

7th August 1963]

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, தினத் தந்தி நாளி இதழின் மீது உரிமைப் பிரச்சனைக்கு முன் கொண்டுவந்த குற்றச்சாட்டை ஒட்டி தினத் தந்தி ஆசிரியர் எழுதிய கடிதத்தை இம்மன்றத்தின் முதல்வர் படித்துக் காட்டினார்கள். நிபந்தனை அற்ற மன்னிப்பை அந்தப் பத்திரிகையினர் கேட்டிருக்கிற காரணத்தால், முதல்வர் அவர்கள் கூறியபடி இந்தப் பிரச்சனையை இந்த அளவோடு விட்டுவிடுவது நல்லது என்றே நான் கருதுகிறேன். கடும் எச்சரிக்கை செய்யவேண்டுமென்று குழுவினர் சிபார்சு செய்திருப்பதை மனதில் கொண்டு, எதிர் காலத்திலே நடப்பார்கள் என்ற அடிப்படையிலேதான் இந்த நிபந்தனை அற்ற மன்னிப்பைக் கோரி இருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். அதனை ஒட்டி, முதல்வர் சொல்லியதைப் போலவே, இந்த நிபந்தனையற்ற மன்னிப்பைக் கோரி இருக்கிற காரணத்தினாலே, எதிர் காலத்தில் இந்த உணர்வோடு நடந்து கொள்வார்கள் என்று எதிர் பார்க்கிற காரணத்தால், இந்தப் பிரச்சனையை இந்த அளவோடு விட்டுவிடலாம் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : உதவி ஆசிரியர் நீக்கப்பட்டார் என்பது இந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டா அல்லது வேறு காரணத்திற்காகவா ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதைப்பற்றி யாரிடமும் நான் விசாரிக்கவில்லை. இப்பொழுது அந்த உதவி ஆசிரியர் இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். உதவி ஆசிரியர்தான் காரணம் என்று சொல்கிறார்கள்.

கனம் சபாநாயகர் : எப்படியும் அவர் இப்பொழுது இல்லை, அவ்வளவுதானே.

The question is—

‘ That the Report of the Committee of Privileges (Dina Thanthi case) laid on the Table of the House on the 30th March 1963 be approved, and the matter be dropped in view of the unconditional apology tendered by the News Editor.’

The motion was put and carried.

VIII.—GOVERNMENT RESOLUTION—cont.

RATIFICATION OF THE CONSTITUTION (SIXTEENTH AMENDMENT BILL, 1963—cont.

MR. SPEAKER : The discussion on the Resolution regarding the Constitution (Sixteenth Amendment) Bill, 1963, will be continued. The hon. Member Sri. Mathialagan will now speak.

* திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, எனது பேரன்பிற்கும் பெரு மதிப்பிற்கும் உரிய கனம் அமைச்சரவர்கள் அரசியல் சட்ட பதினாறுவது திருத்த மசோதாவுக்கு இந்த மாமன்றம் தன்னுடைய அங்கீகாரத்தையும், உறுதியையும் அளிக்கவேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை இங்கே முன்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [7th August 1963]

மொழிந்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய கனம் அமைச்சரவர்கள் ஜனநாயகத்தில் நல்ல பரிசோதனைகள் நடத்திய அமெரிக்க நாட்டில் உணவு மாநாட்டில் நம்முடைய நாட்டின் சார்பில் கலந்துக் கொண்டு, மிகுந்த பெருமையை அவர்களுக்கும், தமிழ் நாட்டுக்கும், ஏன், இந்தியாவுக்கும், உலகத்திற்கும் தேடி வெற்றி கரமாக திரும்பி வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் பெற்றிருக்கிற பெருமைக்கும், சிறப்பிற்கும் நம்முடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவிக்கிற நேரத்தில், அவர்களுக்கு நல்ல திடகாத்திரமும், ஜனநாயகத் தெம்பும் இந்த விவாதத்திற்குப் பயன்படும் என்ற வகையில் இந்த அரசியல் சட்ட பதினாறாவது திருத்த மசோதாவைப் பற்றி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் சில கருத்துக்களை இந்த மாமன்றத்தின் முன் வைக்க விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவைப் பற்றிச் சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், இது வேண்டாத ஒன்று, பிற்போக்குத் தன்மைக்கு இழுத்துச் செல்கிற ஒன்று, இந்த மசோதா நிறைவேற்றப் படுமானால், ஜனநாயகத்திற்கு சமாதி கட்டுவதாக அமைகிற ஒன்று, விஷம் நிறைந்த கருத்துக்களைக் கொண்ட அரசாங்கத்தினுடைய காரியங்களுக்கு விரிவான அதிகாரங்களை வழங்கும் ஒரு மசோதா என்பதனை முதலிலேயே தெரியப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

விடுதலை பெற்றுத் தந்த கட்சி, அந்த விருதை சின்னமாகக் கொண்டு அரசியல் நிர்ணய சபையை அமைத்தார்கள். 1935-ம் வருஷ சட்டத்தின் கீழ் இருந்த பல்வேறு மாநிலங்களின் பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட அரசியல் நிர்ணய சபை அது. அது அமைந்த வண்ணம் 14 ஆண்டுகளாக அரசியல் அமைப்பு நடைபெற்று வருகிறது. இந்தியாவின் பல்வேறு இனங்கள், பல்வேறு வட்டாரங்கள் முற்போக்குப் பாதையில் செல்லவேண்டுமென்று விரும்பியதை, அவிலாஷைகளை, ஆவல்களை அது பிரதிபலிக்கவில்லை. 14 ஆண்டுகளில், 16-வது தடவையாக அரசியல் சட்டத்தை திருத்தியிருக்கிறது. இன்றைக்கு நம் மாநில நிதி அமைச்சர் முன் மொழிந்திருப்பது என்ன? பதினாறாவது திருத்தம். இன்னும் 17-வது திருத்தம், திருத்த முயற்சி, சட்ட இலாகா பட்டறையில் இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. முற்போக்காகத் திருத்தப் படுகிறதா என்றால், இல்லை; பிற்போக்குத் தன்மைக்கு இழுத்துச் செல்லும் வகையில்தான் செய்யப்படுகிறது. இன்றையதினம், அரசியல் சட்டம் திருத்தப்படுகிறது என்றால், தேச பக்தி பற்றியும், நாட்டுப் பற்று பற்றியும், தியாகம் பற்றியும் பேசப்படுகிறது. தேச பக்தி என்றால், யார் யாருக்கு எவ்வளவு தேச பக்தி என்று பார்க்க வேண்டும். தேச பக்தியைப் பற்றி கனம் கலியாணசுந்தரம் உட்பட பல கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அங்கத்தினர்கள் வர்ணித்திருக்கிறார்கள்.

மனித குலத்திற்கு, அடிப்படை உரிமைகளுக்கு ஆபத்து ஏற்பட்ட காலத்திலெல்லாம், தாக்குண்ட காலத்திலெல்லாம், அந்தந்த நாட்டு அறிவாளிகள் தங்கள் வாழ்நாள் பூராவும் சிந்தனை

7th August 1963] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

செய்து, மக்களின் சுதந்திரத்தைக் காப்பாற்றி வந்திருக்கிறார்கள். கிரேக்க நாட்டு ஸாக்ரடசிலிருந்து, ஜெர்மன் நாட்டு மார்டின் லூதரிலிருந்து தீக்குண்டத்திலே வெந்து மடிந்த ஜியார்ட்னோ புருனோ, கடும் சிறையிலே வாடிய கலிலியோ, சவனரோலோ, கால்வின் போன்ற பல நாட்டு சிந்தனையாளர்களும் மனிதகுலத்தின் அடிப்படை உரிமைகளுக்காகப் போராடி வந்திருக்கிறார்கள். தீக்குண்டத்திலே தள்ளப்பட்டோர், தேசப் பிரஷ்டம் செய்யப்பட்டோர், கடுஞ்சிறையிலே அடைக்கப்பட்டோர், கைகால்கள் ஒடிக்கப்பட்டோர், கண்கள் குருடாகப்பட்டோர் தொகை ஏராளம். இவர்கள் தியாகம் சுதந்திரத்திற்காக செய்த தியாகத்தைவிட குறைவானதல்ல. மனிதனுக்குப் பல உரிமைகள் இயற்கையோடு பிரிக்கமுடியாத நிலையில் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அந்த உரிமைகளை ஒடுக்குவதிலும், நசுக்குவதிலும் ஏற்பட்ட போராட்டத்தின் பேரில் மனித சமுதாய வரலாறு வளர்ந்திருக்கிறது. வேறு வேறு அடிப்படை உரிமைகளை வற்புறுத்தும் கனம் நிதி அமைச்சர் இதை நன்றாக அறிவார்கள். சுதந்திரம் போலவே மனிதனுக்குப் பல இயற்கையான பிரிக்கமுடியாத அடிப்படை உரிமைகள் இருக்கின்றன. நேற்றைய தினம் அமெரிக்க நாட்டு சரித்திரத்திலிருந்து எடுத்துச் சொன்னார்கள். அமெரிக்க நாட்டு சுதந்திரம் பிரகடனம் செய்த காலத்தில் 13 வெவ்வேறு மாநிலங்கள் கையெழுத்திட்ட பொழுது, ஜாபர்ஸன் அவர்கள், மனிதனுக்கு இருக்கும் அடிப்படை உரிமைபற்றி சொல்லிய வாசகம் இந்த மன்றத்தின் முன்னால் சொல்லுவது மிகப் பொருத்தமானது. அடிப்படை உரிமைகள் என்ன?

'That all men are created equal that they are endowed by their Creator with certain inalienable Rights, that among these are Life, Liberty and the pursuit of Happiness. That to secure these rights, Governments are instituted among Men deriving their just powers from the consent of the governed. That whenever any form of Government becomes destructive of these ends, it is the Right of the People to alter or to abolish it, and to institute new Government.'

மனிதனுக்கு சில இயற்கையான அடிப்படை உரிமைகள் இருக்கின்றன. அவை, உயிர்வாழ்க்கை, உரிமை வேட்கை, இன்ப நாட்டம் என்னலாம். ஆளப்படுபவர்கள் சம்மதம் பெற்று அரசாங்கங்கள் அமைகின்றன. அந்த மூலாதார நோக்கம் சிதறும் போது, அரசாங்கத்தை மாற்றவோ, வேறுவிதத்தில் அமைக்கவோ நிர்மூலமாக்கவோ மனிதனுக்கு உரிமை இருக்கிறது என்பதை ஜாபர்ஸன் அமெரிக்கா சாஸனத்தில் கையெழுத்திடுமி நேரத்தில் கூறினார். அது அன்றைக்கு நடந்தது. இன்றைக்கும் கூட, ஐக்கிய நாட்டு சபையில், மனித உரிமைகள் பிரகடனம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அடிப்படை உரிமைகளை ஒப்புக்கொண்டு எல்லா நாடுகளும் கையெழுத்திட்டிருக்கின்றன. இந்தியாவும் நிறைவேற்றித் தருவதாக உறுதிமொழியிலே கையெழுத்திட்டுள்ளது. அதற்காக எல்லா நாடுகளும் பிரதிக்கினை செய்திருக்கின்றன. உலக

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [7th August 1963]

நாடுகள் மனிதனின் அடிப்படை உரிமைகளை அங்கீகரித்திருக்கின்றன. உலகத்தில் சுதந்திரம், நீதி, சமாதானம், பேச்சு உரிமை, மத உரிமை, அச்சத்திலிருந்து விடுதலை, இல்லாமை என்பது இல்லாத நிலை, என்ற கருத்துக்கள் கொண்ட சமுதாயம் தோன்றி இருக்கிறது. இதை எல்லா நாடுகளும் ஏற்றுக் கொண்டு இருக்கின்றன. இந்த ஐக்கிய நாட்டு சட்டம் 1949-ம் ஆண்டு பிரகடனம் செய்யப்பட்டது. அந்த பிரகடனத்தின் முன்னுரையில்

“மனித குடும்பத்திலுள்ள எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் சுயமான கண்ணியமும், பாரதினம் செய்யக்கூடாத சமத்துவ உரிமைகளும் உண்டு என்பதை அங்கீகரிப்பதுதான் உலகில் சுதந்திரம், நீதி, சமாதானம் ஆகியவற்றின் அஸ்திவாரமாகையாலும், மனித உரிமைகளை மதித்து நடக்காமையாலும், அலட்சியப்படுத்தியதாலும், காட்டுமிராண்டித்தனமான செயல்கள் நிகழ்ந்து, மனித வார்க்கத்தின் மனச்சாட்சி புண்பட்டதாலும், அதன் விளைவாக மக்கள் அடையவேண்டிய உயர்நிலை என்பதில், மானிடர்களெல்லாம் பேச்சுரிமை, மத உரிமை, அச்சத்திலின்று விடுதலை, இல்லாமை என்பது இல்லா நிலை ஆகியவற்றை அனுபவிப்பதாக இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்துள்ள உலகம் தோன்றியிருப்பதாலும், கொடுங்கோன்மைக்கும் அடக்குமுறைக்கும் எதிரிடையாகக் கலகம் செய்தாக வேண்டிய இறுதி நிர்ப்பந்தம் மக்களுக்கு ஏற்படாமல் இருக்க வேண்டுமாயின், சட்டத்தின் ஆட்சியின் கீழ் மனித உரிமைகளுக்கு பாதுகாப்புக் கிடைக்க வேண்டும்” என்று பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. கொடுங்கோன்மைக்கும், அடக்குமுறைக்கும் எதிரிடையாகக் கலகம் செய்தாக வேண்டிய இறுதி நிர்ப்பந்தம் மக்களுக்கு ஏற்படாது இருக்க வேண்டுமானால் அவசியமான இயற்கையோடு ஒன்றிய இந்த அடிப்படையான உரிமைகள், பிரிக்க முடியாத உரிமைகள் நிச்சயமாகத் தேவைப்படுகின்றன. அப்படிப்பட்ட உரிமைகளை 16-வது சட்டத் திருத்தம் குறுக்குவதற்கும் அறிக்கவும் முயலுகிறது. அமெரிக்காவிலே பிரிந்தார்களா என்ற கேட்கலாம். அவர்கள் பிரியாமல் இருக்கலாம். அமெரிக்க நாட்டு சட்ட திட்டத்தில்

“The Congress shall make no law to abridge the right of freedom of speech of the people”

என்று இருக்கிறது. அதே போல, சோவியத் நாட்டில், இங்கே நமது கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் சொன்னார், ஒற்றுமையற்ற இந்தியாவை ஐக்கியப்படுத்த ஒருமைப்பாடு அவசியம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் சோவியத் நாட்டு அரசியல் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன், அதிலே 17-வது ஆர்டிகிளில் “The right freely to secede from the U.S.S.R. is reserved to every Union Republic.” என்றிருக்கிறது. நான் இரண்டு அம்சங்களைச் சொல்லுகிறேன். ஒரு நாட்டின் பேச்சுரிமை, எழுத்துரிமை பற்றி திருத்துவதற்கு அனுமதி இல்லை. வேறொரு நாட்டில் விரும்பினால் பிரிந்து போக உரிமை இருக்கிறது. ஆனால் இந்த நாட்டில் துரதிருஷ்டவசமாக, எந்த நாட்டு அரசியல் சட்டத்திலும் இல்லாத

7th August 1963]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

மிக மிக விசித்திரமான ஒரு, பயங்கரமான ஒரு மசோதாவை பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றி, அதற்கு நம் அனுமதி கோரி அனுப்பியிருக்கிறார்கள். நான் ஒன்றைச் சொல்லுவேன். எங்களது தலைவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்களும், இன்னும் எல்லா கட்சித் தலைவர்களும் பாராளுமன்றத்தில் உருக்கமான வேண்டுகோள் விடுத்தார்கள். இங்கே இருக்கிற பாராளுமன்ற நிகழ்ச்சிக் குறிப்பில் பார்த்தாலும் தெரியும். “இந்த மசோதாவின் பரிபோசனம் இல்லை, இதனால் ஒன்றும் சாதிக்கப்போவதில்லை, இதனால் உங்கள் எண்ணம் நிறைவேறாது” என்று சொன்னது செவிடன் கூறில் ஊதிய சங்காக முடிந்ததே தவிர, அதற்கான பரிகாரமாக இந்த மசோதாவை கைவிடவில்லை. தேசிய ஒருமைப்பாடு குழு சிபாரிசு செய்திருக்கிறது என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். யார் அதன் தலைவர்? அவர் அரசியல் பூர்வோத்தரம் நமக்குத் தெரியாதா? திருவிதாங்கூர் தனி நாடு, பாகிஸ்தானுக்கு வந்ததகத் தாதர் ஒருவரை அனுப்புவேன் என்று சொன்னவர் தானே ‘Travancore Hesitates’ என்று திரு. பட்டேல் அவர்களுடைய இலாகாவில் காரியதரிசியாக இருந்த திரு. வி. பி. மேனன் அவர்கள் தமது புத்தகத்தில் ஒரு அத்தியாயமே எழுதியிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே ஐக்கியம், ஒருமைப்பாடு, இந்திய ஒற்றுமை என்பதில் கவலை இருந்திருந்தால் முதலிலே சந்தித்திருக்கவேண்டியது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தானா அல்லவா? சந்திக்க வேண்டியவர்கள் வெளியில் யாருமே இல்லையா? எங்கள் கட்சி அமைப்புச் செயலாளர் திரு. என். வி. நடராஜன் அவர்கள், 10 ஆண்டுகள் சட்ட மன்ற உறுப்பினராக இருந்த தொழிற்சங்க செயலாளர் திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி அவர்கள், வெளியீட்டுச் செயலாளர் திரு. சி. பி. சிற்றரசு அவர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களான திரு. மனோகரன், திரு. ராஜாராம் போன்ற தலைவர்களெல்லாம் வெளியில் தான் இருந்தார்கள். யார் யாரையோ பார்த்தவர்கள், இந்தப் பிரச்சனையில் பரிகாரம் காணவேண்டும் என்று உண்மையில் ஈடுபாடு இருந்தால் சந்தித்திருக்க மாட்டார்களா? மாறாக இங்கிருந்து அவசர அவசரமாக சென்று எங்கள் சிபாரிசைச் செய்கிறோம், தலைவர்கள் உள்ளே சென்று விட்டார்கள் என்று எழுதினார்கள். நான் ஒன்றே ஒன்றுதான் சொல்லுவேன். இந்த மசோதா முரண்பாடு நிறைந்ததாக இருக்கிறது. இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னால் தான் நிதி அமைச்சரே பேசினார்கள். தேசத்திலே ஒருமைப்பாடு புரண்டு ஒடுகிறது, ஒற்றுமை சத்தியைக் கண்டு சர்வ தேச நிபுணர்களெல்லாம் வியக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு பிரமாண்டமான ஒற்றுமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கவர்னர் உரையிலும் குறிப்பிட்டார்கள், நிதி அமைச்சருடைய பட்ஜெட் உரையிலும் வந்தது. அப்படி ஒரு நிலைமை இருக்கிற நேரத்தில் ஏன் இந்த மசோதா? ஏன் இந்த பீதி? ஏன் இந்தக் கலக்கம்? ஏன் இந்த மாதிரியான ஒரு அச்சம்? யாரோ சில பேர்கள் பிரிகிறேன் என்று சொல்லுகிறார்கள் என்றால் இந்த மசோதா 44 கோடி மக்கள் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் அல்லவா? “ஸாவான்ட்டி; இன்டெக்ரிட்டி”—இது நம்பிக்கை

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [7th August 1963]

யில்லாத் தீர்மானம் கிடையாதா? சிலர் பிரிவினை கோருகிறார்கள் என்றால் அவர்களை அடக்குவதற்கோ அல்லது வேறு காரியத்திற்கோ உங்களிடத்தில் வழியே கிடையாதா? நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய குருநாதர் சத்தியமூர்த்தி ரௌலட் சட்டம் வந்தபோது ஒரு வாசகம் சொன்னார்கள். அதை இந்த மன்றத்தில் குறிப்பிடுகிறேன்.

“Because there was a handful of revolutionaries in Bengal and a potential mob of disgruntled soldiers in Punjab, they propose to hand over liberties of the whole population of British India, to the tender mercies of the Police, which has a worse reputation than the Royal Irish Constabulary”

என்று சத்தியமூர்த்தி ஐயர் அவர்கள், நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய குருநாதர், பெரிய தேசியத் தலைவர் குறிப்பிட்டார்கள். சில பேர்கள் செய்த குற்றத்திற்காக இவ்வளவு மக்களையும் அரசாங்கம் போலீஸ்காரர்கள் காலடியில் இட்டு அடிமைப்படுத்துவதா என்று கேட்டார்கள். நானும் அதையே தான் கேட்கிறேன். இது ஒரு சிறிய விவகாரம் அல்ல. ஒரு சமயத்தில் சொல்லுகிறார்கள், ‘யார், கொஞ்ச பேர்கள் தானே, என்ன செய்து விடுவார்கள்’ என்று கேட்கிறார்கள். அதற்கு இவ்வளவு பெரிய சட்டமா என்றால் அதற்கும் ஒரு பரிகாரம் சொல்ல மாட்டேன் என்கிறார்கள். பெரிய விவகாரமாக இருந்தால், அது இந்தச் சட்டத்தால் முடிந்து விடுமா? அரசியல் சட்டத்திற்கு திருத்தத்தை நிறைவேற்றுவதால் முடிந்து விடுமா? எத்தனையோ தடவை பேசி இருக்கிறோம் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு, கொடுங்கோலுக்கு கடைசிப் புகலிடம் சட்டம் என்று நீங்கள் அந்த நிலைக்கு ஆளாகி விட்டீர்களா? ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் “Law is the last abode of the tyrant” என்று சொல்ல வில்லையா? அப்படியானால் நீங்கள் கொடுங்கோலர்கள் ஆகிவிட்டீர்களா? அந்தச் சட்டத்திலே இன்றைக்குச் சரண் அடைகிறீர்களே, இதை உங்களால் சமாளிக்க முடியாதா? அரசியல் அரங்கில் உங்களால் செய்ய முடியாதா? இன்றைக்கு இருக்கிற சட்டங்களில் அதற்கு வழி இல்லையா? ஐ.பி.ஸி., எஃப்.ஆர்.பி.ஸி. இவை யெல்லாம் இல்லையா? அமைதிக் காலத்திலேயே தடுப்புக் காவல் சட்டம் இருக்கிறதே! இந்தியப் பாதுகாப்புச் சட்டம் இருக்கிறதே! அவைகளினால் ஒன்றும் செய்ய முடியாதா? அவைகள் சக்தியற்றுவிட்டதா? போலீஸ் இங்கு கிடையாதா? உங்கள் சட்ட எடுக்கை கரையான் தின்றுவிட்டதா? வழக்கு மன்றங்கள் செயலற்றுவிட்டதா? என்ன காரணத்தினால் ஜனநாயகமல்லாத இந்த முறையிலே ஈடுபடுகிறீர்கள்? எங்கே வென்றது அடக்கு முறை? ரஷ்ய நாட்டு “ஃஸார்” பலரை சைபீரியாவுக்கு அனுப்பினான். அயர்லாந்து நாட்டில் ‘கொயர்ஷன் ஆக்ட்’ என்று அடக்குமுறை வரவில்லையா? பார்னல், டீவேலராவை போன்றவரை சிறைச்சாலைக்குள் பூட்டவில்லையா? இப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் வெல்வதாய் இருந்தால் மேரி அண்டெய்னட்டின் பேத்திமார்களல்லவா பிரஞ்சு நாட்டின் பட்டமகிஷிகளாக இருந்

7th August 1963] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

திருக்கவேண்டும். ஸார்மன்னின் திருக்குமாரர்களல்லவா ரஷ்ய நாட்டு அதிபதிகளாக இருந்திருக்கவேண்டும்? எந்த இடத்தில் இப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் வென்றன? இதே இடத்தில் சட்டம் போட்டார்கள் அரசியல் சட்டத்தைக் கொடுத்தக் கூடாது என்று. ஆளும் கட்சிக்கு நண்பராக இருக்கிற பெரியார் ராமசாமி அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தைக் கொடுத்தியதைத் தடுக்க முடிந்ததா? ஏழு எட்டு பேர்கள் தமிழர்கள் பிணம் ஆனார்களே? 2,000, 3,000 பேர்கள் சிறைச்சாலைக்குப் போனார்களே? எங்கே அடக்குமுறை மக்கள் சம்மதம் இல்லாமல் வெற்றி பெற்றிருக்கிறது? கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. பூபேஷ் குப்தா அவர்கள் ஒரு எச்சரிக்கை செய்தார்கள். அதை இங்கே சொல்லுவது பொருத்தம் என்று நான் கருதுகிறேன். அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் பேசுகிற நேரத்தில் சொன்னார்கள் :

“The State Government believe in the method of repression and what I fear is that Mr. Annadurai will be gathering more strength and power to strike us down at a critical moment”

என்று. நானும் அதையே தான் வாதிக்கிறேன். உங்கள் சட்டத் தால் பிரயோசனம் ஏற்படாது. உங்கள் நோக்கத்திலே நெருக்கடியான நேரத்தில் ஏன் இதைப் பயன்படுத்துகிறீர்கள்? இந்த முறையிலேயா இந்த மசோதா வந்திருக்கவேண்டும்? அதற்கு வேண்டிய பரிகாரம், இதுவா? அரசியல் அரங்கத்தில் நாங்கள் கேட்ட கேள்விக்கு நியாயமான, சரியான பதில் வந்ததா? பதிலை முறையாகச் சொன்னீர்களா? ‘இன்டெக்ரிட்டி, லாவரினட்டி’ என்று சொன்னார்கள் அமைச்சர் அவர்கள். ‘பப்ளிக் ஆர்டர், செக்யூரிட்டி ஆஃப் தி ஸ்டேட், பப்ளிக் இன்டெரோஸ்ட்’ இவைகளெல்லாம் போதாது, இன்னும் இரண்டு அல்லது மூன்று தலைகள், கட்டுப்பாடுகள் போடவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஐவார் ஜென்னிங்ஸ் என்கிற அரசியல் சட்ட நிபுணர் இந்திய அரசியல் சட்டத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ‘அடிப்படை உரிமைகளை ஒரு கரத்தால் கொடுத்துவிட்டு இன்னொரு கரத்தால் பிடுங்கி கொண்டிருக்கிறது’ என்று.

‘ஸர்வரென்டி’ இருக்கவேண்டும், ‘இன்டெக்ரிட்டி’ இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இதுபோன்ற வாசகங்கள் பத்து வருஷங்களாக வழக்கு மன்றத்தின் முன் வருவதைப் பார்க்கிறோம். ‘பப்ளிக் ஆர்டர், பப்ளிக் இன்டெரஸ்ட், செக்யூரிட்டி ஆஃப் தி ஸ்டேட்’ இப்படிப்பட்ட வாசகங்களுக்கு வழக்கு மன்றங்கள் கொடுத்த வியாக்கியானங்கள், பரந்த ஆர்த்தங்கள் இவற்றைப் பார்க்கிறோம். இந்தத் திருத்தங்கள் வந்தால் பெரிய ஆபத்து ஏற்படும் என்பதை டில்லி நகரத்திலுள்ள ‘இந்தியன் லா இன்ஸ்டிடியூட்’ என்கிற இந்திய சட்ட ஆராய்ச்சிக் கழகத்தின் சார்பில் வெளியாகியுள்ள ‘கீரிடிகல் ஸ்டடி ஆஃப் தி கான்ஸ்டிடியூஷன்’ என்ற எட்டில் திரு. நாராயண ராவ் என்பவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இதில் இருக்கும் ஆபத்தைப் பற்றி அவர் குறிப்பிடும் சில வாசகங்களை இந்த மன்றத்தில் சொல்வது கடமை என்று நான் கருதுகிறேன். அவர் குறிப்பிட்டிருப்பதாவது:

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [7th August 1963]

"The sovereignty and integrity having not yet been tested any more in the context of curtailing the liberties of the people, it is therefore for consideration whether it is proper to subject the liberties of the people with expressions like 'sovereignty and integrity' which are elusive and indefinite and carry with them at the same time a wide and varying coverage."

இன்றைக்கு நீங்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மசோதா ஒரு அடிமை முறிச் சீட்டு. 'ஸாவரென்ட்டி' என்கிற வார்த்தை இழுத்த இழுப்புக்கு வரக்கூடியதாகும். இதற்கு சார்லஸ் மன்னன் காலத்தில் இருந்த அர்த்தம் வேறு. இப்பொழுது கனம் பக்தவத்சலம் காலத்தில் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் அர்த்தம் வேறு. நம் முடைய பிள்ளை குட்டிகள் காலத்தில் அதற்குக் கொடுக்கப்பட்டுப் போகும் அர்த்தம் வேறு. இப்படி ஒரு வார்த்தைக்கு அர்த்தம் மாறிக்கொண்டே வருகிறது. 'இன்டக்ரிட்டி' என்கிற வார்த்தைக்கும் என்ன வியாக்கியானம் சொல்லப்படுகிறது? இந்த வார்த்தைகள் எல்லாம் அரசியல் சட்டத்தில் புகுத்தப்படுவதன் மூலம் நாளைக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மட்டுந்தான் பழி வாங்கப்படும் என்று கருதுகிறார்களா? இந்த நாட்டின் சுதந்திர உணர்ச்சி, அடிப்படை உரிமைகள், சிந்தனை சுதந்திரம், இன்னும் இப்படி மனிதனிடமிருந்து பிரிக்க முடியாத உரிமைகள் சமாதானக்கு அனுப்பப்படக்கூடிய பெரும் காரியம்தான் இந்தப் பதினாறுவது அரசியல் சட்டத் திருத்தத்தின் மூலம் இங்கே செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

எங்கள் தலைவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இராஜ்ய சபையில் கேட்டதைப்பற்றி கவனிக்கவேண்டும். மொழி ஆதிக்கம், பிராந்திய வேறுபாடுகள் (ரீஜினல் டிஸ்பாரிட்டி), டில்லியில் அதிகாரங்களின் குவியல் ஆகியவைகளைப்பற்றி என்ன செய்யப்பட்டது? அதற்கு உங்கள் பதில் எங்கே? மக்களுடைய இயற்கையான ஆர்வங்களைக் கவனிக்கவேண்டும். கொஞ்ச காலத்திற்கு இந்த எண்ணங்கள் தலைமறைவாகக்கூடப் போகலாம். தோற்றத்திற்கு ஒன்றும் தெரியாமல்கூடப் போகலாம். கிணறு வெட்டப் பூதம் கிளம்பிய கதையாகத்தான் இந்த சட்டம் முடிந்துவிடும் என்பதை நீங்கள் நன்றாக உணரவேண்டும். காலம் மாறுகிறது. காலத்தின் வேகத்தை, காலத்தின் விறுவிறுப்பை, அதன் தோற்றங்களை யாராலும் தடை செய்ய முடியாது. எவ்வளவு பெரிய மனிதனாலும், மாமேதையானாலும், தலைவன் ஆனாலும் வேண்டுமானால் அதற்கு வழி காட்டலாமே தவிர, அதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு எவனுக்குமே உரிமை கிடையாது. இத்தகைய சுதந்திரங்கள் மிதித்துத் துவைக்கப்படுகிற நேரத்தில், அவற்றிலே ஆர்வமுள்ள மக்கள், கோபக் கனலுடனே எழுகிற காட்சி களத்திலே இருந்து மறையவில்லை. இந்த மசோதாவின் மூலம் இன்றைக்கு மீண்டும் தவறான ஒரு பாதையில்தான் அவர்களை அழைத்துச் செல்கிறீர்கள். வெளிநாட்டுக்காரன் எல்லையில் இருக்கும் நேரத்தில்; ஜெமினி

7th August 1963] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

முலையிலிருக்கும் சினிமா விளம்பரத்தைப் போல், 'இந்த நாட்டில் ஒற்றுமை இல்லை, ஒருமைப்பாடு இல்லை, ஐக்கியமில்லை' இதற்குத் தீர்மானம் போட்டுத்தான் செய்கிறோம் என்றால், அது இந்த நாட்டிலுள்ள விசித்திரமான அவமானத்தைப் பார்த்திருக்கிறீர்களா? என்று கேட்பதாகத்தான் இருக்கிறது. உங்கள் ஆட்சியினரால் 15 வருஷங்களாகச் செய்ய முடியவில்லை என்றால், தோல்வியை ஒத்துக்கொள்ளுங்கள். அதற்கான பரிகாரங்களைச் செய்ய முடியவில்லை என்று சொல்லுங்கள். அதை விட்டுவிட்டு, இதே மிரட்டலில்தான் நாங்கள் போகிறோம் என்றால், இன்றைய தினத்தில் வேண்டுமானால் எங்களை தோல்வி குடி கொள்ளலாம். தோற்கும் கட்சிக்காகத்தான் நாங்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், வெற்றியைக் காட்டிலும் சில நேரங்களில் தோல்வி கம்பீரமானது. எந்த உரிமைகளை உயிரினும் இனியதாக நாங்கள் மதிக்கிறோமோ, எந்த உரிமைகளுக்காகப் பாடுபடுவதாக நாங்கள் ஒத்துக் கொண்டோமோ, அதற்காக எங்கள் கடமையை ஆற்றுவதிலே பெருமைப்படுகிறோம்; பூரிப்பு அடைகிறோம். இவை உங்களுக்கு சாதாரணமாகத் தோன்றலாம். இதே மாதிரிதான், பாகிஸ்தான் கேட்பதற்கு முன்னால், 1933-ஆம் ஆண்டு வட்ட மேஜை மாநாட்டுக்குப்போன நேரத்தில், லண்டன் நகரத்தில் டாக்டர் ராமசாமி அய்யர் கமிட்டியில் பலர் சாட்சி சொன்னதுபோல பல முஸ்லிம் பிரமுகர்கள் பார்லிமெண்டரி கமிட்டியிடம் சாட்சி சொன்னார்கள். அவைகளில் இரண்டொரு வாசகத்தை சொல்கிறேன். பாகிஸ்தான் பற்றி திரு. ஏ. யூஸூப் அலி சொன்ன தாவது:

"As far as I know it is only a student scheme ; no responsible people have put it forward."

திரு. சப்ருல்லா கான் கூறியதாவது:

"So far as we have considered it, we have considered it chimerical and impracticable."

டாக்டர் காலிப்பா ஸுஜாவதின் கூறியதாவது:

"Perhaps it will be enough to say that no such scheme has been considered by any representative gentleman or association so far."

இப்படிச் சொன்ன ஒன்றுதான் இன்று சரித்திர உண்மையாக மாறிவிட்டது. சரித்திரத்தை, வரலாற்றை ராஜபவனங்களோ பெரிய சட்ட மண்டபங்களோ நிர்ணயிப்பதில்லை. மைதானங்களிலும், வெட்ட வெளியிலும் மக்களுடைய உழைப்பிலே உறுதியிலே நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. தியாகத் தூய்மையிலே, தியாகத் தன்மையில், உறுதிப்பாட்டிலே, மனித குலத் தேவையிலே, நாம் ஒருவருக்கொருவர் பரிசோதனை செய்துகொள்ளத் தேவை இல்லை. அதை விட்டுவிட்டு, நியாயமான காரியங்களிலே, முறையான காரியங்களிலே, நல்ல மாறுதலையும், புது முயற்சியையும் செய்தால்தான், உண்மையிலேயே ஏதோ நல்ல பாதையிலே செல்வதாகக் கருத

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [7th August 1963]

லாம். ஆனால், அதை விட்டு, இந்த காரியங்களிலே ஈடுபடுகிற காரணத்தினால் இந்த மசோதா பிற்போக்கான மசோதா, காட்டு மிராண்டித்தனத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும் மசோதா, இந்த நாட்டினுடைய அரசியல் வாழ்வை இருட்டறைக்கு இழுத்துச் செல்லும் மசோதா ஆகும். நீங்கள் நினைக்கும் எண்ணம் நிறைவேறப் போவது இல்லை. உங்களுடைய முயற்சிகள் இதனால் வெற்றி பெறப் போவதில்லை, என்று நான் குறிப்பிடும் நேரத்தில், இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவதன் மூலம் ஒரு பெரிய அடிமை முறிச் சீட்டுக்குக் கையெழுத்திடுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள் என்று கூறி, இந்த மசோதாவைக் கடுமையாக நான் எதிர்க்கிறேன். இந்த மசோதாவைத் திருப்பிப் பெறவேண்டும். பழி வாங்கும் எண்ணத்தோடு இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அந்த எண்ணம் இருக்கிறதென்று பொறுக்குக் கமிட்டியில் அங்கம் வகித்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர் கூறியிருக்கிறார். திரு. நௌஷாட் அலி என்பவர் :

“ I am against the Bill itself. It is a unique piece of intended legislation. I am not aware of any such provision in any Constitution of the world. After yielding to none in my desire to see India thoroughly integrated and consolidated, I am of the opinion that the provisions of the Bill will not be helpful in the least. We cannot make a people broad-minded in patriotic outlook by legislation.”

என்று தமது ஆட்சேபணைக் குறிப்பில் தெரிவித்திருக்கிறார்.

இந்த மசோதாவைத் திருப்பிப் பெறுமாறு இந்த மன்றம் வற்புறுத்தவேண்டும். அந்தப் பெரும் கடமை இன்றைக்கு நமக்கு இருக்கிறது. இதை நான் சம்பிரதாயமாகச் சொல்லவில்லை. இன்றைக்குப் பொறுப்பிலே இருக்கும் மந்திரிமார்கள் இந்த நாட்டின் வரலாற்றிலேயே பெரியதொரு திருப்பத்தைச் செய்கிறார்கள் என்ற வகையிலே இந்த மசோதாவைத் திருப்பிப் பெறுவதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும். இந்த மசோதாவிற்கு அங்கீகாரத்தைக் கொடுவதற்குப் பதிலாக, நாங்கள் சொல்கிற கருத்தைச் சர்க்கார் சார்பிலே சொல்ல வேண்டுமென்று சொல்லி, இந்த மசோதாவை நான் எதிர்க்கிறேன். கடைசி வரையில் இதயத் தூய்மையுடன், என்ன விலை கொடுத்தாலும், என்ன விலைவுகள் வந்தாலும் இந்த மசோதாவை எதிர்க்கிறோம் என்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

* திருமதி சி. குழந்தையம்மாள் :—கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த மசோதாவை முழு மனதுடன் ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் இந்த மசோதாவானது ஜனநாயகத்துக்கு சமாதிகட்டக்கூடிய ஒரு மசோதா என்று ரொம்ப உருக்கமாகக்கூடத் தன் கட்சியின் கருத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படாமல் இருந்தால் அது ஒன்றே ஜனநாயகத்

7th August 1963] [திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

துக்குச் சமாதிகட்டக்கூடிய ஒன்றாகும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் சொல்லக்கூடிய நாட்டுப் பிரிவினைக் கொள்கையானது இந்த நாட்டையே நாசம் செய்யக்கூடிய ஒன்றாகும் என்பதை எல்லோரும் உணர்ந்து கொள்ள முடியும். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய உலகச் சூழ்நிலையை வைத்துப் பார்த்தோமானால் எந்த ஒரு நாடும் தனித்து வாழவே முடியாது என்பதை ஒவ்வொரு பேரறிஞரும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். பாரதியார் சொன்னார்:

ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வே—நம்மில்

ஒற்றுமை நீங்கில் அனைவர்க்கும் தாழ்வே

என்று. நம்முடைய ஒற்றுமை மனப்பான்மையைக் குலைப்பதற்கு நாட்டில் பிரிந்து வாழக்கூடிய சக்தியைத் தூண்டிவிட்டு, நாட்டையும், நாட்டு மக்களையும் அடிமைப்படுத்தும் மனப்பான்மையே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கையாக அமைகிறது. ஆகையால் இத்தகைய சட்டம் மிகமிக முக்கியம். மிகச் சீக்கிரமாகவே கொண்டு வந்து நிறைவேற்றப்படவேண்டிய சட்டம் என்று வற்புறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

அதற்குமேல் அவர்கள் குறிப்பிடும்போது நாடு சுதந்திரம் அடைந்து பதினாறு ஆண்டுகள் ஆகின்றன என்றால் நம்முடைய அரசியல் சட்டத்திலும் 16 முறை திருத்தம் செய்யப்பட்டு, இப்போது 17-வது முறையாகத் திருத்தம் வந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது உண்மைதான் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். 14 ஆண்டுகளிலே பதினாறு முறை நம்முடைய அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட்டிருக்கிறது என்றால் அது மக்களுடைய மனோபாவத்தை ஏற்று, மக்களுடைய கருத்துக்கு ஏற்றபடி திருத்தங்கள் கொண்டுவந்து செயல்படுகிற ஒரு அரசாங்கத்தின் ஜனநாயகப் போக்கை எடுத்துக்காட்ட அமைகிறதே தவிர, இதில் தவறு என்ன என்பதைக் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். சர்வாதிகார ஆட்சியாக இது விளங்கவில்லை என்கிறார்களா? மக்களுடைய கருத்துக்களை எல்லாம் இவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டுவிடுகிறார்களே என்று குறைபடுகிறார்களா?

அதற்குமேல் அவர்கள் குறிப்பிடும்போது கிரேக்க நாட்டு வரலாற்றையும் ருஷ்ய நாட்டு வரலாற்றையும், கலிலியோ போன்றவர் கருத்துக்களையும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். வெளிநாடுகள் அடைந்திருக்கக்கூடிய முன்னேற்றங்கள், வகுத்திருக்கக்கூடிய திட்டங்கள், போட்டிருக்கக்கூடிய சட்டங்கள் ஆகிய எல்லாவற்றையும் பார்த்து எவை எவை நம்முடைய நாட்டிற்கு ஒத்து வருமோ அவற்றை எடுத்துக்கொள்வதா அல்லது அப்படியே அங்கிருப்பது போலவே இங்கும் காப்பி அடிக்கவேண்டுமென்பதா? நம்முடைய நாட்டுக்கு ஒத்து வருபவை எவை, ஒவ்வாதவை எவை என்று பார்க்காமலேயே எல்லா நாட்டு அறிஞர் கருத்துக்களையும் எடுத்துச் சொல்வதால் எவ்விதப் பயனும் இல்லையென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்] [7th August 1963]

அடுத்தபடியாக தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக் குழுவின் தலைவருடைய பூர்வோத்தரம் என்ன என்ற ஆராய்ச்சியில் இறங்கினார்கள். “அவர்கள் இங்கே வந்தார்கள். சில அங்கத்தினர்களுடைய கருத்துக்களைக் கேட்டார்கள். அவருடைய பூர்வோத்தரம் என்ன?” என்றெல்லாம் பேசினார்கள். கனம் அங்கத்தினர் எந்த பூர்வோத்தரத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று நான் கேட்கிறேன். இவர்கள் பூர்வோத்தரம் என்ன? ஆங்கில அரசாங்கத்தை இந்த நாட்டில் இருந்து வெளியேற்றப் போராடிய காலத்தில் சேலம் மகாநாட்டில் டெல்லி அரசாங்கத்தோடு தொடர்புபட்டது, இங்கிலாந்துடன் தான் தொடர்பு நீடிக்க வேண்டுமென்று தீர்மானம் போட்டவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்கள். அப்பேர்ப்பட்டவர்கள் “நாங்கள் சுதந்திரத்திற்காகப் பாடுபடுகிறோம், மக்களுடைய நல்வாழ்வுக்காகப் பாடுபடுகிறோம், திராவிட நாடு பிரிந்தேயாகவேண்டும்” என்று சொன்னால் இவர்களுடைய எண்ணம் ஈடேறுமானால் இங்கே ஏகாதிபத்தியம் அல்லவா தலைவிரித்தாடும். அன்றைக்குத் தீர்மானம் போட்டு லண்டனோடு தொடர்பு கொள்ளவேண்டும் என்றவர்கள், நாடு பிரிந்து வாழவேண்டுமென்ற ஏகாதிபத்திய மனப்பான்மை கொண்டவர்கள்—இன்றைக்கு தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக் கமிட்டியின் தலைவருடைய பூர்வோத்தரத்தை ஆராய்ச்சி செய்கிறார்கள் என்றால் அது விந்தையாக இருக்கிறது.

அன்றையதினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களாகிய திரு. கோவிந்தசாமி அவர்கள், திரு. சிற்றரசு அவர்கள் தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக் குழுவின் தலைவரிடம் சாட்சியம் சொன்னார்கள் என்றால் அவர்கள் இவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த ஊழியர்கள் இல்லையா? அவர்களுடைய கருத்துக்கள் இவர்கள் கருத்து இல்லையா? திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவர் என்று சொல்லக்கூடிய ஒருவரின் கருத்துத்தான் அந்தக் கட்சியின் கருத்தா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஒரு சிலரிடையே காணப்படுகிற இந்தப் பிரிவினை மனப்பான்மை நாடு முழுவதும் பரவுமானால் நம்மை எதிர் நோக்கியுள்ள சீன ஆக்கிரமிப்பு ஒரு நிமிஷத்தில் வெற்றி பெறக்கூடிய சக்தி ஏற்படுகிறது. ஆகையால் பிரிவினைத் தடை மசோதா நிச்சயமாகக் கொண்டே வரப்படவேண்டும் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்கிறார்கள்.

“தனி மனிதனின் சுதந்திரம் பாதிக்கப்படுமானால் பேச்சு சுந்திரம் பாதிக்கப் படுமானால் குடியரசு நாட்டில் இறுதிக் கட்டத்தில் கலகம் செய்வோம்” என்று ஐக்கிய நாட்டில் இருக்கிறவர்கள் குறிப்பிட்டதாக எடுத்துக் காட்டினார்கள். நேரிடையாகச் சொல்லாவிட்டாலும் தெரிந்து கொள்ள முடியும். நாட்டில் உள்நாட்டுக் கலகத்தை, உள்நாட்டுக் குழப்பத்தைத் தூண்டிவிடுவோம் என்று சொல்கிற அவர்களுடைய இயல்பை அறிந்துதான் இந்தப் பிரிவினைச் சட்டம் கொண்டுவரப் படுகிறது. நாட்டில் கலகத்தை ஏற்படுத்துவோம், குழப்பத்தை ஏற்படுத்துவோம். . .

7th August 1963]

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ஜனநாயக நாட்டில் அடிப்படை உரிமைகள் மறுக்கப்படாமல் அவற்றுக்கு உத்தரவாதம் செய்யப்பட வேண்டும் என்று ஐக்கியநாட்டுச் சபை எடுத்துக் காட்டியிருப்பதைத்தான் நான் வற்புறுத்தினேன்.

திருமதி சி. குழந்தையம்மாள் : நாட்டை எதிர்நோக்கியுள்ள ஆபத்தை உணர்ந்தே யார் எந்தவகையிலும் நாட்டில் கலகத்தையும் குழப்பத்தையும் உண்டு பண்ண இடமளிக்கக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்படுகிறது. சேர, சோழ, பாண்டியர்களாகிய முடியுடை மூவேந்தர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் நாடு இருந்த நிலைமையைச் சொன்னார்கள். அந்தச் சரித்திரம் எல்லாம் நமக்குத் தெரியாதது அல்ல. சேரர்கள் மண்ணுக்காகப் போராடினார்கள். பாண்டியர்கள் பெண்ணுக்காகப் போராடினார்கள். சோழர்கள் வலிமை குறித்துப் போராடினார்கள். அப்போது ஜனத்தொகை குறைவு. எல்லோரும் வளமான வாழ்க்கை வாழ்ந்தார்கள். வீரத்தை வளர்த்துக்கொள்வதற்காகவும் போரிட்டார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு நம்முடைய நாடு இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் அதுவும் உலகம் இருக்கக்கூடிய அணுகுண்டு யுகத்தில் மண் கருதியும், பெண் கருதியும் போர் செய்ய முடியுமா? நாட்டைத் துண்டாடி அத்தகைய ஒரு குழப்பத்தை உண்டு பண்ணவேண்டுமென்றால் அதற்கு இடமளிக்க முடியாது. ஆகவே தான் இந்த மசோதா உடனடியாக நிறைவேற்றப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல வாபஸ் பெறுவதற்கே முடியாத ஒரு மசோதா. இதை எந்தக் காரணம் கொண்டும் வாபஸ் பெறக் கூடாது என்று வலியுறுத்துகிறேன். இன்று சுதந்திரம் பெற்ற பாரதம் உலக நாடுகள் துறா ஆண்டுகளாக அடைந்திருக்கக்கூடிய முன்னேற்றத்தை எட்டிப் பிடிக்க எழுச்சி நடைபொடுகிறது. இந்தச் சமயத்தில் பிரிவினைப் பேச்சு என்பது நம்மை உருக்குலைத்துவிடும். நாடு ஒன்றாக உருவாகியிருப்பதன் காரணமாகத்தான் அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளோடு உறவு கொண்டு செயல்படுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே இன்றையதினம் நம்முடைய சக்தி, நம்முடைய கவனம் சிதரடிக்கப்படாமல் நாட்டின் வளத்தைப் பெருக்கிகொள்ளப் பயன்பட வேண்டுமானால் இந்தத் தடை மசோதா மிகவும் அவசியம் என்பதை நாம் நம் கண் முன்னால் காண்கிறோம். உதாரணமாக இன்றையதினம் கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் உருவாகிய பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அது நம்முடைய ராஜ்யத்தில் மட்டும் அமைகின்ற ஒரு திட்டம் அல்ல. கேரள ராஜ்யத்தோடு தொடர்புடைய அந்தத் திட்டம் நல்லமுறையில் உருவாக வேண்டுமென்றால் இந்த இரண்டுக்கும் பொதுவான அரசு இருக்கவேண்டும். அதற்கு தடை விளைவிக்கும் பிரிவினை போக்கு இருக்குமானால் அதை அனுமதித்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. ஆகவே நம் சக்தியைச் சிதறடித்து, நம்மை அடிமைப்படுத்துவதற்கு இழுத்துச் செல்லக்

[திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்] [7th August 1963]

கூடிய பிரிவினைச் சக்திகளைத் தடுப்பதற்காகக் கொண்டு வரப்படுகிற இந்த மசோதாவை முழு மனதுடன் ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் 1963-ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசியலமைப்பு (பதினாறுவது திருத்த) மசோதா வினாச் செய்ய உத்தேசிக்கப்பட்ட திருத்தங்கள் பற்றிய தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். நண்பர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் பேசும்போது உருக்கமாகப் பேசுவதாகச் சொன்னார்கள். நான் அதை ஒத்துக்கொள்ள மாட்டேன். அவர்களுக்கு உருக்கம் என்பது, தேசபக்தி என்பது எப்படி இருக்கும் என்பதைப் பற்றி அம்மையார் அவர்கள் பேசும் போது சொன்னார்கள். இந்த மசோதாவினுடைய நோக்கம் என்ன என்பது நண்பர்கள் அவர்களுடைய நெஞ்சத்திலே கைவைத்துப் பார்த்தால் நன்றாகத் தெரியும். கனம் அங்கத்தினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் 'காட்டு மிராண்டித்தனம்' என்ற வார்த்தையை இங்கே பயன்படுத்தினார்கள். காட்டு மிராண்டித்தனமாக இருந்த உங்களை . . .

SRI K. A. MATHIALAGAN : Mr. Speaker, Sir, I object to the word "Kattumirandi". It is an insinuation. The hon. Member should withdraw that word.

(பல கனம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர்கள் எழுந்தார்கள்.)

(The time bell was rung.)

கனம் சபாநாயகர் : யாராவது ஒருவர் சொன்னால் கேட்க முடியும். எல்லோரும் ஒரே சமயத்தில் சத்தம் போட்டால் என்ன அர்த்தம்? திரு. கருணாநிதி அவர்கள் பேசட்டும்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் 'காட்டுமிராண்டித்தனமான உங்களை' என்று குறிப்பிட்டது எங்கனையா, அல்லது தங்கனையா என்று எங்களுக்குப் புரியவில்லை. அவர் யாரைச் சுட்டிக்காட்டி இருந்தாலும் இந்தச் சபையினுடைய ஒழுங்கை மீறுவதாக இருப்பதால் அதை அவர் வாயால் வாங்க வேண்டுமென்று தங்கள் சார்பாக கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : What is the explanation of the hon. Member, Mr. Kosalram?

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : மனித சமுதாயத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது நீங்களும் நாங்களும் காட்டுமிராண்டிகளாக இருந்ததை சரித்திரத்தில் படித்ததைப் பற்றித்தான் குறிப்பிட்டேன். பொதுவாக மனித சமுதாயத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டேனே தவிர, தனிப்பட்ட முறையில் யாரையும் சொல்லவில்லை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

7th August 1963]

கனம் சபாநாயகர் : அது தெரிகிறது. 'உங்களை' என்று சொன்ன வார்த்தைதான் தவறு.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : அப்படி நான் நினைத்துச் சொல்ல வில்லை. அப்படி நினைத்துச் சொல்லியிருந்தால் வாபஸ் பண்ணத் தயங்கமாட்டேன். தங்களைப் பற்றி நிச்சயமாக நினைத்துச் சொல்லவில்லை.

கனம் சபாநாயகர் : அப்படிச் சொன்னால் அது எல்லோரையும் சொன்ன மாதிரிதான் அர்த்தம். 'ஹோல் ஹவுஸை' யும் சொன்ன மாதிரிதான் அர்த்தம்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : 'இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதால் அது காட்டுமிராண்டித் தனத்துக்குக் கொண்டு போய்விடும்' என்று கனம் அங்கத்தினர் மதியழகன் அவர்கள் சொன்னதால்தான் . . .

SRI K. A. MATHIALAGAN : I refer to it in an abstract sense.

MR. SPEAKER : The hon. Member, Sri Kosalram may proceed.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தங்களுடைய தீர்ப்பு என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : திரு கோசல்ராம் அவர்கள் அந்த வார்த்தையை உபயோகப்படுத்தியிருக்கக் கூடாது.

SRI V. KRISHNAMOORTHY : The hon. Member should not have used that word. He must withdraw that word.

MR. SPEAKER : When the Chair is on its legs, no Member should speak.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் மதியழகன் அவர்கள் 'காட்டுமிராண்டித் தனம்' என்று பேசியதையும் அவர் வாபஸ் வாங்கிக் கொண்டால் தான் நான் பேசும்போது 'காட்டுமிராண்டித்தனத்'தைப் பற்றிப் பேசாமல் இருக்க முடியும்.

MR SPEAKER : The whole trouble comes like this.

திரு. மதியழகன் அவர்கள் , 'காட்டுமிராண்டித்தனமான மசோதாவை வாபஸ் பெற வேண்டும்' என்று சொன்னார்கள்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : 'இந்த மசோதா நிறைவேற்றப்படுமானால் நம்மைக் காட்டுமிராண்டித்தனமான காலத்திற்கு கொண்டு போய்ச் சேர்க்கும்' என்று குறிப்பிட்டேன் என்பதைச் சபாநாயர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : 'காட்டுமிராண்டித்தனம்' என்ற வார்த்தை இரண்டு முறை கனம் அங்கத்தினரால் உபயோகப்படுத்தப் பட்டது.

[கனம் சபாநாயகர்] [7th August 1963]

Twice I noticed that the hon. Member was using that word. I thought he was indirectly telling in an abstract sense.

திரு. கோசல்ராம் அவர்கள் 'காட்டுமிராண்டித் தனமான உங்களை' என்று சொல்லியிருக்கக் கூடாது. பொதுவாகக் காட்டுமிராண்டித்தனம் என்று தான் மனதில் எண்ணிக் கொண்டார். ஆனால் 'உங்களை' என்று சொன்னது தவறு.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம்: சுதந்திரத்திற்காகப் பாடுபட்டவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது உலகத்தில் உள்ளவர்களைப் பற்றியும் கிரேக்க நாட்டைப் பற்றியும் மற்ற நாடுகளைப் பற்றியும் நண்பர் மதியழகன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த நாட்டின் தேசபக்தியைப் பற்றி, தேசபக்தர்களைப் பற்றி அவர்களுக்கு ஞாபகமே இல்லை. இந்த நாட்டுத் தேசபக்தர்களைப் பற்றி அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்டு பேசினார்கள். இந்த நாட்டிலே தேசபக்தர்களான வீரசுவர்க்கார், சுபாஷ் சந்திர போஸ் போன்றவர்கள் எல்லாம் இருந்தார்கள் என்பதை நண்பர் மதியழகன் அவர்கள் நினைத்துப்பார்த்தார் இல்லை. அவர்களுக்கு எந்தஅளவுக்கு தேசபக்தி இருந்தது என்பதை இந்தச் சபை நன்கு அறியும், அவர்கள் 'பண்டமெண்டல் ரைட்ஸ்' பற்றிப் பேசினார்கள். அமெரிக்க நாட்டின் அரசியலமைப்பு பற்றிப் பேசினார்கள். ஆபிரகாம் லிங்கன் அவர்களுடைய பிரகடனத்தைப் பற்றிப் பேசினார்கள். இந்திய தேசத்தில் தமிழகத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இருப்பது போல் அமெரிக்காவிலும் இருந்தார்கள். அமெரிக்காவிலிருந்து பிரிந்து போகவேண்டுமென்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்களை மிலிடரியைவிட்டு அடித்து, தலையை உடைத்து அடக்கினார்கள். அவர்கள் இருந்த இடம் தெரியாமல் செய்து விட்டார்கள். அந்த நிலை நம்முடைய நாட்டில் வரவேண்டாம் என்பதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தத்தை நாம் இப்போது கொண்டு வந்திருக்கிறோம். நான் உண்மையில் இருதயத்தில் இருந்து பேசுகிறேன். நீங்கள் சேர, சோழ, பாண்டியர்களைப் பற்றிச் சொல்லுகிறீர்கள். அந்த மன்னர்கள் காலத்தில் இருந்த நிலைக்கு நாடு போய்விடும் என்றுதான் நான் 'அந்த' வார்த்தையை உபயோகப்படுத்தினேன். நான் கண்ணால் பார்த்த நிலைமையை நண்பர் கருணாநிதி அவர்களுக்கும் நெடுஞ்செழியன் அவர்களுக்கும் கூற விரும்புகிறேன். ராஜாக்கள், முடிமன்னர்கள் காலத்தில் ஏழை சமூகத்துப் பெண்கள் மார்பிலே துணி போட முடியாமல் இருந்தார்கள். பெண்கள் மார்பிலே துணி போட முடியாத நிலைமை திருவனந்தபுரம் ராஜா இருந்த காலத்தில்கூட இருந்தது. கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிலே நான் பார்த்திருக்கிறேன். துண்டு நாடாக, சிறிய சிறிய நாடாக இருந்த காலத்திலே பெண்கள் மார்பிலே துணி போட முடியாது. துணி போடக்கூடாது. மனிதன் முட்டுக்கு மேலேதான் உடுத்தவேண்டும். சிறிய சிறிய காரணங்களுக்காக சண்டைகள் போட்டுக் கொண்டார்கள். ராஜாக்களும் ஜமீன்தார்களும் ஆண்ட அன்றைய அவல நிலையைக் கண்டுதான், 'அந்த' வார்த்தையை நான் பிரயோகித்தேன்.

7th August 1963] [திரு. கே. டி. கோசல்ராம்]

அந்த நிலைமைக்குக் கொண்டுபோக நீங்கள் விரும்புகிறீர்களா? சிறிய சிறிய ராஜாக்கள் இருந்த காலத்தில் பெண்கள் நிலைமை எப்படி இருந்தது என்பதைக் குழந்தையம்மாள் அவர்கள் சூசகமாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அதைக் கொஞ்சம் கற்பனை செய்து பார்க்கவேண்டும். பெண்களுக்கு எத்தனை எத்தனை சங்கடங்களை அவர்கள் உண்டாக்கினார்கள்? மொழி, ஜாதி, இனம் இவற்றைச் சொல்பவர்கள் யார்? தேசத்தின் பொருளாதாரத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறது எங்கள் மகாசபை.

நண்பர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் பேசுகிறார்கள், ஒத்துக்கொள்கிறேன். பொருளாதார முன்னேற்றம் மூலம்தான் நம் நாட்டை நம் சமுதாயத்தை முன்னுக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்பதை அவர் ஒப்புக்கொள்கிறார். நாலும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் உங்கள் கோஷம் என்ன? ஜாதியல் ஆரம்பித்தீர்கள், பிராமணர்களைக் கெல்ல வேண்டுமென்று ஆரம்பித்தீர்கள், பிராமணர்களை சுட்டு எறிக்கவேண்டுமென்று ஆரம்பித்தீர்கள், பின்னால் மொழியில் ஆரம்பித்தீர்கள், பின்னர் நாட்டை துண்டு போடவேண்டுமென்று ஆரம்பித்தீர்கள், எல்லாக் கோஷங்களும் உங்களிடத்தில்தான் இருக்கின்றன.

(குறுக்கீடு)

பெரியாரைப் பற்றி எங்களுக்குக் கவலையில்லை. அதைப் பற்றி காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு அக்கரையில்லை. நான் ஒரு காங்கிரஸ்காரனாயிருக்கிறேன். தனிப்பட்ட மனிதரைப் பற்றி எனக்கு அக்கரையில்லை.

கனம் சபாநாயகர்: 'ட்ரென்ட்' போய் விடப்போகிறது.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம்: மொழி, ஜாதி வெறியைத் தூண்டி விட்டு நாட்டு மக்களின் சுபிட்சத்திற்குக் குறுக்கே நிற்கிற ஒரு கட்சி காரணமாக இம்மசோதாவை நிறுத்தி விடுவதை நாடு ஒத்துக் கொள்ளுமா? சிறு சிறு நாடுகளாக இருந்தபோது மக்கள் எப்படி எப்படி நடத்தப்பட்டார்கள் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நான் உங்களுடன் வரத் தயார். சிறு சிறு நாடுகளாக இருந்தபோது மக்கள் எப்படி எப்படி நடத்தப்பட்டார்கள் என்பதை இன்று 95, 100 வயது இருக்கும் கிழவர்களை கேட்டுப் பார்த்தால் தெரியும். ரிக்கார்ட் எடுத்துப் பார்க்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அது பற்றி நேரடியாக விசாரித்துத் தெரிந்து கொள்ள சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. நாட்டைத் துண்டு போடுவது நாட்டு மக்களுக்கு துரோகம் இழைப்பதாகும். இதை நாம் நினைவில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். அரசாங்கத்தின் மீது, காங்கிரஸ் கட்சி மீது ஒரு தவறு இருக்கிறது. இந்த தேசம் விடுதலை அடையக் கூடாது, இந்த தேசம் வெள்ளைக்காரன் இடத்தில் தான் இருக்கவேண்டும், இந்த தேசத்தை காங்கிரஸ்காரர்களிடத்தில் ஒப்படைக்காதீர்கள், என்று தீர்மானம் போட்டார்கள். உங்களை நாங்கள் விட்டு வைத்திருக்கிறோம் அல்லவா? அரசியல் சட்டம் அமைக்கப் பாடுபட்டவர்கள் நாங்கள். அதில் மக்களுக்கு

[திரு. கே. டி. கோசல்ராம்] [7th August 1963]

உரிமை கொடுத்து, உங்களுக்குப் பேச்சுரிமை கொடுத்து இந்த நாட்டைப் பிரிக்க வேண்டுமென்று சொல்லக் கூடிய நாச சக்திகளைத் தூண்டும் அளவிற்கு உங்களுக்கு சுதந்திரம் கொடுத்திருக்கிறோம் அல்லவா, அது எங்கள் தவறு அல்லவா?

திரு. ப. உ. ஷண்முகம் : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், ஸார். அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும்போது உங்களுக்கு சுதந்திரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோம், உங்களுக்கு சுதந்திரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அவர், சபாநாயகர் அவர்களைப் பார்த்துக் கூறுகிறாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : வேகத்தில் அப்படி பேசுகிறார் . . .

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : இந்த நாட்டிலுள்ள அத்தனை பேர்களுக்கும் சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. சுதந்திரம் வாங்கிக் கொடுத்த காங்கிரஸ்காரர்கள் தங்களுக்கு தனிச் சலுகை எதையும் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் வகுத்துக் கொள்ளவில்லை. இன்னார் இன்னார் மகன்தான் இதில் இதில் இருப்பார்கள் என்று வைக்க வேண்டுமென்று நினைத்திருந்தால் அம்மாதிரி வைத்துக் கொண்டிருக்க முடியும். அன்றுள்ள சட்டசபை அங்கத்தினர்கள், அன்றுள்ள தேச பக்தர்கள் அவர்கள் பரம்பரைதான் இந்த நாட்டை ஆள வேண்டுமென்று சட்டம் செய்திருக்க முடியும். நீங்கள் தேசத் துரோகிகள் என்ற பட்டியலில் இருந்தவர்கள். ஆகவே அரசியலில் உங்களுக்கு இடமில்லை என்று செய்திருக்க முடியும். நாங்கள் எதை வேண்டுமானாலும் செய்திருக்க முடியும், ஆனால் நாங்கள் அப்படிச் செய்யவில்லை. மகத்தான ஜனநாயகத்தை இந்த நாட்டில் நாங்கள் உருவாக்கியிருக்கிறோம் என்பதை எதிர்க்கட்சியினர் நன்றி உணர்வு வேண்டும். இந்தச் சட்டம் மிக மிக அவசியம். சி. பி. ராமஸ்வாமி ஐயர் அவர்களைப் பற்றி சொன்னார்கள். அக் குற்றச் சாட்டை நானும் சொல்கிறேன். ஒரு சிலரைக் கூப்பிட்டார்கள். எல்லோரையும், ஒரு சிலரை அல்லாது பல பேர்களை பார்த்திருந்தால் இதை விடக் கடுமையான சட்டத்திற்கு ஆலோசனை சொல்லியிருக்கக்கூடும். எங்கேயோ சிலரைப் பார்த்துவிட்டு போய்விட்டார் என்ற குற்றச்சாட்டை நானும் சொல்கிறேன். இச்சட்டம் மிக மிக அவசியம். இந்நாட்டில் ஜனநாயகம் வளர, தேசம் பொருளாதார சுபிட்சம் அடைய, நாட்டை வளப்படுத்த இந்த சட்டம் மிக மிக அவசியம் என்று கூறி இதை ஆதரித்து என் உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. இராம அரங்கண்ணல் : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் பெர்ஸனல் எக்ஸ்ப்ளனேஷன். சுதந்திரத்திற்கு துரோகிகளாக நீங்கள் எல்லாம் இருந்தீர்கள் என்று சொன்னார்கள். அக்காலத்தில் நான் கூட காங்கிரஸில் இருந்திருக்கிறேன். மாணவர் காங்கிரஸ் தலைவராக 1942-ல் இருந்திருக்கிறேன்.

MR. SPEAKER : It has already been explained.

7th August 1963]

திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம் : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, சபை முன் வந்திருக்கும் இத் திருத்தத்தை நான் முழுமன்தோடு ஆதரிக்கிறேன். தமிழ் நாட்டில் எடுத்துக் கொண்டால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கட்சி இந்த நாட்டில் வளர்கிறது, சட்டசபையில் 15 அங்கத்தினர்களாக இருந்தவர்கள் 50 பேர்களாகி, 50 பேர்களாக இருந்தவர்கள் 51 பேர்களாக ஆகிவிட்டோம் என்று சொல்லக் கூடிய ஒரு நிலை வந்திருக்கிறது, இவ்வளவு தூரம் அக்கட்சி வளர்ந்திருக்கிறது, அதனால் அதன் கொள்கைகளும் வளர்ந்திருக்கிறது, மக்களுக்கு இது பிடித்திருக்கிறது என்ற தன்மையில் விளக்கம் கூறுவது போல் எடுத்துக் காட்டப்பட்டது. அரசாங்கம் இச்சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து விட்டாலும் இனிமேலாவது அரசாங்கம் செய்கிற வரி உயர்வு, தங்கக் கட்டுப்பாடு, அகவிலை போன்றவை வந்தால் கொள்கை அளவில் எடுத்துச் சொல்லி மக்கள் ஆதரவைப் பெறப் பார்க்கலாமே என்ற விதத்தில் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த நாடு சுதந்திரம் அடைய பலர் தியாக பலி இடப்பட்டார்கள். நாடு தூங்கிக்கொண்டிருக்கும்போது நாட்டு மக்களுக்கு விடுதலை உணர்ச்சியை ஊட்டியவர்கள் பலர். அப்படியிருக்கப் ப்ரெஞ்ச் நாட்டையோ, கிரேக்க நாட்டில் சுதந்திரத்திற்காக பாடுபட்ட விடுதலை வீரர்களையோ எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. இந்த நாட்டு சுதந்திரத்திற்காக பாடுபட்ட இந்நாட்டு விடுதலை வீரர்களைப் பற்றி எதிர்க்கட்சினர் எடுத்துக் காட்ட முன்வரவில்லை. பின்னர், பிரிவினையை மக்கள் ஆதரிக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படி அல்ல, அது சரி அல்ல என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தமிழ் நாட்டில் மட்டும்தான் வளர்கிறது. கேரளாவில் இக்கழகம் வளர்கிறதா? ஆந்திராவில் வளர்கிறதா? கன்னடத்தில் வளர்கிறதா? என்றால், இல்லை. இதைப் பார்க்கும் போது நமக்குத் தெரிய வரும், தமிழ்நாட்டில் இருக்கக் கூடிய சில தலைவர்களிடம் வாலிபர்களுக்கு, மாணவர்களுக்கு இருக்கக் கூடிய “ஹீரோ வொர்ஷிப்பினுல்தான்” இந்தக் கட்சி இந்த நாட்டில் வளர்கிறது, என்பது. அண்ணாத்துரை அவர்கள், பேச்சு வன்மை மிக்க கருணாநிதி அவர்கள், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் இவர்கள் அந்தக் கட்சியில் இல்லை என்று ஒரு நிமிடம் கற்பனை செய்து பார்த்தால் இந்தக் கட்சியே இந்த நாட்டில் இல்லை, இருக்காது என்பதை நான் துணிவுடன் கூறமுடியும். பேச்சுவன்மை படைத்தவர்கள், சினிமா உலகில் உள்ள புரட்சி வீரர்கள், இலட்சிய வீரர்கள் இவர்களெல்லாம் அக்கட்சிக்குப் பக்கபலமாக இருக்கிறார்கள் என்பதினால்தான் அக்கட்சி இந்நாட்டில் இருக்கிறது. கேரளாவில், கன்னடத்தில், ஆந்திராவில் இக்கட்சி இல்லை. ஆக இக்கட்சி வளரக் காரணம் ஒரு சில தலைவர்கள்பால் உள்ள ஹீரோ வொர்ஷிப்தான். வாலிபர்கள், மாணவர்கள் இவர்கள் மனதை கவரக் கூடிய விதத்தில் சாதாரியம் படைத்த தலைவர்கள் இருப்பதால்தான் இக்கட்சி இங்கு இருக்கிறது. கொள்கை காரணமாக அவர்கள் இங்கு வந்து விடவில்லை.

[திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்] [7th August 1963]

வோட்டு வாங்கி சட்டசபையில் அதிகப்படியாக வந்து விடலாம் என்று நினைக்கும் பிற்போக்கான சக்திகள் கூட வோட்டு முறையில் வர முடியாது என்று தோன்றத்தான். தேர்தல் சமயத்தில் ஓட்டு முறையில் ஓட்டிக்கொள்கிறார்கள். ஆக 51 பேர்கள் வந்து வட்டார்கள் என்றால் அது கொள்கை அடிப்படையில் அல்ல. பிரிவினையை இந்த நாட்டில் யாரும் விரும்பவில்லை. அப்படி விரும்பியிருந்தால் சீனா இமய எல்லையில் நம்மை தாக்கிய போது பொது மக்கள், குறிப்பாக மாணவர்கள் இவ்வளவு ஒற்றுமையோடு நின்று இருக்கமாட்டார்கள். வரலாறு காணாத ஒற்றுமை நிலவியிருந்தது. கவிகள் காணாத, கற்பனையில் காண முடியாத ஒற்றுமையைக் கண்டோம். இரண்டாயிரம் ஆண்டு சரித்திரத்தில் இப்படிப்பட்ட ஒற்றுமையை நாம் கண்டதில்லை. அதைக்கண்டுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எமெர்ஜென்ஸி நீலை வந்தவுடன் யாருமே கேட்காது தாங்களாகவே வந்து நாங்கள் உதவுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். நாடகம் நடத்தித் தருகிறோம் என்றால் அதற்கு மாட்டேன் என்று சொல்லாதீர்கள் என்று இலட்சிய நடிகர் அவர்கள்கூட நேற்று ஒரு விளக்கம் சொன்னார்கள். அந்த வகையிலே அவர்களுக்கு உணர்ச்சியும், ஊக்கமும் வந்து விட்டது. காரணம், மக்களுடைய ஆதரவு, மக்களுடைய ஆதரவு குறையவில்லை. அந்த எண்ணத்தில் அவர்களும் தங்களை அறியாமலேயே ஆதரவு கொடுக்க முன்வந்தார்கள். இல்லாவிட்டால், பிரிவினை பேசக்கூடிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினருக்கு இமயத்தில் சீனன் தாக்கினால் என்ன கவலை? விந்தியத்தை எல்லையாகக் கொண்ட கட்சிக்கு என்ன கவலை? காரணம், அவர்கள் நாட்டிலுடைய நிலைமையை பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தான் ஆடாவிட்டாலும் தன் சதை ஆடும் என்று சொல்லுவது போல அந்த ரத்த போசம் அவர்களிடையே ஊறி இருக்கிறது. ஆகவே தான், ஆதரிக்கிறோம், ஒத்துழைப்பு கொடுக்கிறோம் என்று தாங்களாகவே முன்வந்தார்கள். ஒத்துழைப்பு தரமாட்டோம் என்று சொல்லுவதற்கு துணிவு இல்லை. நாட்டின் நிலைமையை அவர்கள் நன்றாக உணர்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். பிரிவினை என்பது ஒரு கற்பனைதான். பிரிவினை என்பது ஒரு கற்பனைதான். கட்டாத வீட்டிலிருந்து எட்டாத கெடுபிடி. அது ஒரு 'சொப்பன அலஸ்தை' தான். பலவிதமான சொப்பனங்களைக் காண்கிறோம். அதே மாதிரி தான். குழந்தை கிணற்றில் விழுந்துவிட்டது போலவும், பின்னாலே தொடர்ந்து போவது போலவும், குழந்தை இறந்துவிட்டது போலவும் சொப்பனம் கண்டு அலறுகிறோம். அம்மாதிரி அலறும்பொழுது விழித்துக்கொண்டு பார்த்தால் குழந்தை பக்கத்திலேயே தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. இது போலத்தான் பிரிவினை என்பது ஒரு சொப்பன அலஸ்தைதான். அதற்கு அரசியலில் ஒரு வாய்ப்பு நிச்சயமாக இருக்க முடியாது.

எமெர்ஜென்ஸி சமயத்தில் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வர வேண்டுமா என்று கேட்கிறார்கள். நெருக்கடி நிலைமை நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிறது, ஆகவே நீங்கள் ஒத்துழைப்பு தரவேண்டும் என்று அமைச்சர் லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் அழைப்பு விடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த நெருக்கடி சமயத்தில் நாட்டின்

7th August 1963] [திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்]

ஒருமைப்பாட்டைக் குறித்து கருத்துவேற்றுமை இருக்கக்கூடாது. ஆகவேதான் இந்தத் திருத்தம் இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவரவில்லையென்றால், என்றமே இல்லை. காலரா, பிளேக், அம்மை நோய் முதலிய தொத்து நோய்கள் கானும்போதுதான், நாம் அந்த நோய்கள் மேலும் பரவாமல் நடவடிக்கை எடுக்கிறோம். அம்மை நோயைத் தடுப்பதற்கு வாக்ஸினேஷன் செய்கிறோம். அதே போலத்தான் இதுவும். நம்முடைய எல்லையில் சீனா தாக்கி விட்டது. இந்தச் சமயத்தில் இந்தியப் பிரிவினை கோஷம் போடக் கூடாது. நாட்டில் ஒற்றுமை தேவை. பிரிவினை கோரும் திராவிட மூன்னேற்றக் கழகத்தினர் இந்த சமயத்தில் தங்களுக்கு ஆதரவு கிடைக்கவில்லை என்பதனால்தான் அதை நிறுத்திவைத்திருக்கிறார்கள் தற்சமயம். நாட்டில் இருக்கக்கூடிய ஒற்றுமை உணர்வுதான் அதற்குக் காரணம்.

நெருக்கடி சமயத்தில் இந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வா வேண்டுமா? பிரிவினை கோருவது எங்களுடைய பேச்சு உரிமை, எங்களுக்குப் பேச்சு சுதந்திரம் இல்லையா என்றெல்லாம் கேட்கலாம். பேச்சு உரிமை உண்டு. ஆனால் அது ஓர் அளவுக்குத்தான். அந்தக் காலத்தில் பிள்ளை இல்லாவிட்டால், பிள்ளையார் கோவிலுக்குச் சென்று தினம் பிள்ளையாரை பூஜை செய்தால் பிள்ளை பிறக்கும் என்ற எண்ணம் இருந்தது. ஆனால் பிள்ளையாரை உடைக்க நினைப்பவர்கள் பிற்காலத்தில் ஏற்படுவார்கள் என்று அந்தக் காலத்தில் யாரும் எதிர்பார்க்கவில்லை. அதே மாதிரி விடுதலைக்குப் பின்னால் அரசியல் சட்டத்தை நிர்ணயித்தபோது, நாட்டிலிருந்து ஒரு பாகத்தைப் பிரிப்பதற்கு, இந்தியாவை துண்டாடுவதற்கு ஒரு அரசியல் கட்சி உருவாக்கப்படக்கூடிய நிலைமை அப்பொழுது இல்லை. அதை அந்தக் காலத்தில் எதிர்பார்க்காமல்தான் அரசியல் சட்டத்தை இயற்றியிருக்கிறார்கள். இமயம் முதல், கன்யாகுமரி வரை நாடு ஒன்றாகத் தான் இருக்கும் என்ற நிலையில்தான் அரசியல் சட்டம் அன்று உருவாக்கப்பட்டது. மதச் சார்பிலே எடுத்துக்கொண்டாலும், அரசியலிலே சேராத்தவர்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் கூட, தெற்கே இருக்கிற மதுரை மீனாட்சியை தரிசனம் செய்துவிட்டு, அடுத்து கஞ்சி காமாட்சியை தரிசனம் செய்துவிட்டு, பிறகு காசி விசாலாட்சியை தரிசனம் செய்யவேண்டும், இப்படி மூன்று கோவில்களிலும் தரிசனம் செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணம் அந்தக் காலத்திலிருந்தே மக்கள் மனதில் இருந்து வருகிறது. ஆயிரம் ஆயிரம் வருஷங்களுக்கே மக்களிடையே அந்த எண்ணம் நிலவி வருகிறது. வடக்கே காசிக்குச் சென்று கங்கா ஸ்நானம் செய்து காசி விசுவனாத ஸ்வாமியை தரிசிக்க பொருளாதார நிலைமை இடம் கொடுக்கவில்லையென்றால், எங்கள் மாவட்டத்தில் இருக்கிற தென் காசிக்குப் போய் வந்துவிட்டால் அந்தக் கருமம் தீர்ந்து விடும் என்ற எண்ணம் இருந்துவந்தது. அந்த நாள் முதல் இந்த நாள் வரையில் இம்மாதிரி நிலைமை, எண்ணம் மக்கள் அத்தனை பேர்கள் மனதிலும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. வடக்கிற்கும், தெற்கிற்கும்

[திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்] [7th August 1963]

என்றுமே ஒற்றுமை இருக்கிறது, அதைப் பிரிக்க முடியாது, அரசியல் கட்சி அதைப் பிரித்துவிட முடியாது, மக்கள் மனதிலிருந்து அதைப் பிரிக்க முடியாது. ஆகவே, இம்மாதிரி சட்டம் வருவது மிகவும் பொறுத்தமானது. இவ்வளவு நாள் கழித்துத்தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்படுகிறது என்பதுபற்றி வருத்தப் படவேண்டுமே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை. இதற்கு முன்னாலேயே இந்த சட்டம் வந்திருக்கலாம். பிரிவினை அடிப்படையிலே ஒரு கட்சி வளர்ந்துகொண்டு வருகிறது என்ற நிலைமையிலே இந்த சட்டம் மிகவும் அவசியமானது, நாட்டிற்கு மிகவும் தேவையானது என்பதைக் கூறிக்கொண்டு, என்னு ஆதரவை தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. ர. நல்லசிவம் : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, அரசியல் சட்டத்திற்கு வந்திருக்கக்கூடிய திருத்த மசோதா சம்பந்தமாக சோஷலிஸ்டு கட்சியின் சார்பில் என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பிரிவினை வாதம் எப்படித் தோன்றியது, பிரிவினை சரிதானா என்பதை நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். தேசிய உணர்வு இருக்குமானால் பிரிவினை வாதம் செய்யத் தேவையே இல்லை. அந்தக் காலத்தில் நாட்டு மக்கள் எல்லோரும் ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயத்தில் ஒன்றுபட்டு போராடிய காலத்தில் பிரிவினையைப்பற்றி பேசினாலும் கூட கேட்பதற்கு ஆள் இல்லாமல் இருந்தது. அந்த நேரத்தில் பார்த்தோம், இதைப் பற்றி பேசினாலும், அது ஏதோ ஒரு வேடிக்கைக் கருத்தாகத் தான், விந்தைக் கருத்தாகத்தான் இருந்தது. அது நடைமுறையில் வரக்கூடும் என்று யாரும் கனவு கூடக் காணவில்லை. அந்தக் கருத்து கூட சரியான கருத்துதானா, இப்படிக் கூட நாட்டைப் பிரிப்பதினால் ஏதாவது பயன் உண்டா என்று ஒரு சாரார், குறிப்பாக வாலிபர்கள் எண்ணக்கூடிய ஆபத்தை நாம் சரியாக கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். சட்டம் கொண்டுவந்தால் மட்டும் அந்தக் கருத்து அடியோடு செத்துவிடாது. ஓரளவுக்கு பகிரங்கமாக வெளியே தெரியாமல் அந்தக் கருத்தைத் தடுக்கலாமே தவிர, அடியோடு அந்தக் கருத்தை ஒழிக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்கு வேறு நடவடிக்கை மத்திய சர்க்காரும், ராஜ்ய சர்க்கார்களும் எடுத்துக்கொள்வதன் மூலம்தான் அந்தக் கருத்தை அடியோடு ஒழித்துக்கட்ட முடியும் என்பதை சபாநாயகர் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தேசிய உணர்வு சிறந்த முறையிலே வளர்க்கப்படவேண்டும். நம்முடைய நெஞ்சின் மீது கை வைத்துப் பார்க்கவேண்டும். நாட்டின் மீது அன்னியன் படையெடுத்துக்கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில் நம்முடைய உள்ளத்தில் எந்த அளவுக்கு தேசபக்தி தொங்கிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நெஞ்சின் மீது கை வைத்துப் பார்க்கவேண்டும். எந்த அளவுக்கு நாம் தியாகம் செய்வதற்கு தயாராக இருக்கிறோம். நாட்டு மக்கள் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதை கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். நம் தேசத்திற்கே ஒரு பெரிய ஆபத்து வந்திருக்கக்கூடிய நேரத்தில், கல்வி முறையானது தேசிய உணர்வுக்கு ஆக்கம் அளிக்கக்கூடியதாக இருக்க வேண்

7th August 1963] [திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

டும். பிரிவினை மனோபாவம், பாகுபாடு என்ற எண்ணம் அகற்றப் பட்டு, ஒருமைப்பாட்டு உணர்ச்சியில் நல்ல முறையில் தேசத்திற்கு தொண்டாற்றுவதற்கு லாயக்கான முறையில் கல்வி முறை அமைய வேண்டும். ஜாதி, மதம், இனம், மொழி என்று பல்வேறு பெயர் களால் நம்முடைய உணர்வுகளெல்லாம் பிரிக்கப்படக் கூடாது. அப்பொழுதுதான் நாம் பொருளாதாரத் துறையில் பிறும்மாண்ட மான முறையில் வேகமாக முன்னேற முடியும். நாம் எல்லோரும் சமம் என்ற தேசிய உணர்வு ஏற்பட வேண்டும்.

அன்றைக்கு மகாத்மா காந்தியடிகள் அதிகாரம் பரவலான முறையில் இருக்க வேண்டும் என்று கூறினார்கள், வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்த அடிப்படையில் அதிகாரங் கள் பரவலாக விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா என்று பார்த் தால், ஏதோ அதைப்பற்றி மேலெழுந்தவாரியாக திருப்பிப்பட்டுக் கொள்ளவேண்டுமே தவிர, நாட்டில் இருக்கக் கூடிய முற்போக் காளர்கள் கருதுவதுபோல், அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்கள் பரி பூரணமாக பிரித்துக் கொடுக்கப்படவில்லை. மத்திய அரசாங்கத்தி னிடம் இருக்கும் அதிகாரங்கள் மாநில அரசாங்கங்களுக்கு இருக் கும் அதிகாரங்களைவிட அதிகமாக இருக்கின்றன. மத்திய சர்க்கார் வருமானத்திலிருந்து மாநில சர்க்காருக்கு வரக்கூடிய விகிதா சாரத்தைப் பார்த்தோமானால், உண்மையிலேயே நாம் அதைப் பற்றி சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டிய நிலைமையிலேயே தான் இருக் கிறோம். மாநிலங்களுக்கு இன்னும் அதிக அதிகாரங்கள் கொடுக் கப்படவேண்டும். மாநில அதிகாரம் இன்னும் கீழ்மட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய ஜில்லா பஞ்சாயத்துகளுக்கும், கிராம பஞ்சாயத்து களுக்கும் பரிபூரணமாக விநியோகிக்கப்படவேண்டும். சரியான அளவில் அதிகாரங்கள் பிரித்துக்கொடுக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். ஏதோ சட்டம் கொண்டுவந்தால் மட்டும் போதாது. அதன் மூலம் பிரிவினைக் கருத்தைத் தடுத்துவிட முடியாது. பிரி வினை என்பது பகல் கனவு தான் என்ற எண்ணம் ஏற்பட வேண்டுமானால், பிரிவினை எண்ணம் அடியோடு ஒழிக்கப்படவேண்டுமானால், தேசிய உணர்வு, முக்கியமாக வாலிபர்களிடையே ஏற்பட வேண்டுமானால், அதற்கு என்ன செய்யவேண்டும் என்ற அடிப் படையில் நாம் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். ஜாதி, மதம், இனம், மொழி பேதம் இருக்கிறதே அந்த விஷயங்களில் ஆளுகின்ற கட்சி மிக ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும். அது போன்ற ஸ்தாபனங் களில் பங்கு எடுத்துக்கொள்வதோ, தெரிந்தோ, தெரியாமலோ அதில் கை வைப்பதோ கூடாது, அது விஷயத்தில் ஆளும் கட்சி யினர் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும். இவைகளை யெல்லாம் ஒழிப்பதன் மூலம் தேசிய உணர்வை ஏற்படுத்த வேண்டும். இந்த நாட்டில் எல்லோரும் சமம் என்ற எண்ணத்தை உண்டுபண்ணவேண்டும். தேசிய உணர்ச்சியைக் கல்வி திட்டத்தில் புகுத்த வேண்டும். தேசிய உணர்ச்சியைப் பரப்ப பல்வேறு முறைகளிலும் நாம் தீவிரமான கருத்துகளைக் கொண்டு அந்தக் கருத்துகளை நிறைவேற்ற வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்] [7th August 1963]

என்னைப் பொறுத்தவரையில் நமக்கு காவிரி ஆறு மாத்திரம் போதாது, கீழ் பவானி மாத்திரம் போதாது, கங்கையும் வேண்டும், சிந்துவும் வேண்டும், சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால், யாங்மலும், மிஸலிபியும் வேண்டும். அதுபோன்று ஒரு அரசியல் ஏற்படுமே யானால், அதை நாம் எல்லோரும் வரவேற்க வேண்டும். அதுதான் முற்போக்கான ஒரு கருத்துக்கு உகந்ததாக இருக்கும். காவிரி வேண்டாம், கீழ் பவானி மட்டும் இருந்தால் போதும் என்று சொன்னால் அது நமது நாட்டு மக்களுக்கு நலமாக இருக்காது. ஒரு உலக சர்க்கார் ஏற்பட்டால் நாம் மிஸலிபியிலே பங்கு கேட்க முடியும், யாங்மலுலே பங்கு கேட்க முடியும். கொளத்தம்பாளையத்திலேயே இருக்கிறோமென்று சொல்வதானது முற்போக்கிற்கு அடையாளமாக இருக்காது. அதை எந்த முற்போக்காளரும் விரும்பமாட்டார்கள்.

அதே சமயத்தில் இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியினர் ஒரு விஷயத்தை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இப்பொழுது குவிந்திருக்கிற அதிகாரத்தை பிரிக்கத்தான் வேண்டும். அதன் மூலமாக இந்தப் பிரிவினை சக்திகளை தகர்த்து எறிய முடியும். இப்பொழுது நமது ராஜ்ய சர்க்கார் வருமானம் ரூ. 100 கோடி என்று சொன்னால், மத்திய சர்க்காரின் வருமானம் ரூ. 1,500 கோடியாக இருக்கிறது. ஆகவே மத்திய அரசாங்கத்திற்குக் கிடைக்கும் மொத்த வருமானத்தை நாலு பங்குகளாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மத்திய அரசாங்கத்திற்கு ஒரு பகுதி, மாநில அரசாங்கத்திற்கு ஒரு பகுதி, லோகல் போர்டுகளுக்கு ஒரு பகுதி, கிராமப் பஞ்சாயத்துகளுக்கு ஒரு பகுதி என்று பிரிக்க வேண்டும். அதே மாதிரி அதிகாரத்தையும் பிரித்தால் இந்த பிரிவினை பிரச்சனைக்கே இடம் இருக்காது. இந்த முறையிலே அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு முன் வர வேண்டும். ஓரளவுக்கு சட்டதிட்டங்கள் வேண்டியதுதான். ஆனால் சட்டத்தின் மூலமாக மட்டும் நாம் எல்லாவற்றையும் நிறைவேற்றி விட முடியாது. தேசிய உணர்வை உண்டுபண்ணும் வகையிலே இன்று நாம் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். அதிகாரத்தைப் பரவலாக்கும் முறையிலே இன்னும் மாநில அரசாங்கத்திற்கு அதிக அதிகாரங்கள் வழங்க வேண்டும். ஜாதி, மத, இன, நடவடிக்கைகளிலே நம்மைப்போன்றவர்கள் பங்கு எடுத்துக்கொள்ளாமல் இருப்பதன் மூலமாகவும் இந்த தேசிய உணர்ச்சியை உண்டு பண்ண முடியும். ஆகவே மேற்கூறிய நடவடிக்கைகளை எல்லாம் எடுத்து நம் நாட்டு மக்களிடையே தேசிய உணர்வைப் பரப்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI K. S. G. HAJA SHERIFF: Mr. Speaker, Sir, I rise to speak in support of the Resolution—

‘That this House ratifies the amendments to the Constitution of India, proposed to be made by the Constitution (Sixteenth Amendment) Bill, 1963 as passed by the Houses of Parliament’

[4th August 1963] [Sri K. S. G. Haja Sheriff]

moved by the Hon. Minister for Finance. Sir, the Parliament took that step in order to avoid fissiparous tendencies of certain political parties which want to divide the country into 'Isthans', 'Subhas' and 'Separate Nadus'. I want to ask them, whether they have anywhere stated what are their ideals for creating Dravidistan or other small pockets. Is it good economically? Is it good politically or is it going to be good in any other way? We have seen how the creation of one unit like Pakistan has affected our country to a very tremendous extent, to what extent the country has sacrificed and how it is still sacrificing to a very considerable extent and how Pakistan is giving us enormous trouble by getting themselves entangled with another world Power. If this has been the tendency of one creation, what would be the tendency underlying the creation of Dravidistan or other small pockets? I am sure, Mr. Speaker, that this creation would harm the country to a very considerable extent, would bring untold miseries to our country and would take us nowhere.

Sir, at a time when there was an attack from the enemy, the whole country rose as one man, irrespective of colour, creed or ideals. I wish that that tendency remains always in the minds of the people. I have read carefully the speech made by Sri Annadurai in the Rajya Sabha and have also listened very carefully to the speeches made by his associates in this House. They have never stated what their ideals are, what their policies are and what their programmes are. I would like to ask at least their associates who are going to speak after me, to state before this House very clearly and in a very logical manner, how they are going to conduct themselves and what is going to be their political and economic policies. They have stated in their speeches that they have got an inherent strength of about 3½ million people. May I ask, whether it is really their inherent strength? I can say without any contradiction from any quarters, that it is not their inherent strength. If to-day the Congress party is in a majority here with about 140 members, it is by virtue of their own inherent strength. People have accepted our ideals, policies and programmes. But the Dravida Munnetra Kazhagam which has a strength of about 50 Members here, do not have that inherent strength. It is a borrowed strength got by making various electoral alliances with the parties who have absolutely nothing in common. But still they chalked out a programme among themselves in order to defeat the Congress and successfully elected their own candidates. I am asking, whether it is a political alliance which can be considered as good? So, let them not go on saying that they have got a strength of 3½ million people. If they say that their strength is more, I wish to ask them, to contest the next elections on this particular issue and see the result. I remember, Sir, before the last elections, in this very House, the then Leader of the House, the Hon. Sri C. Subramaniam, threw out a challenge to Sri Annadurai when he was a Member of this House, to contest the next elections on this particular issue based upon the separation and creation of Dravidistan. May I ask them respectfully,

[Sri K. S. G. Haja Sheriff] [7th August 1963]

whether they have placed this particular issue during the elections? They have never placed this particular issue before the electorate. They might have referred to this particular issue in some corner in the election manifesto but they have never exhibited this particular issue of Dravidistan in the election speeches. I want to ask them, if they get this State which they are demanding, is it possible to run it in a very economical manner? Can they lead the State economically and industrially forward? Where is the money for them? It is because we are united and are in the Indian Union, we are able to bring more economic salvation to our State. They must know that a large number of big industries have been started during the last ten years both by the Government of India and the State Government. Private and public bodies have spent hundreds of crores of rupees for the creation of many large-scale industries. When a separate State is formed, we will not get any foreign aid. It is because we are today united, we are getting tremendous help from foreign countries by way of machinery, money, technical know-how and other things. Now the people who are financially helping us, certainly know that we will be in a position to repay the whole amount in no time and that it would be very safe to invest their money in a country which is bent upon bringing more economic salvation to the people.

Also, what about the Central subjects like Posts and Telegraphs, Air and Sea Transport. How are they going to solve these things? They cannot solve these things by having a separate State. By remaining a separate State, they cannot maintain these links. I only say, Mr. Speaker, that they place before this country in a very unequivocal, clear and plain manner what their ideals and ideologies are on this issue. If Mr. Annadurai or his friends have stated on the floor of the Rajya Sabha or here, I think we would have very much been benefited and we would have given our thinking about it. But they have not done so.

We were told that the Congress was responsible for creating communal tension and getting their candidates elected. I can say without fear of contradiction that that was not the case. It is only the Opposition Parties that bring these issues during election time. They bring about communal tension and local factions during election time. They are masters in these arts, and go to any extent to abuse others and get a seat. I wish all these things are stopped by bringing about this amendment to the Constitution.

Apart from these tendencies there is another thing about which I am afraid. There is another party, which owe allegiance not to our Constitution although they say so but have extra territorial alliance. Either they belong to China or Russia. How are the Government going to stop that sort of tendency? Can you say that they are Indians first and last? I fear that they owe allegiance to somebody else. That sort of tendency must be crushed if we are to be a United Nation and be able to say that we have achieved

7th August 1963] [Sri K. S. G. Haja Sheriff]

the purpose for which we have obtained freedom, so that we can be one of the most powerful Nations, healthy and strong. Thank you, Sir.

* திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, இந்திய அரசியல் சட்டத்திற்கு பதினாறாவது திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டு, பாராளுமன்றத்திலே நிறைவேற்றப்பட்டு, இந்த மன்றத்தினுடைய ஒப்புதலுக்காக வைக்கப்பட்டிருக்கிற நேரத்திலே, அதன் பேரில் என்னுடைய கருத்துக்களை கூறுவதற்குக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். இந்த மசோதாவினுடைய உண்மை வடிவத்தை என்னுடைய கட்சிச் செயலாளர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் தெளிவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்தத் திருத்தத்தை ஆதரித்துப் பேசிய ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்கள் பலர், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த நாங்கள் எல்லாம் தேசத் துரோகிகள் தேச விரோதிகள் என்றும் மிக ஆக்கிரோஷமாகக் கண்டித்துப் பேசிய நேரத்தில், எங்களுக்கு மெத்த வருத்தம் ஒன்றும் ஏற்படவில்லை. காரணம் தேசத் துரோகிகள் என்று அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்லும்போது, ஆளும் கட்சி சார்பில் அமர்ந்திருக்கும், மந்திரிகளில், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களில், எத்தனை பேர்கள் சுதந்திர போராட்ட காலத்தில் காங்கிரசில் இருந்தவர்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த கனம் திரு. ராமைய்யா அவர்களே 1950-ம் ஆண்டு காங்கிரஸை எதிர்த்து, போட்டி இட்டு, வெற்றி பெற்றவர் என்ற செய்தியை . . .

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா: காங்கிரஸை எதிர்த்து நான் ஒரு போதும் போட்டி போடவில்லை.

MR. SPEAKER : I suggest that the hon. Member need not go into so many particulars and try to insinuate persons who are here outside the House.

திரு. மு. கருணாநிதி: தாங்கள்தான் காங்கிரஸைக் கட்டிக் காத்து வருவதாக மற்றவர்கள் நினைத்துப் பேசும்போது, காங்கிரசினுடைய விடுதலைப் போராட்டத்தில், வெள்ளைக்காரனை வெளியே தூர்த்தும் போராட்டங்களிலே, எத்தனைபேர்கள் ஈடுபட்டு இருந்தார்கள் என்பதையும் அறிவோம். இங்கே எங்களைப்பற்றிப் பேசப்படும்போது, அவர்கள் முகம் மாறும் விந்தையை நான் ஓரக் கண்ணால் பார்த்துக் கொண்டதான் இருந்தேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரை, தேசத் துரோகிகள் என்று கூறிய பலரிலே எவராவது சுதந்திர போராட்ட காலத்தில் தாங்கள் அந்த போராட்டத்தில் கொண்ட பங்கு என்ன, செய்த வீர தீரச் செயல்கள் என்ன என்று எடுத்துச் சொன்னார்களா என்றால், இல்லை. அது வேடிக்கையாக இருந்தது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக இயக்கத்தை தேசத் துரோக இயக்கம், தேசத்தைக் காட்டிக் கொடுக்கும் இயக்கம் என்று காங்கிரஸ் நண்பர்களும், வேறு சில

[திரு. மு. கருணாநிதி] [7th August 1963]

நண்பர்களும், சொல்லும் நேரத்திலே, கம்யூனிஸ்ட் சீன வெறியர்கள் இந்திய மண்ணை ஆக்ரமித்த காலத்தில், அந்த ஆக்ரமிப்பை எதிர்த்து இந்த இந்திய உப கண்டத்தை விடுவிக்க திரு. மு. கழகத்தினர் செய்த முயற்சிகளைப்பற்றி இதே மன்றத்திலே நேற்றும் இன்றும் காங்கிரஸில் உள்ள சில உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

கழகத்தைப் பொருத்த வரை, இந்த திருத்த மசோதா பற்றி எங்கள் கருத்தை அறிவிக்கும் நேரத்தில், இது பேச்சுரிமையை, அடிப்படை உரிமைகளை, ஜனநாயக தத்துவத்திற்கு முரணாக பறிக்கிறது என்று கூறுகிறோம். நேற்று விவாதத்தைத் துவக்கி வைத்த கனம் நிதி அமைச்சரும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அங்கத்தினர் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்களும், குறிப்பாக இது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நாட்டைத் துண்டாட வேண்டும் என்று சொல்லுவதற்காக, பிரிவினைப் பேச்சுப் பேசுகிறவர்களுக்காக, கொண்டு வந்த சட்டம் என்று தங்கள் பேச்சின் இடை இடையே வலியுறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த சட்டம் 16-வது திருத்த மசோதா என்ற தலைப்பில் இருந்தாலும், பொதுவாக தமிழ் நாட்டில், சிறப்பாக இந்தியத் துணைகண்டத்தில், பிரிவினைத் தடை மசோதா தான் என்று பல உருவங்களிலும் விளம்பரப் படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. இந்தியாவிலுடைய ஒருமைப்பாட்டைக் காப்பது என்ற போர்வையில், அடிப்படை உரிமைகளை இந்தச் சட்டம் பறிக்கிறது என்பதுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் குற்றச்சாட்டு. அரசியல் சட்டத்தை அன்று செய்தவர்கள் நாட்டைத் துண்டாடுவதை ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள் என்று அமைச்சர் சொன்னார்கள். நான் கேட்கிறேன், அரசியல் சட்டத்தை யாத்த காலத்தில், நாட்டைத் துண்டு போடுவது கூடாது என்று சட்டத்தை யாத்தார்களா என்று. அன்று சட்டம் இயற்றிய காலத்தில், ஓர் உறுபு நாடாக இருந்த இந்தியா, சுதந்திரம் பெறும் நேரத்தில், அதனுடைய இயல்பு மாற்றப் பட்டு, ஓர் உறுபு நாட்டிலிருந்து விடுவிக்கப் பட்டு, துண்டு போடப்பட்டு, பாகிஸ்தானை துண்டு போட்டு, ஓர் உறுபு அழிக்கப் பட்டு, அரசியல் சட்டத்தை வகுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை மறந்துவிடவில்லை. அரசியல் சட்டம் ஏன் திருத்தப் படுகிறது? கொடி காப்பாற்றப் படவேண்டும், அரசியல் சட்டம் காப்பாற்றப் படவேண்டும் என்பதற்காக முன்பொருமுறை பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டு வந்தீர்கள். திரு. மதியழகன் குறிப்பிட்டது போல, நானும் குறிப்பிடுகிறேன். அமைச்சரவர்களை கனம் அவைத்தலைவர் அவர்களே தங்கள் மூலம் கேட்கிறேன், “முன்பு அந்த சட்டம் இந்த மன்றத்திலே நிறைவேற்றப் பட்ட காலத்தில், கழகத்தின் தலைவர் அறிஞர் அண்ணா இந்த மன்றத்திலே எதிர்ப்புக் குறல் எழுப்ப வில்லையா? சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதனால் மட்டும், காரியங்கள் சட்டத்தைமீறி நடைபெறுதா? என்று கேட்டார்களே! அதே போல இன்றையதினம் இந்த மன்றத்திலே சட்டம் நிறைவேற்றப் படுவதனால் மட்டும், அது மீறப்படாதா?

7th August 1963] [திரு. மு. கருணாநிதி]

அரசியல் சட்டம் கொளுத்தப் படவில்லையா? 3,000 பேர்கள் சிறைச்சாலையில் அடைக்கப் பட்டார்களே. 10-12 பேர்கள் சிறைச்சாலையில் உயிர் நீத்திருக்கிறார்கள். அந்த அரசியல் சட்டத்தைக் கொளுத்தியவர்கள் எவ்வளவு பெரிய மகா பாதகமான காரியத்தைச் செய்தார்கள் என்று இந்த மன்றத்தில் இருக்கிற ஆளும் கட்சிக்காரர்களால் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள், அப்படிப்பட்ட தேசத்துரோக சக்திகள் என்று வர்ணிக்கப்பட்டவர்கள் உதவியைப்பெற்று தேர்தல் நேரத்தில் அவர்களோடு உறவு வைத்துக்கொண்டிருக்கிற ஆளும் கட்சியினர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பார்த்து தேசத்துரோக சக்திகள் என்று சொல்லுவார்களானால் அது வேடிக்கையும் விந்தையுமான நிலைமை ஆகும்.

ஒருமைப்பாடு குழு சிபாரிசுப்படி இந்த மசோதா வருகிறது என்று நேற்றைய தினம் நிதி அமைச்சர் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஒருமைப்பாடுக் குழு எத்தன்மை வாந்தது? அதனுடைய தலைவர் எவ்வண்ணத்தவர்? அவர், திருவாங்கூர் தனி நாடாக ஆகவேண்டும் என்று பிரகடனப்படுத்தியது மாத்திரமல்லாமல் பாகிஸ்தானுடன் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு ஆகிவிட்டது என்ற வீராதி வீரர், டாக்டர் சி. பி. ராமசுவாமி அய்யர். அவர் தலைமையில் ஒருமைப்பாட்டுக் குழு. அந்தக் குழு இந்தப் பிரிவினைக் கொள்கையை நாட்டிலிருந்து வேரறுக்க வேண்டுமென்று எண்ணுகிற நேரத்தில் எவர்களைச் சந்தித்தது? இந்தப் பிரச்சனையை இந்த மன்றத்தில் நேற்றைய தினம் கம்ப்ளூனிஸ்ட் கட்சி நண்பர் கூட எழுப்பினார். எங்கள் தலைவர் பாராளுமன்றத்தின் முன்னும் வெளியிலும் எழுப்பினார்கள். அதற்கான பதிலை பொறுப்பான் அதிகாரத்தில் இருக்கிறவர்கள் சொல்லாதது உள்ளபடியே வருந்தத் தக்கதாகும். அப்போது வெளியிலே பலர் இருந்தார்கள். சிறைச்சாலையில் சிலர் இருந்தாலும், வெளியிலே தலைவர்கள் இருந்தார்கள். அவர்களைக் கலந்து யோசிக்கவோ, சந்தித்துப் பேசுவோ கிஞ்சித்தும் ஜனநாயக மனப்பான்மை இல்லாமல் போய் விட்டது ஏன்? விவசாய ஆராய்ச்சிக்காக ஒரு குழு நியமிக்கப் பட்டால் அது விவசாயிகளைச் சந்திக்காதா? தொழிலாளர் நலன்களைப் பாதுகாக்க அமைகிற குழு தொழிலாளர் பிரதிநிதிகளைச் சந்திக்காதா? பிரிவினையை வேரறுப்பதற்காக, அந்தக் கொள்கை கூடாது என்று சொல்லுவதற்கு ஒரு குழு அமைகிறது என்றால், அந்தக் குழு பிரிவினை வாதிகள் என்று குற்றம் சாட்டப்படுகிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்களைச் சந்திப்பதில்லை என்றால் என்ன அர்த்தம்? சம்பந்தி விட்டுக்குச் சொல்லாமல் நிச்சயதார்த்தமா? இத்தகைய வேடிக்கையான குழு இந்த ஊருக்கு வந்தபோது, குறிப்பாகவும் சிறப்பாகவும் இந்த மாநில அமைச்சர் பெருமக்கள் அவர்களுக்கு ஒரு அரிய பெரிய யோசனை சொன்னார்கள். அந்த யோசனை என்னவென்றால் கழகக்காரர்களை எப்படியும் தேர்தலில் நிற்காமல் செய்துவிட வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் அமைந்ததாகும். திராவிட நாடு கேட்டால்,

11-30
a.m.

[திரு. மு. கருணாநிதி] [7th August 1963]

பிரிவினை வேண்டுமென்று சொன்னால், தேர்தலில் ஈடுபடக் கூடாது என்ற வகையில் அந்தச் சட்டம் தயாரிக்கப்பட வேண்டும் என்று யோசனை சொல்லப்பட்டு இன்றைய தினம் அந்தச் சட்டம் வந்திருக்கிறது.

நண்பர் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் நேற்றைய தினம் பேசும்போது ஒரு கருத்தை வெளியிட்டார்கள். “திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைக் கலந்திருந்தால் அவர்கள் ஒரு வேளை தங்கள் கொள்கையை விட்டுக்கூட கொடுத்திருப்பார்கள்; ஆனால் சட்டம் போட்டு, திடீரென்று விட்டு விட அவர்களுக்கே வெட்கமாக இருக்காதா? கலந்து பேசியிருந்தால் அது வரையில் போதும், இது வரையில் போதும், அதிகாரங்கள் வரையில் போதும் என்று சொல்லி, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விட்டுக் கொடுத்து மக்களிடத்தில் கூட நல்ல பெயர் வாங்கியிருப்பார்கள்” என்று சொன்னார்கள். தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தம் போராட்டங்களை நடத்த வேண்டும் என்று ஊருக்கு அறிவித்து விட்டு திரைமற்றையில் போராட்டத்தை நிறுத்தப் பேரம் பேசி 2 ரூபாய் கூலி உயர்வு என்று வெளியில் கேட்டு, 1½ ரூபாய் போதுமானது என்று முதலாளிகளிடம் பேரத்தை முடித்துக்கொள்ளும் அப்படிப்பட்ட தந்திரோபாயங்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கே இல்லை என்று கனம் அங்கத்தினர் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்களுக்கு வினயமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் நேற்றைய தினம் இன்னொன்றைக் குறிப்பிடும்போது அமெரிக்காவில் எந்த மாநிலமும் பிரியக்கூடாது என்று சட்டம் இருக்கிறது, அமெரிக்காவில் அந்தச் காலத்திலேயே அப்ரஹாம் லிங்கன் காலத்திலேயே செய்த முடிவு இது என்று அழுத்தம் திருத்தமாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அந்தச் சட்டம் எப்படி வந்தது? அதன் பூர்வோத்திரம் என்ன? வடக்குப் பகுதிக்கும் தெற்குப் பகுதிக்கும் பலமான கருத்து வேறுபாடு எழுந்தது. நீக்கோக்கள் பிரச்சனை போன்ற பல் வேறு பிரச்சனைகளில் கருத்து வேறுபாடு எழுந்தது. அந்த நேரத்தில் வடக்குப் பகுதியிலிருந்து பிரிந்துவிட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு இருந்த தெற்குப் பகுதி ஒரு வழக்கை தெற்குப் பகுதி நீதி மன்றங்களுக்குக் கொண்டு சென்றது. தெற்குப் பகுதி நீதி மன்றம் அந்த வழக்கை சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு அனுப்பியது. சுப்ரீம் கோர்ட்டில் என்ன நீதி வழங்கப்படுமோ என்று அமெரிக்க நாட்டில் எதிர்பார்த்திருக்கும் நேரத்தில், அரசு பீடத்தில் இருப்பவர்களுக்குச் சந்தேகம் எழுந்தது. அமெரிக்க ஜனநாயகச் சட்டம் பிரிந்து போகும் உரிமைக்கு இணக்கமானதுதான், முான் ஆனதல்ல என்று சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பு அளித்தால் என்ன செய்வது என்ற அச்சம் காரணமாக, நீதி வழங்கப்படுமுன் வடக்கு பகுதி தெற்கு பகுதி மீது யுத்தப் பிரகடனம் செய்து போராட்டத்தில் குதித்தது. வலிமை மிகுந்த வடக்கு, வலிமை குறைந்த தெற்கை அந்த யுத்தத்தில் வென்றது. தெற்குப் பகுதி தோற்றது. அந்த வெற்றிக்குப் பிறகு அந்த வெற்றி அடிப்படையில்தான், அந்த

7th August 1963] [திரு. மு. கருணாநிதி]

வெற்றியின் விளைவாகத்தான் அமெரிக்க சுப்ரீம் கோர்ட் இந்தப் பிரிவினைக்கு அந்த அரசியல் சட்டத்தில் இடம் கிடையாது என்ற அடிப்படையில் வடக்கிற்குச் சாதகமான தீர்ப்பு அளித்தது. அதைக்கூட போஸ்ட் ஃபேக்டோ ஜட்ஜ்மெண்ட் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு நீதி வழங்கப்பட்டு அது தான் பிரிவினையைத் தடுக்கிறது என்று நேற்றைய தினம் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் என்பதை நாம் நினைவு கூற வேண்டும். எனது நண்பர் திரு. மதியழகன் எடுத்துக் காட்டியது போல, அமெரிக்காவில் பிரியக் கூடாது என்று சட்டம் இருக்கிறது என்றால் ரஷ்ய நாட்டில் விரும்புகிறவர்கள் பிரிந்து செல்ல லாம் என்று அரசியல் சட்டம் இருக்கிறது என்பதை மறந்து விடுவதற்கில்லை.

பிரிவினையே கூடாது, அது தேசத் துரோகமான காரியம் கூட வளர்ந்திருக்கிற சுதந்திர பாரதத்திற்கு நீங்கள் செய்கிற தீமை என்று நேற்றைய தினம் கனம் அங்கத்தினர் திரு. கல்யாண சுந்தரம் அவர்கள் பேசி, எங்களை தேசத் துரோகிகள் என்று சுட்டிக்காட்டி, அவர் அவருடைய குற்றங்களை மறைப்பதற்கு நேற்றைய தினம் தன் பேச்சைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள். நான் அவர் பேச்சில் உள்ளபடியே ஒன்றை மிக வருத்தத்தோடு மறுக்க வேண்டியவகை இருக்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பிரிவினைக்காக இருக்கிற காரணத்தினால், கழகத்தில் 50 நல்ல இளைஞர்கள் இந்த மன்றத்தில் வீற்றிருந்தாலும் அவர்களால் இந்த மன்றத்தில் முக்கியத்துவம் பெற முடியவில்லை, பிரகாசிக்க முடியவில்லை என்று கனம் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் பேச்சில் குறிப்பிட்டார்கள். அது ஒரு கல்லில் இரண்டு கனி அடிக்கும் காரியம். ஒன்று கொள்கையையும் தாக்கினார்; அதோடு நாங்கள் 50 பேர்கள் முக்கியத்துவம் பெறவில்லை என்று குறிப்பிட்டு தனக்குத் தானே ஆனந்தம் கொண்டார். நாங்கள் முக்கியத்துவம் பெற்றிருக்கிற காரணத்தினால்தான் வெளியில் இருக்கிற மக்கள் ஐம்பதோடு ஒன்றை ஐம்பத்தொன்றாகச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அவர்களை நன்றாக உணர்ந்த மக்கள் நான்கை இரண்டாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். ஆகையால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்த மன்றத்தில் முக்கியத்துவமுள்ள பிரதான, பிரகாசிக்கக்கூடிய எதிர் கட்சியாக விளங்கி வருகிறது என்பதை எனது நண்பருக்கு நான் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். “சர்க்காருடைய ஊழல்களை எடுத்துச் சொல்லி, வரிக் கொடுமைகளை எடுத்துச் சொல்லி, மக்களுடைய வறுமையைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லி, கட்டாய சேமிப்பு முறையைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லி, பொற்கொல்லர்களுடைய அவதியை எடுத்துச் சொல்லி, இவ்வளவையும் எடுத்துச் சொல்லி கடைசியாக திராவிட நாடு திராவிடருக்கே என்று கூறுகிறார்கள், அதனால் கவரப்பட்ட மக்கள் வாக்களிக்கிறார்கள், திராவிட நாடும் அவர்களுக்கு சுவர்ச்சியாகத் தோன்றுகிறது, வேறு ஒன்றுமல்ல”! என்று கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்டார்கள். திராவிட நாடு என்கிற

[திரு. மு. கருணாநிதி] [7th August 1963]

ஒன்றைத் தவிர சர்க்கார் கட்சி ஊழலை மற்ற கட்சிகள் எடுத்துச் சொல்லுகின்றன. பி. சோ. கட்சி எடுத்துச் சொல்லுகின்றன. சோஷலிஸ்ட் கட்சி எடுத்துச் சொல்லுகிறது. ஆனால் அதையே எடுத்துச் சொல்லுகிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வளருகிறது. ஏன் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மாத்திரம் 51 இடங்களை ஈட்ட சபையில் பெற முடிகிறது? ஏன் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மாத்திரம் மக்களிடத்தில் செல்வாக்கைப் பெருக்கிக்கொண்டு வருகிறது? அதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டாமா? அதே கருத்துக்களைத் தான், அதே வாதங்களைத் தான் எல்லாக் கட்சிகளும் எடுத்துச் சொல்லுகிறது. அதோடு இணைத்து நாடு பிரிந்தால் நன்மை பல உருவாகும், ஆகையால் திராவிட நாடு திராவிடருக்கே என்று எடுத்துச் சொல்லுகிறோம். மக்கள் ஆதரவு தருகிறார்கள். திய கருத்தாக இருந்தால் மக்கள் ஒதுங்கி விட மாட்டார்களா? இதையும் நண்பர் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன், அவர்களுடைய ரஷ்ய நாட்டு அதிபர் குருஷ்சேவ் அவர்கள் இந்தியாவைச் சுற்றிவிட்டு, 'கிழக்குலக மக்களுடைய நம்பகமான நண்பன் சோவியத் நாடு' என்ற புத்தகத்தை வெளியிட்ட நேரத்தில், 1963-ஆம் ஆண்டு, மார்ச் திங்கள், ஐந்தாம் நாள் என்று நினைக்கிறேன்—மாஸ்கோவிலுள்ள உழைப்பாளிகள் பேரவையில் பேசும் போது, குருஷ்சேவ் அவர்கள் குறிப்பிட்டார். எதைப் பற்றி? பாகிஸ்தானிலே இருக்கும் பக்ஸ்தானிஸ்தானைப்பற்றி. "பாகிஸ்தான்-இந்தியா பிரிகிற நேரத்தில், துண்டாடப்படுகிற நேரத்தில், பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யவாதிகளால் பாகிஸ்தானோடு பத்து லட்சம் பஷ்டு மக்கள் இணைக்கப்பட்டு, அவர்கள் பாகிஸ்தானோடு சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இன்றையதினம் பாகிஸ்தானிலிருந்து பிரிய வேண்டுமென்று கருதுகிறார்கள். அப்படி பிரிந்து அவர்கள் சுய நிர்ணய உரிமையோடு தனி நாட்டை அமைத்துக் கொண்டாலும், அல்லது ஆப்கானிஸ்தாத்துடன் இணையவேண்டுமென்று விரும்பினாலும் நாம் வரவேற்கவேண்டியதே." குருஷ்சேவ் இவ்வாறு பேசியது மாத்திரமல்ல. இன்னொன்றையும் குறிப்பிட்டார்.

"ஒவ்வொரு தேசிய இனத்திற்கும் சுய நிர்ணய உரிமை உண்டு. தேசிய இனப் பிரச்சினைகள் மக்களின் விருப்பத்திற்கேற்பத் தீர்க்கப்படவேண்டும் எனக்கூறும் லெனினிய தேசிய இனக் கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டது நம் நிலை" என்றும் குருஷ்சேவ் அவர்கள் அந்தக் கூட்டத்திலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

வோட்டு முறையிலே திராவிட நாடு கிடைக்காது என்பது கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவருடைய வாதம். வோட்டு முறையைப் பயன்படுத்தக் கூடாது என்பது நிதி அமைச்சருடைய வாதம். எதனுடைய அடிப்படையில் இந்த வாதம் எழுகிறது என்று நான் விளக்கத் தேவை இல்லை. வோட்டு முறை ஒன்றை மாத்திரம்

7th August 1963] [திரு. மு. கருணாநிதி]

வைத்தே இதைக் கணக்கிட முடியுமா என்றால், 1937-ஆம் ஆண்டு இந்தியாவில் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலில் முஸ்லிம் லீக் பெற்ற இடங்கள் எத்தனை? இந்தியாவிலே மொத்த முஸ்லிம் ஸ்தானங்கள் 485. அந்த 485 மொத்த முஸ்லிம் ஸ்தானங்களில் முஸ்லிம் லீகுக்குக் கிடைத்தவை 108. லீக் அல்லாத முஸ்லிம் களுக்குக் கிடைத்த ஸ்தானங்கள் 377. எனினும் லீகின் முயற்சியால் பாகிஸ்தான் பெற முடிந்தது. ஆகவே, உணர்ச்சிகளை மதிக்க வேண்டும். இல்லை, வோட்டுகளை மதிப்போம் என்றால், அதற்கும் வாருங்கள் என்ற கொள்கை படைத்தவர்கள் நாங்கள்.

அரசரிமை மக்களிடத்தில் இருக்கிறது. மக்கள் அரசரிமைச் சட்டங்களைத் தயாரிக்கின்ற பிரதிநிதிகளை அனுப்புகிறார்கள். ஆகவே, அரசரிமைக்கும் மக்களுக்கும் நிரம்பச் சொந்தம் இருக்கிறது. அந்தக் காரணத்தால்தான் 1952-லிருந்து 1957-ம் ஆண்டு வரை நாங்கள் வெட்ட வெளிகளில், பசும்புல் தரைகளில் மக்களைக் கூட்டி வைத்துப் பேசும் தருணத்தில், மதிப்பிற்குரிய இன்றைய முதலமைச்சர் திரு. காமராஜ் அவர்கள், 'இப்படி வெளியிலே கூச்சல் போட்டுப் புண்ணியம் இல்லை, உள்ளே வாருங்கள், பார்க்கிறோம்' என்று சொல்லியபோது, அழைக்கிறார்களே என்பதற்காக, 1957-இல் நாங்கள் தேர்தலில் ஈடுபட்டோம். 15 பேர்கள் சட்ட மன்றத்திற்கு வந்தோம்.

அப்பொழுது நிதி அமைச்சராக இருந்த திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள், 'நீங்கள் ஏதேதோ பிரச்சினைகளைச் சொல்லி உள்ளே வந்துவிட்டீர்கள். உங்களுடைய தேர்தல் பிரகடனத்தில் திராவிட நாட்டைச் சொல்ல வக்கு இருக்கிறதா? அப்படிச் சொன்னால் உங்களுக்கு ஒரு இடம் கூடக் கிடைத்திருக்காது' என்று இந்த மன்றத்தில் அறைகூவல் விட்டார்கள். அந்த அறைகூவலையும் ஏற்றுக்கொள்வோம் என்று 1962-ல் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், திராவிட நாடு அமையவேண்டும் என்பதை முதன்மையாக அறிக்கையில் வலியுறுத்தியது. ஒரு இடம்கூடக் கிடைக்காது என்று சொன்னதற்குப் பதிலாக ஐம்பது இடங்களைப் பெற்றோம். இப்பொழுது மேலும் ஒரு இடத்தையும் சேர்த்து, 51 இடங்களை நாங்கள் பெற்றிருக்கிறோம்.

இதற்குப் பிறகு என்ன செய்வது? முதலில் 'வாருங்கள்' என்றார்கள். வந்தோம். திராவிட நாட்டைத் தேர்தல் பிரகடனமாக வைத்தோம். வெற்றி பெற்றோம். இப்பொழுது என்ன செய்யவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள்? பழைய காலத்தில் ஒரு கதை உண்டு. 'ஏழு கடலைத் தாண்டி, எட்டி கானகங்களைக் கடந்து, ஒன்பது மலைகளுக்கப்பால் இருக்கும் பாரிஜாத மலரைப் பறித்துக் கொண்டு வந்தால், பத்தரை மாற்றுத் தங்கம்போன்ற என் பெண்ணைத் தருவேன்' என்று அரசன் சொல்வான், பாரிஜாத மலரைக் கொண்டுவந்து கொடுத்த பிறகு மகளைக் கொடுக்காமலிருப்பதும்மட்டுமல்ல; 'சாமியாராகப் போ' என்றால் மாப்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [7th August 1963]

பின்னையாகப் போக வேண்டியவன் கழுவில் ஏறினாலும் பரவாயில்லை என்று காத்தவராய்குதத்தானே மாறுவான்? (சிரிப்பு). நீங்கள் (ஆளுநர் கட்சி) தான் அழைத்தீர்கள்; வந்தோம் வந்த பிறகு, ஐம்பத்தொரு பேர்களாக நாங்கள் ஆன பிறகு, இன்றைய தினம் 1967-இல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைத் தேர்தலில் சந்திப்பதற்கான திறமை, தெம்பு, திராணி உங்களுக்கு (ஆளுநர் கட்சி) இல்லாத காரணத்தால், சட்டம் போட்டுப் பழி வாங்க நீங்கள் கருதுகிறீர்கள். மக்களிடத்தில் செல்வோமே. பதினைந்து ஆண்டுகள் நீங்கள் பேசினீர்கள். நாங்களும் பேசினோம். எங்களுடைய கழகத் தலைவர், இந்த நாடு பிரிய வேண்டும் என்பதற்கு ஆயிரம் ஆயிரம் ஆதாரங்களை நாட்டு மக்களுடைய மன்றத்திலே வைத்தார்கள். மக்களுடைய உள்ளத்திலே கருத்துக்களை ஊடுருவச் செய்தோம். நாங்கள் சாதாரண மனிதர்கள். சாமானியர்கள். மிக மிகச் சாதாரணமானவர்கள். காங்கிரஸ் ஆளும் கட்சியில் கனம்மகள் என்ன, பெரிய ராஜ ராஜாக்கள் என்ன, பெரிய பெரிய பஸ் முதலாளிகள் என்ன, செல்வாக்கு மிகுந்தவர்கள் என்ன, தேசத் தியாகிகள் என்ன, அத்தனை பேரும் நாட்டு மக்களிடத்தில் சென்று, 'அண்ணாதுரையினுடைய வாதம் சப்பை, நெடுஞ்செழியனுடைய விளக்கம் சோத்தை, மதியழகன் பேச்சை நம்பாதீர்கள்' என்றெல்லாம் பேசினார்கள். நாங்களும் பேசினோம். இப்படிப்பட்ட கருத்து மோதல் ஜனநாயக ரீதியில் அரசியல் நாகரிகத்தோடு நடைபெறுவதற்கு நீங்கள் வழிவிடவேண்டுமே தவிர, சட்டம் என்கிற கதவை வைத்து அடைத்தால், உண்மையிலேயே ஜனநாயகத்தை காப்பாற்றிய பெருமை உங்களுக்கு வந்து சேருமா என்று, கனம் சபாநாயகர் மூலமாக, கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

முதல் அமைச்சர் திரு. காமராஜ் அவர்கள் ஒரு கூட்டத்தில் குறிப்பிட்டார்கள். தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய புத்தகத்திலேகூட அந்த வீர வரிகள் பதிவாயிருக்கின்றன. 'போராட்டங்களும் கிளர்ச்சிகளும் ஜனநாயக நாட்டிலே இருக்கக்கூடாது; ஜனநாயக நாட்டிலே கிளர்ச்சிக்கும் போராட்டத்திற்கும் இடம் இல்லை, இவைகளையெல்லாம் தேர்தல் பிரச்சினையாக வைத்துப் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்' என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதற்குப் பதிலளிக்கும் நேரத்தில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பொதுச் செயலாளர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள், "பிரிவினைச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து தடுக்காதீர்கள், திராவிட நாடு வேண்டுமென்றுகூறி, தேர்தலில் போட்டியிட்டு, இப்பொழுது வாங்கிய 34 லட்சம் வாக்குகளில் ஒரு லட்சம் வாக்குகள் நாங்கள் குறைத்து வாங்கினாலும், திராவிட நாட்டைக் கோரிக்கையை விட்டு விடுகிறோம். நீங்கள் சட்டத்தை விட்டுவிட்டு தேர்தலில் இந்தப் பிரச்சினையை வைக்கத் தயாரா?" என்று குறிப்பிட்டார்கள். இது வரையில் அதற்குப் பதில் என்ன? முதலமைச்சரின் மௌனம் தான் அதற்குப் பதிலே தவிர, அதற்கான பதில் இன்னும் வரவில்லை.

7th August 1963] [திரு. மு. கருணாநிதி]

‘பேச்சு சுதந்திரம் தந்தோம்; ஆகவே, காங்கிரசுக்கு வோட்டு போடுங்கள்’ என்று இதுவரையில் பேசிய காங்கிரசின் தீராத சொற்பொழிவாளர்களைக் கேட்கிறேன்—இனிமேல், ‘பேச்சு சுதந்திரம் அளித்தவர்களுக்கு வோட்டுப் போடுங்கள்’ என்று கேட்பதற்கு உங்களால் முடியுமா? என்று நான் ஆளுங் கட்சியில் இருக்கும் காங்கிரஸ் பேச்சாளர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன். பேச்சு சுதந்திரம் அளித்ததுதான் என்ன? அது என்ன பிரமாதம்? உலகத்திலே வேறு எந்த நாட்டிலும் இல்லாத அசிசயமா? பெரிய அற்புதமா? பிரிட்டிஷ் இராணியார் அங்கே முடியாட்சி நடத்துகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இங்கிலாந்து நாட்டிலே ஒரு பூங்காவில் ஒரு சின்ன ஸ்டூலைப் போட்டுக்கொண்டு, அதன்மேல் ஒருவன் நின்று, ‘பிரிட்டிஷ் இராணியே! 24 மணி நேரத்திற்குள் உன்னுடைய மகுடத்தைக் கழற்று; இல்லாவிட்டால் நான் ஒரு கை பார்ப்பேன்’ என்று பேச்சு சுதந்திரம் அந்த நாட்டிலே இருக்கிற பிரஜைக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப் பேசுபவனைப் பார்த்து, சமுதாயம் பரிகாசம் செய்து, இழித்துப் பேசலாமே தவிர, சட்டம் அவனைத் தொடுவதற்கில்லை. அந்த அளவு பேச்சுரிமை அங்கே அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வெள்ளைக்காரனை எதிர்த்துப் போராட்டங்களில் ஈடுபட்ட நேரத்தில், அவனுடைய நாட்டிலே சென்று, இந்திய நாட்டு மக்கள் வெள்ளைக்காரனை எதிர்த்துப் பேசுவதற்கு உரிமையை அந்த நாடு அளித்திருந்தது. ஆகவே, பேச்சுரிமையைப்பற்றி, அதை அளித்தது காங்கிரசு ஒன்றுதான் என்று கித்தாப்பு பேசிக்கொள்வதால் பெருமை ஒன்றும் இல்லை.

ஆனால், பேச்சுரிமைக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட வாக்குறுதிகள் மீறப்படாமல் இருக்கின்றனவா? சாதாரண வாக்குறுதிகள் அல்ல. சூல கலா வல்லவர் என்றும் ஜெகமெங்கும் இருக்கின்ற நாட்டு அதிபர்களால் கைகுலுக்கப்படுகிறவரும், என்னுடைய மதிப்பிற்குரியவரும், இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் இன்றைய தலைமை அமைச்சருமான பண்டித நேரு அவர்கள், 1922-ம் ஆண்டு, மே திங்கள், 22-ம் நாளில் அலகாபாக் உயர்நீதி மன்றத்தில் தந்த அறிக்கையின் குறிப்பை மட்டும் நான் கோடிட்டுக் காட்டிக் குறிப்பிடுகிறேன், அதாவது

“பேச்சின் மூலம் பழி தூற்றும்ல், ஏமாற்றும்ல் சட்டத்துக்குப் புறம்பான மற்ற காரியங்களைச் செய்யாமல் ஒருவன் பேச உரிமை இருக்கிறது. மனதில் பட்டதைக் கூற, மற்றவர்களுக்கு விளக்கிக் காட்ட, எழுச்சியூட்ட ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமை இருக்கிறது. பேச்சுரிமை—என்ன நேரிட்டாலும் சரி; அதை நாம் விட்டுக் கொடுக்கமாட்டோம்.”

என்று குறிப்பிட்டார். அவரே, 1928-ல், “வருங்கால இந்திய அரசியல் சட்டம் எப்படியிருக்கவேண்டும்?” என்று அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டபோது கூறிய கருத்து என்ன?

[திரு. மு. கருணாநிதி] [7th August 1963]

“அரசியல் சட்டத்தில் வைக்கப்படும் அடிப்படை உரிமைகள், எக் காரணத்தைக் கொண்டும், எந்தக் காலத்திலும் குறைக்கப் படாமல் பாதுகாப்புத் தருவதுதான் நமது முதல் கவலையாக இருக்கவேண்டும்.”

என்று பண்டித நேரு அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். விடுதலை வீரராக இருந்த நேரு அவர்கள் 1945, ஜூலை, 17-ம் நாள், காஷ்மீரிலுள்ள ஸ்ரீநகர் கபுர்தாலா தோட்ட மைதானத்தில் பேசிய வாசகங்களை நான் இங்கே குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. அவர் பேசிய தென்ன?

“இந்தியாவின் ஒரு பகுதியை மற்றொரு பகுதி அடக்கி ஆள்வதற்காக நாங்கள் சுதந்திரம் கேட்கவில்லை.”

என்று பேசினார். இந்த வரியை இந்தி வெறியர்கள், இந்தி ஆதிபத்தியக்காரர்கள் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். நேரு அவர்கள் மேலும் கூறியதாவது—

“இந்தியாவில் உள்ள ஏதாவது ஒரு பகுதி பிரிந்து போக விரும்பினால், அப்படிப் போக வேண்டாமென்று காங்கிரஸ் கேட்டுக் கொள்ளும். பிரிந்துதான் போவோம் என்று கண்டிப்பாக இருந்தால் அவ்வாறு போவதைக் காங்கிரஸ் அனுமதிக்கும்.”

இவை பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு விடுதலை வீரராக இருந்து 1945-ஆம் ஆண்டு காஷ்மீர் பூங்காவில் நடந்த பொதுக்கூட்டத்தில் உதிர்த்த மணிவாசகங்கள். அந்த வாசகங்களின் அடிப்படையில் இப்போது பேச்சுரிமை தரப்பட்டிருக்கிறதா? அந்த உறுதி மொழி என்ன ஆயிற்று? அது வழக்கம் போல பண்டித நேருவின் வாக்குறுதிகள் போல ஆகிவிட்டதா?

சட்டத்தினால் உடலை அழிக்கலாம். உணர்ச்சிகளை அழித்துவிட முடியுமா? சட்டத்தினால் உடல் எலும்புகளை முறிக்கலாம். ஆனால் உள்ள உறுதியை முறித்துவிட முடியுமா? உள்ளத்திலே ஊறி வைரம் பாய்ந்திருக்கும் கருத்துக்களை, உணர்ச்சிகளை உடைத் தெறியும் சம்மட்டி அல்ல உங்கள் சட்டம் என்பதை நான் உறுதியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்..

இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றி தமிழக முன்னாள் கவர்னர் ஸ்ரீ பிரகாசா அவர்கள் சென்ற பிப்ரவரித் திங்களில் இண்டியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையில் எழுதியிருக்கும்படியான கருத்து நம் சிந்தனைக்குரியது.

“வெள்ளையரிடம் இருந்து பிரிந்து விடுதலை பெற்றுவிட வேண்டும் என்று தீவிரமாகக் கேட்டவர்களின் தொகை பத்து லட்சத்துக்கு மேல் இருக்காது. ஆனாலும்கூட வலிமை பிக்க வெள்ளையர்கள் நம்மை விட்டுப் பிரிந்தாக வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. சட்டத்தின் கெடுபிடி, சிறையின் கொடுமை, கசையடியின் கோரம், என். துக்குத் தண்டனை கூடப் பயன் இல்லாமல் போய் விட்டது. இந்த நாட்டின் ஒரு பகுதியில் உள்ள மூன்று கோடி மக்களில் இரண்டு கோடி பேர் பிரிவினை வேண்டுமென்று விரும்ப

7th August 1963] [திரு. மு. கருணாநிதி]

பினால் இந்தப் பிரிவினைக் கோரிக்கையின் விளைவுகளை எதிர்நோக்க அவர்கள் தயாராக இருந்தால் இத்தகைய சட்டத்தின் துணுக்கு ஒன்று என்ன செய்துவிட முடியும்?”

என்று அந்தக் கட்டுரையில் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

இறுதியாக நான் இந்த மன்றத்தில் ஒன்றே ஒன்றை மாத்திரம் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஜனநாயக அடிப்படையில் உரிமைகளைக் குலைத்தெறிய முற்பட்டு இன்றையதினம் இங்கே இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டாலும்—ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டாலும் எங்களுடைய உள்ளத்தில் உள்ள வைரம் பாய்ந்த உணர்ச்சிகளை நிச்சயமாக இந்தச் சட்டம் அழித்துவிடாது. அழித்துவிடுவதற்கும் இந்தச் சட்டத்தால் இயலாது. அயர்லாந்து நாட்டின் விடுதலை இயக்கத்தை சட்டங்களின் துணை கொண்டு பயங்கரமான முறையில் அடக்க முயன்றார்கள். விடுதலை வீரன் பியர்சே என்பான் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டான். அந்த விடுதலை வீரன் மாபெரும் தியாகியாகிச் சரித்திர எட்டிலே இடம் பெறுவதற்கு முன் “தெய்வத் திருநாடு” என்ற பத்திரிகையில் ஒரு கருத்தை வெளியிட்டான். அதைமாத்திரம் நான் என் பேச்சின் முடிவாக எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். “பாராளுமன்றத்திலே நீங்கள் எட்டுப் பேர் இருக்கிறீர்களே. அது எப்படி ஏகாதிபத்தியம் ஆக முடியும்?” என்று திரு. கல்யாணசுந்தரம் கேட்டார்களே. அவர்களுக்கும் பதில் அளிக்கும் விதத்தில் அவன் எழுதியதை மட்டும் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

“இங்கிலீஷ்காரர்களே. சொல்லுவதை கேளுங்கள். நீங்கள் நாளை இந்தப் பூமியில் உள்ள மிகச் சிறந்த நிலத்தையெல்லாம் எங்களுக்குச் சுவாதினப்படுத்தினாலும்—உங்களுடைய பாராளுமன்றத்திலே எங்களுக்கு நிறையப் பிரதிநிதித்துவம் அளித்தாலும்—உலகத்திலுள்ள மிகச் சிறந்த பொக்கிஷங்களை எல்லாம் கொள்ளையடித்து அந்தச் செல்வத்தையெல்லாம் எங்கள் காலடியில் குவித்தாலும்—அப்பொழுதும் நாங்கள் உங்களுக்குச் சொல்லுவோம். எங்களது உற்சாகம் மிகுந்த இதயத்தின் பேராலும் சிந்தனை, திறன் மிக்க ஆத்மாவின் பேராலும் பயமறியாத உத்வேகத்தின் பெயராலும் சொல்லுவோம். அயர்லாந்து உங்களுக்கு அடங்கிய மாநிலமாக இருக்கவேண்டும் என்பது தான் நிபந்தனையானால் நீங்கள் அளிக்க முன்வரும் சன்மானங்களைத் தூக்கி எறிவோம். இதில் சம்பந்தப்பட்ட அனைவருக்கும் சொல்கிறோம். இதன் விளைவு எதுவாக இருந்தாலும் வருவது வரட்டும் என்று அயர்லாந்தின் பெயரால் சொல்கிறோம். அயர்லாந்து ஒரு நாடாக ஆகியே தீரும்.”

என்று அந்த மாவீரன் முழக்கினான். சட்டம் அவனைக் கொட்டிக் கொன்றது. அவன் புகழோடு வாழ்கிறான். அவன் கிரீத்தி மங்க வில்லை. சரித்திரத்தில் ஒரு பொன் ஏடாகிவிட்டான்.

[திரு. மு. கருணாநிதி] [7th August 1963]

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் விரும்புகிற நிலை, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கடைப் பிடிக்கிற கொள்கை இவற்றை மாசுபடுத்திட எண்ணியவர்கள் இந்த மன்றத்தில் சேர சோழ பாண்டிய மன்னர்களுடைய மாகீர்த்திகளையே மாசுபடுத்தினார்கள். “நீங்கள் சேர, சோழ, பாண்டியர்களுடைய நாட்டைக் கேட்கிறீர்களா?” என்பதாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் செயலாளரைச் சேராகவும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் துணைச் செயலாளரைச் சோழனாகவும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பொருளாளரை பாண்டியனாகவும் எண்ணிக் கொண்டு அவர்களைக் கூட இன்றையதினம் இழிவு படுத்தினார்கள். சேரன் செங்குட்டுவரின் வீரமும், நெடுஞ்செழிய பாண்டியனின் நீதி வழுவாத தன்மையும், கரிகால் சோழனுடைய வளம் பெருக்கும் நல்ல பரிபாலனமும் நிச்சயமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருப்பவர்களுக்கு உண்டு. அவர்கள் விடுதலை வீரர்கள். எத்தகைய சட்டத்தைக் கொண்டு அவர்களைக் கொட்டினாலும் நிச்சயமாக அவர்களுடைய லட்சியமாகிய உணர்ச்சிகளை அழித்துவிட முடியாது. அவர்களுடைய வாழ்வின் மூச்சு திராவிட நாட்டின் விடுதலையே என்பதை எடுத்துச் சொல்லி சபையின் அங்கீகாரத்தைப் பெறுவதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள இந்த திருத்த மசோதாவுக்குப் பலமான கண்டனத்தைக் கூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமக்கு முன்னாலே கொண்டுவரப்பட்டுள்ள திருத்த மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The hon. Member will be given only ten minutes.

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் : எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர் திரு. கருணாநிதி அவர்கள் மிக அழுத்தந் திருத்தமாகப் பேசினார்கள். அவர்கள் இந்த தேசத்தின் தலைவர்களான ஸ்ரீ. பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு, ஸ்ரீ பிரகாசா போன்றவர்களின் கருத்துக்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். எந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அவர்கள் எதற்காகச் சொன்னார்கள் என்பதை எடுத்துச் சொல்லாது அவர்கள் சொன்னதை எடுத்துச் சொல்லி இங்கே திரு. கருணாநிதி குழப்பினார்கள். அல்லது வேண்டுமென்றே திரித்துக் கூறினார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

காஷ்மீர் பகுதியை பாகிஸ்தான் கோரியது. அது இந்தியப் பகுதியோடு இணைய விரும்பினாலும், பாகிஸ்தானோடு சேரவேண்டும் என்று விரும்பினாலும் அது அவர்களுடைய விருப்பம் என்பதை எடுத்துச் சொல்லும் சந்தர்ப்பத்தில் காஷ்மீர் பூங்காவில் நேரு அவர்கள் பேசியிருக்கலாம். அதில் என்ன தவறு? அதற்காக இந்தியாவின் ஒரு பகுதியாகவே இருக்கிற தென்னகம் பிரிய வேண்டுமென்று வீணாக குழப்பத்தை உண்டு பண்ண முயலுகின்ற போது இதையும் எதற்காக அனுமதித்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும்?

7th August 1963] [திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்]

டும். இதற்காகவா இந்த நாட்டு மக்கள் பிரிட்டிஷ்காரர்களோடு போராடி சுதந்திரம் வாங்கினார்கள்? எதற்காக லட்சக்கணக்கான மக்கள் சிறை சென்றார்கள். பலவிதமான தியாகங்களைப் புரிந்தார்கள்? இந்த மாதிரி பிரிந்து போகும் உணர்ச்சி ஏற்படும் என்று அந்தக்காலத்திலேயே எதிர்பார்த்திருப்போமானால் அரசியல் அமைப்பில் இப்போது செய்யப்படுகிற ஒரு திருத்தத்தையும் சேர்த்தே அப்போது அரசியல் அமைப்பை வகுத்திருக்கக் கூடும். இந்த மாதிரி ஒரு பிரிவு அதில் இருக்க வேண்டியது மிக மிக அவசியமாகும். இப்படிப்பட்ட குறுகிய மனப்பான்மையுடைய மக்கள் நம்மிடத்தில் இருப்பார்கள் என்று தெரியாததனால் தான் அப்போதே இதைச் செய்யவில்லை.

தோழர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் பேசியபோது வழக்கமாகப் பேசும் முறையில் அந்தப் பக்கம் ஒரு தாக்குதல், இந்தப் பக்கம் ஒரு தாக்குதல் கொடுத்தார்கள். அவர்கள் கட்சி கூட ஒரு காலத்தில் பிரிவினை வேண்டுமென்று சொன்ன கட்சி தான். இப்போது தான் பிரிவினையை அவர்கள் வேண்டாம் என்கிறார்கள்.

திரு. மதியழகன் பேசும்போது சொன்னார்கள், “ஸர், வி. பி. ராமசாமி ஐயர் அவர்கள் ஒரு காலத்தில் தாங்கள் பிரிந்து தான் வாழ்வோம். பாகிஸ்தான் போலத் தனித்தே இருப்போம்” என்று திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானத்தில் இருந்தபோது சொல்லவில்லையா? என்றார்கள். சொல்லியிருக்கலாம். அந்தக் கருத்துத் தவறு என்று இப்போது உணர்ந்து திருத்திக் கொள்வதாக இருந்தால் அதில் என்ன தவறு? இந்தியா ஓர் தேசம். இதில் யாரும் பிரிந்து இருக்கக் கூடாது என்று அவர்கள் இப்போது தீவிரமாகச் சிந்திக்கிறார்கள். நண்பர் லெனின் சிறு சிறு நாடுகள் பிரிந்து தனித்திருப்பதை விரும்பினார்கள் என்று சொன்னார். எந்தச் சந்தர்ப்பத்தில்? 1916-ஆம் வருஷத்திலே உலகத்தில் அமைதி ஏற்படுவதற்காக ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அமெரிக்க பிரசிடென்ட் சொன்னார் என்று லெனின் ஒத்துக்கொண்டார். அதன்படி ஆரம்பத்தில் லித்தோனியா, எஸ்தோனியா முதலியவை பிரிந்துவிட்டது. அதுபோல் மற்றவை பிரிய லெனின் விடவில்லையே. அந்தக் கொள்கை சரியானது அல்ல என்பதை அவரே பின்னர் உணர்ந்து கொண்டுவிட்டாரே.

12-00
noon.

தவறு என்று உணர்ந்ததைத் திருத்திக் கொள்வது மனித இயல்பு. ஆகவேதான் எங்கள் கட்சி மெம்பர்கள் எல்லோரும், “திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தங்களுடைய அந்தக் கொள்கையைப் பேசி தேர்தலிலே ஓட்டுப் பெற்றிருந்தாலும், தவறு என்று தெரிந்தவுடனே, தங்கள் தவறைத் திருத்திக் கொள்ளவேண்டும்” என்று வேண்டுகோள் விடுத்தார்கள். பிரிந்து செல்ல வேண்டுமென்று சொல்வது எல்லாம் தவறு என்று சொல்லக்கூடிய காலம் இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்றையதினம் ஐரோப்பிய நாடுகள் எல்லாம் தங்களை ‘காமன் மார்க்கட்டு’ க்ஷுத் தயார் பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றன. சிறு சிறு நாடுகள் தனியாக

[திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்]

[7th August 1963]

இருந்து வாழ முடியாது என்பதை உணர்ந்து அவை எல்லாம் சேர்ந்து வாழ முற்படுகின்றன. ஒரு தேசத்திற்கு ஒரு தேசம் தழுவி வாழவேண்டும். அதுமட்டுமல்ல, பொருளாதார முன்னேற்றம் அடையவேண்டும். இந்த நாட்டில் சுதந்திரம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். மலேயா, இந்தோனேஷியா, ஆகியவை எல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்ந்து மலேசியா என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்த முனைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். 'பசிபிக் ஓஷன்' 'இண்டியன் ஓஷன்' என்ற மகா சமுத்திரங்கள் பிரிக்கக் கூடிய நாடுகள் எல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்ந்து வாழ விரும்புகின்றன. ஆயிரக் கணக்கான மைல்கள் தூரத்தில் உள்ள நாடுகள் எல்லாம் சேர்ந்து 'பிலிப்பைன்டோ' என்று பெயர் கொடுத்து ஒன்று சேர விரும்புகிறார்கள். ஒன்று சேர்ந்து இருந்தால்தான் மக்களுடைய பொருளாதாரம் முன்னேற்றம் அடையும். அந்த மாதிரி மனப்போக்கு வளர்ந்து வரும் இந்த நாளில், இந்தியாவில் 'நாகா நாடு வேண்டும், திராவிட நாடு வேண்டும்' என்று சொன்னால்— "It is purely a tribal idea" —அது தவறு என்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஆகையால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் தங்களுடைய போக்கை மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும். 'வட இந்தியக்காரர்கள் இங்கு இருக்கிறார்கள்' என்று நண்பர்கள் சொல்வார்கள்.

MR. SPEAKER : The Hon. Member should finish his speech. The time is up.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசும் போது, "It is purely a tribal idea" என்று குறிப்பிட்டார்கள். 'அது ஏதைக் குறிக்கிறது? அவருடைய பேச்சையா?' என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் : நண்பர் அவர்கள் கொஞ்சம் அனுபவத்திற்கு பிறகு புரிந்து கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். வட இந்தியர்கள் தென் இந்தியாவில் வந்து குடியேறியிருக்கிறார்கள் என்பது ஒரு பிரச்சாரம். நண்பர்கள் எல்லாம் வட இந்தியாவுக்குப் பிரயாணம் போய் வரவேண்டும். பம்பாயில் மட்டும் தென்னிந்தியர்கள் லட்சக்கணக்கில் இருக்கிறார்கள். நான் அகமதாபாத்துக்குப் போயிருந்தேன். தமிழர்களைச் சந்திக்க வேண்டுமென்று சொன்னேன்.

MR. SPEAKER : The hon. Member should speak before the mike, so that others may hear.

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் : நான் தங்களைப் பார்த்துப் பேச வேண்டுமென்ற முறையிலே பேசினேன். (சிரிப்பு.)

அகமதாபாத்தில் ஆயிரக்கணக்கான தமிழர்கள் வரவேற்றார்கள். ஒரு கூட்டத்தில் சுமார் பதினாயிரம் பேர் கூடியிருந்தார்கள். பம்பாய், அகமதாபாத், கல்கத்தா, ஜாம்ஷெட்பூர், டில்லி,

7th August 1963] [திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்]

நாகபுரி ஆகிய நகரங்களில் எல்லாம் லட்சக்கணக்கான தமிழ் மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பத்து லட்சம் தமிழர்கள் வட இந்தியாவில் இருக்கிறார்கள். திராவிட நாடு பிரிந்து அவர்கள் எல்லாம் அங்கிருந்து போய்விட வேண்டுமென்று சொன்னால் அது நடக்குமா? இதையெல்லாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். சிலோனில் ஐந்து லட்சம் தமிழர்கள் பிரஜா உரிமையில் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். திராவிட நாடு பிரிந்து அவர்களை எல்லாம் இங்கே குடியேற்ற வேண்டுமானால் அவர்களைக் குடியேற்றி வாழ வழி காட்டும் நிலைமை தமிழ் நாட்டில் இல்லை. தமிழ் நாடு தனியாகப் பிரியவேண்டுமென்று சொல்வதில் ஏதாவது அர்த்தம் இருக்கிறதா? இதையெல்லாம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். நம்முடைய தமிழனுடைய பண்பு என்ன? 'யானும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' என்பது தமிழனுடைய பண்பு. எல்லாம் நம்முடைய ஊர், யாவரும் சொந்தக்காரர்கள் என்ற கருத்தைப் பழந்தமிழ் புலவர் கூறியிருக்கிறார். எதிர்க்கட்சியில் உள்ள புலவர் போல நான் புலவன் அல்ல. உலகத்து மக்கள் எல்லாம் எம்முடைய சொந்தக்காரர்கள் என்பது தமிழனுடைய பண்பு. அந்தப் பண்பாட்டை மறந்து 'நான் ஒரு ஜாதி, நீ ஒரு ஜாதி' என்று பேசினால் அது இந்த நாட்டு முன்னேற்றத்திற்கு உகந்தது அல்ல; பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்குத் தடை ஏற்படும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மலையாளத்தில் உள்ள தண்ணீர் சமுத்திரத்தில் போய் வீணாகப் போவதைத் தமிழ் நாட்டுக்கு கொடு என்று கேட்டால் கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள். கன்னட தேசத்தில், நமது நண்பர்கள் நடிக்கின்ற சினிமாப் படத்தைக் கூடக் காட்டாதே என்று சொல்கிறார்கள். இந்த நாடுகளை எல்லாம் சேர்த்து ஒரு நாடு அமைக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இது என்ன கேலிக் கூத்து? இதை நாம் நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

சுதந்திரம் கிடைத்த பிறகு, 'மற்ற தேசங்களில் இல்லாத பேச்சு சுதந்திரத்தையா கொடுத்து விட்டார்கள்?' என்று கேட்கிறார்கள். பேச்சு சுதந்திரத்தைக் கொண்டு ஒரு அரசாங்கத்தை மாற்றும் நிலைமை இருக்கிறது. சக்தி இருக்கிறது. அதன் மூலம் அரசாங்கத்தை மாற்றுவங்கள். எங்களுடைய ஆசையெல்லாம் சரியான எதிர்க்கட்சி வேண்டுமென்பதுதான். அரசியல் தன்மையில் பொருளாதாரத் திட்டத்தைக் கொண்ட எதிர்க்கட்சி வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறோம். இன்னும் அந்த அளவுக்கு ஒரு எதிர்க்கட்சி உருவாகவில்லை. பொருளாதாரத் திட்டத்தைக் கொண்ட எதிர்க்கட்சி ஏற்படவில்லையே என்று எங்களுக்குக் கவலையாக இருக்கிறது. கனம் சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் 'ஐயோ' என்று சொல்லுகிறார்கள். சுதந்திரக் கட்சியினர் இந்தியாவை அமெரிக்காவுக்கு விற்று விட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். எப்படி கம்யூனிஸ்டுகள் சைனாவுக்கு விற்று விட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்களோ, அது போல. இந்தியாவை யாருக்கும் விற்க முடியாது. நாங்கள் கஷ்டப்பட்டு இந்தியா

[திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்] [7th August 1963]

வின் சுதந்திரத்தைப் பெற்றோம். பெற்ற சுதந்திரத்தைக் காப்பாற்ற உயிர் தியாகம் செய்யவும் தயாராக இருக்கிறோம். நாட்டின் ஒற்றுமையைக் காப்பாற்ற, இந்த தேசம் ஒரே தேசம் என்ற நிலைமையை உண்டாக்க மறுபடியும் தியாகம் செய்யத் தமிழ் மக்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள், ரத்தம் சிந்தத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தங்கள் மூலம் தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் இன்பர் மேஷன், சார். திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் பேசும்போது தமிழர் களுடைய பண்பாட்டைப்பற்றிப் பேசினார்கள். இந்தியா ஒன்று என்றும் சொன்னார்கள். அவர், தமிழராவல்லது இந்தியராவென்பதைக் கூறுவாரா?

கனம் சபாநாயகர் : அதைப் பற்றி அவரிடமே தனியாகக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.

*** திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பாராளுமன்றத்திலே அரசியல் சட்டத்திற்கு 16-வது திருத்தமாக நிறைவேற்றப்பட்டு தற்போது நம்முடைய சம்மதத்தைப் பெறுவதற்காக இந்தச் சபையின் முன்பு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதன் அடிப்படை எண்ணத்தைப் பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் மிக அழகாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்திய நாடு ஒன்றுப்பட்ட நாடாக விளங்க வேண்டும். இந்தியா வினுடைய ஒற்றுமைக்குப் பங்கம் விளைவிக்கும் வகையில் யாரும் நடந்து கொள்ளக் கூடாது. இந்தச் சட்டத்தினால் மாத்திரம் அந்த எண்ணம் வந்து விடுமா என்று எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் கேட்கலாம். திரு. ஸ்ரீ. பிரகாசா அவர்களுடைய கருத்தை எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர் கருணாநிதி எடுத்துக் காட்டினார். அதிலே கூட என்ன தொக்கி நிற்கிறது? அது சட்டத்தினாலே மாத்திரம் வந்து விடக் கூடிய ஒன்று அல்ல. அதற்கு மேலும் என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதை ஆளும் கட்சியினர் சிந்திக்க வேண்டியது அவசியம், பிரமாணத்திற்கு மதிப்புக் கெடுக்கின்றவர்கள் மதிப்போடு நடத்தப்படலாம். மதிப்புக் கொடுக்காத மக்கள் பிரதிநிதிகள் இருக்கலாம். அந்த நிலையில் இதைக் காட்டிலும் தீவிரமான ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்ற உணர்ச்சியைத்தான் பிரகாசா பேச்சு சுட்டிக்காட்டுகிறது. இன்றைக்கு இந்தச் சபையில் மெம்பராக வருகிற நாம் அரசியல் சட்டத்திற்கு உட்பட்டு நடக்கிறோம் என்றுதான் பிரமாணம் எடுத்துக்கொள்கிறோம். ஆனால் சிலர் பிரமாணத்தைப் பெரிதாக மதிப்பதில்லை. ஆகவே, பிரமாணத்தை அமல் நடத்துவதற்கு, மீறி நடப்பவர்களுக்கு 'இந்தியன் ரினல் கோடிஸ்' சட்டமாகக் கொண்டு வந்து 'அபென்ஸஸ் அகென்ஸ்ட் ஸ்டேட்' என்ற வகையில் பிரிவினை கேட்பவனை தேசத் துரோகி என்று கூறி ஆயுள் தண்டனை அளிக்கும் வகையில் சட்டம் செய்ய

7th August 1963] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

வேண்டும். (ஆரவாரம்). ஏன் ஒற்றுமை வேண்டாம், பிரிந்து போக வேண்டும் என்று எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் அழகாக எடுத்துக் கூறியிருந்தால் அந்த வாதத்தை ஏற்றுக் கொள்ளலாம். நானும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். பிரிவினை, பிரிவினை என்று முழு மூச்சுடன் கூறிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு கட்சி சாபக் கேடாக நம் தமிழ்நாட்டில் வந்திருக்கும்போது அவர்கள் அதற்காக எந்த விளக்கத்தைத் தரப் போகிறார்கள் என்று பார்த்தால் காத்தவராயன் கதையில் தான் அது சென்று முடிந்ததே தவிர எதற்காகப் பிரிவினை? பிரிவினை ஏற்பட்டால் திராவிட நாட்டில் இதைவிட வளம் பெருகுமா, ஒற்றுமை பெருகுமா, திராவிட நாட்டில் இதைவிட பொருளாதார வளர்ச்சியைக் கொண்டு வரமுடியுமா என்பதுபற்றி திட்டவட்டமாக இந்த சபையிலாவது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் எடுத்துக் கூறியிருந்தால் அரசியல் கட்சிகளும், நாட்டு மக்களும் அதற்கு நன்றி தெரிவித்திருப்பார்கள். ஆனால் பலர் சொன்ன கருத்தைக் கொண்ட ஓட்டுச் சட்டையைப் போட்டுக்கொண்டு இங்கு வந்து நின்று பிரிவினை, பிரிவினை என்று மட்டும் ஒரு கட்சி பேசி வருகிறது என்றால் இதைவிட கடுமையான ஒரு சட்டத்தை கொண்டுவந்து நிலைமை என்னவென்று அவர்களுக்கு புரிய வைப்பது அவசியம். எவ்வளவோ பேர்கள் எவ்வளவோ தியாகங்கள் புரிந்து சுதந்திரம் தேடித் தந்தது பற்றி எனக்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். தியாகங்கள் புரிந்தவர்கள் அல்லவா அதைப் பற்றி பேசவேண்டும் என்றால் தேசிய இயக்கத்தில் பங்கு கொள்ளாதவர்கள் துரோகிகள் என்று கூற முடியுமா, நம் வருங்கால சுந்ததியினர்களுக்கு தேச பக்தி அவசியம் இல்லையா? வருங்கால சுந்ததியினரிடையே தேச பக்தியை வளர்த்தால் தான் நம் நாட்டு சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்க முடியும். தேசிய இயக்கத்தில் சேராதவர்கள் சுதந்திரத்தைப் பற்றி பேசும்போது கிண்டல் செய்யும் அரசியல் ஞானம் அற்றவர்கள் இந்நாட்டில் இருந்தால் அது இந்நாட்டை ஆபத்தில்தான் கொண்டு செல்லும். பிரிவினை சக்தியை வளர்ப்பவர்களைக் கேட்கிறேன், பிரிவினை மூலம் நம் நாட்டை வளப்படுத்த முடியுமா? அப்படி பிரிவினை ஏற்படாததால் நாம் துன்பத்தை அனுபவிக்கிறோமா? என்பதைப்பற்றி கூறியிருந்தால் நன்றாகயிருந்திருக்கும். இன்று 13 மாநிலங்கள் ஒன்றாக இருக்கிறது. இதில் திராவிட நாடு அமைக்கும்போது, நான்கு மாநிலங்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்தால் மொழி வேற்றுமை மத வேற்றுமை, இன்னும் பிற வேற்றுமைகள் ஏற்படாது என்பதை ஆதாரபூர்வமாக எடுத்துக் காட்டி பேசியிருந்தால் சரி. ஆனால் நாம் இன்று காண்பது என்ன? ஆந்திர மாநிலத்தில் இது பற்றி, திராவிட நாடு பற்றி எடுத்துச் சொல்ல ஒரு ஆள் கூட கிடையாது. அது பற்றி பெருமை கொள்கிறோம். அங்கு இன்னும் தேச பக்தி குறையாமல், தேசத் துரோக சக்திகள் தழையாமல் இருப்பது கண்டு பெருமை அடைகிறோம். அங்கு இந்தத் திருத்தத்தை எதிர்த்து பேச ஆள் கிடையாது. அங்கு இதை ஒருவர் கூட எதிர்த்துப் பேசாமல் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். பிற

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [7th August 1963]

மாநிலங்கள் நல்ல வழி காட்டியிருக்கும்போது தமிழ்நாட்டில் மட்டும் பிரிவினை, பிரிவினை என்று அர்த்தம் இல்லாமல் சொல்லிக் கொண்டு வருவதோடு, ஆந்திரம், கேரளம், கன்னடம் ஆகிய மாநிலங்களிலும் இதை பரப்ப முயற்சிக்கின்றனர். அங்கு ஆயிரம் ஆயிரம் பேர்கள் விடுதலை வீரர்களாக மாறி விடுவார்கள் என்று கூறி பயமுறுத்துகிறார்களா? — அன்று எங்கே சென்றது இந்த வீரம்? சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முன் அந்த வீரம் எங்கே சென்றிருந்தது? அன்று செத்த வீரம் இன்று மறு பிறப்பு எடுத்து விட்டதா? அயர்லாந்த் விடுதலைப் போரைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அன்று அங்கு இங்கிலாந்து வேறு அயர்லாந்த் வேறு என்ற உணர்ச்சியிருந்தது. ஆனால் இங்கு நாம் எல்லோரும் ஒரே தாயின் குழந்தைகள் என்ற உணர்ச்சி அன்று முதல் இருந்து வந்திருக்கிறது, கலாசார ரீதியிலும், அப்படியிருக்க அயர்லாந்தை ஒப்பிட்டுப் பேசுவதில் என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது? அயர்லாந்தை சுட்டிக்காட்டி அயர்லாந்த் வீரர்களைப் போல் நாங்களும் தாக்கு மேடையில் ஏறத் தயார் என்று சொல்வதானால் சுவாமிநாதன் அவர்கள் கூறியதுபோல் உங்கள் வீரர்களைப் போல் பத்து மடங்கு வீரர்கள் தேசிய ஒற்றுமையைப் பாதுகாக்க தயாராயிருக்கிறார்கள் என்று நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு அங்கத்தினர் கூறினர், இது நம் அடிப்படை உரிமையைப் பாதிக்கிறது என்று. என்ன உரிமை பாதித்துவிட்டது? இன்றும் நமக்குப் பேச்சு உரிமை, எழுத்து உரிமை, சொத்து உரிமை, லீபர்ட்டி எல்லாம் தான் இருக்கிறது. இவ்வளவையும் நாம் அசைக்காமல் வைத்திருக்கிறோம். ஒரு உரிமை வேண்டுமானால் அவர்களுக்குப் போகலாம். பிரிவினை, பிரிவினை என்று பேசிப் பிழைக்கிறார்களே அந்த பிழைப்பு உரிமை போகும் தவிர ஜீவாதாரமான உரிமைகள் ஒன்றும் போகவில்லை.

SRI K. A. MATHIALAGAN : Sir, it is an insinuation.

MR. SPEAKER : That is right. The standard of debate is going down in that very observation that the hon. Member (Srimathi T. N. Anandanayaki) has just now made. The hon. Member should keep up the standard of debate.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : எந்த ஜீவாதார உரிமையை இந்தத் திருத்தம் பாதிக்கிறது என்று எடுத்துச் சொல்லுங்கள். பேச்சு சுதந்திரம் இருக்கிறது, எழுத்து சுதந்திரம் இருக்கிறது, சொத்துக்கும், உயிருக்கும் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. எல்லாவிதமான உரிமைகளும் காண்ஸ்டிடியூஷனில் பண்டமண்டல் ரைஸில் இருக்கிறது. நம் பிரதமர் நேரு அவர்களின் பேச்சை எடுத்துக் காட்டினார்கள். நல்ல பேச்சு உரிமையை நாங்கள் தடுக்க மாட்டோம் என்று கூறியிருக்கிறார்களே தவிர எமாற்றும் பேச்சுக்கு உரிமை தருவோம் என்று கூறவில்லை. நமது உரிமைகள் பற்றி அழகாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் இத்திருத்தத்தினால் பேச்சு உரிமை பறி போய் விட்டது, ஜனநாயகத்திற்கு சமாதானம் கட்டப்பட்டு விட்டது.

7th August 1963] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

என்று சொன்னால், தற்போதைய நிலையை இப்படியே வளர விட்டுக் கொண்டிருந்தால் நமது ஜனநாயகத்திற்கு சமாதானம் கட்டும் நிலை ஏற்படும் என்ற எண்ணம்தான் இத்திருத்தத்திற்கு தூண்டுகோலாக இருந்திருக்கிறது. பிரிந்த நாடுகளின் அவல நிலையை எடுத்துக் கூறி பிரியாது ஒன்றாக இருங்கள் என்ற அரசியல் ஞானத்தோடு கொண்டு வரப்பட்டதுதான் இத்திருத்தம். சிறு சிறு நாடுகள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து வாழ விரும்புவதை எடுத்துக் கூறினார் சுவாமிநாதன் அவர்கள். மலேஷியா, ஈ.வி.எம். எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து தங்கள் சக்தியை வளர்த்துக் கொள்ள ஆசை கொள்ளும் போது இந்தியா ஒன்றாகயிருந்து தன் வளத்தை பெருக்கிக் கொள்வது மிக அவசியம். அன்னியன் இங்கு வந்து புக விடுவது என்ன நீதி? நமக்குள்ளே எவ்வளவோ சண்டைகள் இருக்கலாம். ஆனால் தேச பக்தி படைத்த யாரும் நாம் ஒன்றாக இருப்பதையே விரும்புவார்கள். நம்மிடையேயுள்ள ஒற்றுமையை எடுத்துக் காட்டுகிறது இந்த மசோதா. இதை இதோடு விட்டுவிடாமல், சட்டசபையில் அல்லது பாராளுமன்றத்தில் பிரமாணம் எடுத்துக் கொள்வதோடு விட்டு விடாமல் பிரமாணம் எடுத்தவர்கள் அதற்கு மதிப்பு கொடுக்கிறார்களா என்று பார்த்து இல்லையெனில் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்றால் இந்த அரசாங்கம் உடனடியாக ஒரு தனி சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து ஐ.பி.ஸி.யின் கீழ் அதை ஒரு குற்றமாக கொண்டு வரவேண்டும். இல்லாவிடில் ஒரு தனிச் சட்டம் கொண்டு வந்தாவது தேசத்தை துண்டிப்போட வேண்டுமென்று சொல்பவர்களுக்கு ஆயுள் தண்டனைக்குக் குறைந்து ஒரு தண்டனையும் கொடுக்கப்படமாட்டாது என்ற ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டியது மிக மிக அவசியம் என்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. பி. பழனி : மதிப்பிற்குரிய மன்றத் தலைவர் அவர்களே, பாராளுமன்றத்தில் கொண்டுவரப்பட்ட பிரிவினை எதிர்ப்பு மசோதாவை ஆதரித்து, வரவேற்று ஒரு சில கருத்துக்களை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். இன்றைய நிகழ்ச்சியில் உரையை துவக்கி வைத்த கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சர்வாதிகாரம், எதேச்சாதிகாரம், கொடுங்கோன்மை பற்றியெல்லாம் பேசினார்கள். சர்வாதிகாரம், எதேச்சாதிகாரம், கொடுங்கோன்மை இவற்றை ஒழிக்க பாடுபட்ட உத்தமர்கள் பலரைப் பற்றி எடுத்துக் கூறினார்கள். ஆனால் எந்தளவு அப்படிப்பட்ட எதேச்சாதிகாரம், சர்வாதிகாரம், கொடுங்கோன்மை ஒன்றுபட்ட இந்தியாவில் இருக்கிறது என்ற உண்மையை அவர்கள் சுட்டிக்காட்ட தவறி விட்டார்கள். ஒரே நாடாக திகழ்கிற நம் நாட்டில், ஒரே அரசியல் சட்டத்தின் கீழ் இயங்குகிற நம் நாட்டில் சர்வாதிகாரம், எதேச்சாதிகாரம் போன்றவை இருப்பது போல் கற்பனை செய்து கொண்டு அவர்கள் பிரிவினை வாதத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த மன்றத்தில் இருக்கும் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். வெள்ளையரோடு வீரப்போர் புரிந்த நாளில் இந்திய நாட்டிலுள்ள அத்தனை பேர்களும் ஒன்றாக நின்று நிறைந்த நிலையை பாரதியார் அழகாகச் சொன்னார் :

[திரு. கே. பி. பழனி]

[7th August 1963]

‘முப்பது கோடியும் வாழ்வோம்—வீழில்
முப்பது கோடி முழுமையும் வீழ்வோம் . . .’

அந்த ஒரே சிந்தனையோடு கட்டுப்பட்ட காரணத்தினால்தான் இந்த நாடு சுதந்திரம் அடைந்தது. இதை நாம் நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். வெள்ளையரோடு வீரப் போர் புரிந்த காலத்தில் தமிழர், திராவிடர், வட நாட்டினர் என்ற பிரிவின் நோக்கோடு நாம் போராடவில்லை. தேசிய உணர்ச்சியை மக்கள் மத்தியிலே உருவாக்கினர் இங்கே பாரதியார். அதேமாதிரி உணர்ச்சியை வடக்கே உருவாக்கினர் வங்கத்தைச் சேர்ந்த கவிஞர் தாகூர். செக்கு இழுத்த சிதம்பரம் இங்கே தோன்றினார். அதேமாதிரி அங்கே பாலகங்காதா திலகர் இருந்தார். கொடிக் காக உயிர் நீத்த குமரன் இங்கே இருந்தார். அங்கே தூக்கு மேடை ஏறிய பகவத்சிங் தோன்றினார். இங்கே வாஞ்சினாதன் இருந்தார், அங்கே பாபுகான் என்று சொல்லக் கூடிய பச்சிளம் சிறுவன் இருந்தான். இங்கே வேதாரண்யம் சத்தியாக்கிரஹம், அங்கே தண்டிப் போராட்டம். இந்தியா ஒன்றுபட்டு நின்றிட்ட காரணத்தினால்தான் நாடு சுதந்திரம் பெற்றது. அந்த சுதந்திரம் பெற்ற பரிசாகத்தான் இன்றைய ஜனநாயகம், அரசியல் அமைப்பு முறை இயங்கி வருகிறது. இந்த நேரத்தில் பிரிவினையைப் பற்றி பேசுவது என்பது கடந்த காலத்து வரலாற்றை மறந்து பேசுவது, பிரிவினையைப் பற்றிப் பேசுவது தேசிய விரோதச் செயல் மட்டுமல்ல, தேசத் துரோகச் செயலும் ஆகும் என்பதை இந்த மாமன்றத்தின் கவனத்திற்குக்கொண்டு வருகிறேன். பிரிவினை என்று கூறுகிற நேரத்தில், கடந்தகால வரலாற்றை கண்கொண்டு பார்க்கிற நேரத்தில், அது இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத் திற்கு, புறம்பானதாக இருக்கும். ‘unconstitutional or extra-constitutional’ என்று சொல்லக் கூடிய சூற்றத்தின் கீழ் அந்த பிரிவினை வாதமானது வருகிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

அடுத்தபடியாக, எனக்கு முன்பு யேசிய அங்கத்தினர் சிதறி, சின்னா பின்னப்பட்டுக் கிடந்த சின்னஞ்சிறு நாடுகள் அத்தனையும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து, ஒரு குடியரசு நாடாக உருவாக்கிக் கொண்டு வருகிறது என்ற கருத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஐக்கிய அரசிய குடியரசு அண்மையில் அப்படித்தான் ஒன்று சேர்ந்தது. அதே போல ஆப்ரிக்க குடியாட்சி உருவாகிவருகிறது. சின்னஞ்சிறு நாடுகளெல்லாம், சுதந்திர நாடுகளெல்லாம், ஜனநாயக முறையில்: நல்ல முறையில் வாழ இயலாத காரணத்தினால், ஒன்றாகக் கூடி, ஒரு ஐக்கியத்தை உருவாக்கிக் கொண்டு உலக அரங்கில் வாழ்வதற்கும், வளர்வதற்கும் வழி செய்து வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். அதேபோல இப்பொழுது கூட கிழக்கு ஜெர்மனி நாட்டையும், மேற்கு ஜெர்மனி நாட்டையும் ஒன்றாக இணைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் அரசியல் சிந்தனையாளர்கள் மத்தியிலே இருந்து வருகிறது. இரண்டு குடியரசுக்கு உட்பட்டுக் கிடக்கக் கூடிய வட

7th August 1963] [திரு. கே. பி. பழனி]

கொரியா, தென் கொரியா போன்ற நாடுகளைக் கூட ஒன்றாக உருவாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் அரசியல் சிந்தனையாளர்கள் மத்தியில் உருவாகிக் கொண்டு வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். இப்படிச் சின்னஞ்சிறு நாடுகளெல்லாம் ஒன்றாகச் சேரவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகின்றன. இந்த நேரத்தில் பிரிவினையைப் பற்றிப் பேசுவது எவ்வளவு தேவையற்றது, தீங்கு விளைவிக்கக் கூடியது என்பதை நம் நாட்டு நிலைமையைக் கொண்டு சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பற்றி நாம் பேசுகிற நேரத்தில், நம்முடைய மாநிலத்தில் நாடு விடுதலை அடைந்த பிறகு எத்தனையோ கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவு செய்து மிகப் பெரிய திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன என்பது நாம் எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். தூறு கோடி ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடிய மாநிலத்தில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு பல தூற்றுக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவு செய்து திட்டங்களை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னால், இந்திய ஒற்றுமையின் காரணமாகத்தான், இந்திய ஐக்கியத்தின் காரணமாகத்தான், இந்தியா ஒன்றாக நின்றுிட்ட காரணமாகத்தான் நமக்கு ஏற்படுகின்ற ஒரு லாபம் அது என்பதை நாம் உண்மையிலேயே உணரவேண்டும். சின்னஞ்சிறு நாடுகளில், அண்டோரா, லெபனான், வாடிகன் போன்ற நாடுகளில் சாதாரணமாக ரயில் பாதையைப் பொறுத்தமட்டில், 100, 200 மைல் நீளம் கொண்ட ரயில் பாதைதான் இருக்கக்கூடிய நிலையைப் பார்க்கிறோம். காரணம், மிகப் பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய பொருளாதார நிலைமை, பொருளாதார வளர்ச்சி அந்த நாடுகளில் ஏற்படவில்லை. சின்னஞ்சிறு நாடுகளாக இருப்பது அதற்கு முட்டுக்கட்டையாக, தடையாக இருக்கிறது என்ற உண்மையை உணரவேண்டும். நம்முடைய மாநிலத்தில் பொருளாதாரத் துறையில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், இந்திய ஒருமைப்பாட்டினால்தான், இந்தியா ஒன்றுபட்ட நாடு என்பதனால்தான் அந்த முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதை நாம் நன்றாக சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கனம் அங்கத்தினர் திரு. மு. கருணாநிதி அவர்கள் பாகிஸ்தான் பிரிவினையைப் பற்றிப் பேசினார்கள். இந்த மன்றத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள் எல்லோரும் நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். பாகிஸ்தான் பிரிக்கப்பட்டது 'ரிஸிஜியஸ் ரீஸன்', அதாவது மத அடிப்படையிலே, இன அடிப்படையிலே. இஸ்லாமிய மதத்தில் தோன்றியவர்கள் தங்களுக்குத் தனி நாடு வேண்டும் என்று கருதி, மதத்தை தங்கள் மூல லட்சியமாக வைத்து நாட்டுப் பிரிவினைக்கு வித்திட்டார்கள், வெற்றியும் கண்டார்கள். ஆனால், 'நம் நாட்டைப் பொறுத்த மட்டில், அத்தகைய அரசியல் அங்கஸ்து, அரசியல் தகுதி, அரசியல் பண்பு இவைகளைக் கொண்டு பிரிவினை கேட்பதற்கு உங்களுக்கு என்ன இருக்க

[திரு. கே. பி. பழனி]

[7th August 1963]

கிறது' என்று அவர்களைப் பார்த்து நான் பணிவோடு கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்து, அங்கத்தினர் சொன்னார் : பாகிஸ்தான் பிரிக்கப்பட்ட நேரத்தில் சும்மா இருந்தார்கள், நாடு பிரிந்தது என்ற கருத்துப்பட பேசினார்கள். நான் அவர்களுக்கு தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பாகிஸ்தான் பிரிக்கப்பட்ட நேரத்தில் எங்களுடைய தேசியத் தலைவர்கள் அத்தனை பேர்களும் கட்டுண்டு கிடந்தார்கள். கட்டுண்டு கிடந்த அந்த நேரத்தில் நாடு வெட்டுண்டது. எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டதுபோல, இன்றைய நிலையிலே தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்காக எத்தகைய தியாகத்தையும் செய்வதற்கு தேசியத் தலைவர்களும், ஊழியர்களும் சித்தமாக இருக்கிறார்கள். எனவே, பிரிவினை என்பது நடக்காத ஒன்று என்பதை மட்டும் எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, 1967-ம் ஆண்டு தேர்தலில், குறிப்பாக பிரிவினை சக்திகளை, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினை சந்திக்கக்கூடிய தேம்பு, திறன், ஆற்றல், அத்துணையும் இல்லாத காரணத்தினால் தான், இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவருகிறார்கள் என்று கருத்துப்பட சொன்னார்கள். இன்றைக்கு அவர்கள் 50, 51 பேர்கள் இங்கே வற்றிருக்கிற காரணத்தினால்தான் இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வரப்படுகிறது என்ற கருத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். 1952-ல் சென்னை சட்டமன்றத்தில் கம்யூனிஸ்டு அங்கத்தினர்களுடைய எண்ணிக்கை என்ன? அது 1957-ல் எந்த அளவு குறைந்திருக்கிறது? கம்யூனிஸ்டு கட்சியைவிட அரசியல் பயிற்சியிலோ, அரசியல் கொள்கையிலோ, மக்கள் மன்றத்திலே பணியாற்றக் கூடிய அரசியல் திறனிலோ திறமை பெறாத திராவிட முன்னேற்றக் கழக இயக்கம் 1967-ல் எத்தகைய இடம் பெறுகிறது என்பதை காலம் காட்டும். இன்று ஏதோ 50 பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினால், தவறான வழியிலே பேசவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தக் கருத்துக்களை வழங்குவதற்கு வாய்ப்பு கொடுத்தமைக்கு நன்றி சொல்லி, இந்தப் பிரிவினை எதிர்ப்பு மசோதாவின் பேரில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள தீர்மானத்தை வாசலேற்று, ஆதரித்து, பாராட்டி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. சா. கணேசன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சபை முன் வந்திருக்கிற இந்தத் திருத்த மசோதா மிக இன்றியமையாத ஒன்று. இன்றியமையாதது என்றால், நான் தேவை, தேவையில்லை என்ற பொருள்படக் கூறவில்லை. அது முக்கியமான ஒன்று.

கனம் சபாநாயகர் : இன்றியமையாதது என்றால், அவசியம் என்று தானே அர்த்தம்?

திரு. சா. கணேசன் : அல்ல, இல்லாமல் தீராத ஒன்று என்று பொருள். மிகவும் கவனித்து, பரிசீலனை செய்து, நிர்ணயிக்கப்படவேண்டிய ஒன்று என்ற பொருளிலேதான் பேசுகிறேன். சொல்லிலே சில சொற்கள் மாறியும் விழுந்து விடலாம். ஆனால்,

7th August 1963] [திரு. சா. கணேசன்]

எண்ணம் அதுவல்ல. இப்படிப்பட்ட ஒரு விஷயத்தை அனுசு-
கின்ற பொழுது, ஆங்கிலத்தில் 'டெலிகேட்' என்று சொல்லுவார்
கள், நாகுக்கான விஷயம், யாரையும் புண்படுத்தாமல் பேசவேண்-
டும் என்பது என்னுடைய கருத்து மட்டுமல்ல, என்னுடைய
வேண்டுகோளும் கூட. அப்படியில்லாமல் கனம் உறுப்பினர்கள்
சிலர் தேவையில்லாத பலரை இழுத்தது வேண்டத் தகாத ஒன்று
என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு கனம்
உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகிறபொழுது சுதந்திராக் கட்சி
அமெரிக்காவுக்கு நாட்டை விற்க விரும்புகிறது, கம்யூனிஸ்டு கட்சி
சைனாவுக்கு நாட்டை விற்க விரும்புகிறது என்று சொன்னார்.
பிற்பகுதியைப்பற்றிப் பேச வேண்டிய அவசியமோ, அக்கறையோ
எனக்குக் கிடையாது. முற்பகுதியைப் பற்றி எந்த அடிப்படையிலும்
சொல்லுகிறார்கள் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை என்பது
மட்டுமல்லாமல், யாருக்குமே புரியவில்லை. முன்னதற்கு வக்கா-
லத்து வாங்கிப் பேசவேண்டிய உரிமை—நண்பர் திரு. கலியாண
சுந்தரம் இங்கே இருப்பதினால்—எனக்கு இல்லை. அது அவருடைய
விஷயம். அதுபோக இந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை
நிலைப்படுத்துவதிலே நாங்கள் எந்த முறையிலே போய்க் கொண்-
டிருக்கிறோம் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். நாங்கள் நினைப்பது
தவறு என்று பலர் கருதலாம். நாங்கள் எதை அமல் நடத்த
விரும்புகிறோமோ, அது வேண்டத்தகாதது என்று பிறர் மதிக்க
லாம். அதே நேரத்தில் இல்லாத பழியை ஒருவர் மீது சுமத்து
வது கண்ணியமானதா என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும். வேறு
வழியிலே பார்த்தாலும், அமெரிக்கா எந்த தேசத்தைப் பிடித்துக்
கொண்டு அடக்கி ஆளுகிறது. அதற்கெல்லாம் கூட நான் போக
விரும்பவில்லை—நேரம் குறைவாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலே,
அப்படியெல்லாம் பேசுவது முறையல்லாத ஒன்று என்று
சொல்லிக் கொண்ட அளவில் மட்டும் அமைந்து, மேலே செல்லு-
கின்றேன்.

12-30
p.m.

இன்னொருவர்—ஒரு சகோதரியார்—எங்களை சுட்டிக்காட்டிச்
சொன்னதினால், அவருக்கு பதில் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பிற்-
போக்குக் கட்சி ஒன்று அவர்களோடு—“அவர்கள்” என்று சொல்-
லுவது தி.மு.க. உறுப்பினர்களையோ, அல்லது அந்தக் கட்சி-
யையோ குறிக்கிறது—சேர்ந்துகொண்டு, தேர்தல்களிலே
நிற்கிறது, கொள்கையிலே நிற்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். பிற்-
போக்கா அல்லது முற்போக்கா என்பது தீர்மானிக்கப்பட வேண்-
டிய விஷயம். ஆனால் இங்கே அல்ல, மக்கள் மன்றத்திலே. யாரோ
டோ ஒட்டிக்கொண்டு இருக்கிறோமென்று சொன்னார்கள். ஒட்டிக்
கொள்ளாமல் யார்தான் இருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குப் புரிய
வில்லை. (சிரிப்பு). இந்த உலகத்திலுள்ள அத்தனை பேரும் ஒட்டு
உறவே தான். தனியாக ஒருவரும் நிற்பதில்லை. அப்படிச் சொன்-
னார்களே, அவர்களாவது ஒட்டிக்கொள்ளாமல் இருக்கிறார்களா?
(சிரிப்பு) கண்ணாடி மாளிகையில் இருந்துகொண்டு, கிழே ரோட்
டிலே போகிற கல் வண்டி மீது கல் எறிந்தால், என்ன ஆகும்?
(திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : அப்படியானால் நீங்கள் கல் வண்டிக்

[திரு. சா. கணேசன்] [7th August 1963]

காரரா? (சிரிப்பு). ஆம்; கல்வண்டிக்காரர் தான். [பாதையைப் பள்ளம் படுகுழியில்லாமல் செம்மைப் படுத்தக் கல் கொண்டு வரும் வண்டிக்காரர் தான்]. எங்களைப் பற்றிச் சொல்லிய பழிகளுக்கு பதில் சொல்ல வேண்டியது என் கடமை. இனி விஷயத்திற்கு வருகிறேன். ஆளும் கட்சியினர் மட்டும் தான் கொள்கையடிப் படையில் தேர்தலில் போட்டியிட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் கொள்கையைப் பிரகடனப் படுத்தி விட்டு, விட்டிலே இருப்பது தானே? தேர்தல் முடிகிற வரை அத்துணை பேரும், அத்துணை அமைச்சர்களும், தொகுதிக்குப் போய் அங்கேயே இருந்து கொண்டு ஏன் அந்த எல்லையை விட்டு வரமாட்டேன் என்கிறார்கள்? அப்படி இருக்கும்பொழுது, “கொள்கை, கொள்கை” என்று சொன்னால் தம்மையே தாம் ஏமாற்றிக் கொள்வதாகத் தான் இருக்கும். இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். ஆகவே, இங்கு வந்திருக்கிற விஷயத்திலே லாப் நஷ்டம் என்ன என்பதை கணிப்பது தான் முறையாகும். பிறர் சொன்னதற்கு பதில் சொன்னேனே தவிர, பிறர் மீது பழி சொல்லுவதற்கு ஏதோ ஆண்டவன் கிருபையால் எனக்கும் திராணி இருக்கிறது. ஆனால் அந்த முறையில் நான் செல்ல விரும்பவில்லை. ஒன்றை மட்டும் முதலில் நன்றாக புலப் படுத்திக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தேசிய ஒருமைப்பாட்டில் யாருக்கும் நாங்கள் பின் தங்கியவர்கள் அல்ல. ஏதோ தேசிய பரம்பரை, தேச பக்தி பரம்பரை என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நேற்றுப் பிறந்த பிள்ளை 1942-ல் ஜெயிலுக்குப் போக வில்லை என்பதினால் தேசத் துரோகியா என்று நான் கேட்கிறேன். தேச பக்தி என்பது ஜெயிலுக்குப் போவது, அடி வாங்குவது, சொத்தை இழப்பது என்பது மட்டும் அல்ல. அந்தக் கணக்கு முறையை நான் ஒப்புக்கொள்ளாதவன். இந்த கெஜக்கோலை வைத்துப் பார்த்தாலும், எங்கள் பகுதியில் உள்ளவர்களின் எண்ணிக் கையோ, தரமோ குறைவானதாக இல்லை என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். எனவே மீண்டும் தேசிய ஒருமைப் பாட்டைப் பொறுத்த வரையில் எவருக்கும் நாங்கள் பின் தங்கிய வர்கள் அல்ல என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு, விஷயத்திற்கு வருகிறேன்.

அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் என்பது புனிதமான ஒன்று. அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் என்பது எதற்காக இருக்கிறது? அங்கே இருக்கின்ற மத்திய அரசும் மாநில அரசும் எப்படி நடக்கவேண்டும், சட்டங்கள் எந்த எந்த அடிப்படையில் இயற்றப்படவேண்டும். உரிமைகள், கடமைகள், எல்லாம் எப்படி அமையும் என்பதை எல்லாம் உணர்த்துவதும், ஒழுங்கு படுத்துவதும் தான் அரசியல் அமைப்புச் சட்டம். கிரிமினல் புரொஸீசர் கோட்டைப் பற்றி எல்லாம் சொன்னார்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட விதி போலீஸ்காரருக்குப் பிடிக்கவில்லை என்பதற்காக கிரிமினல் புரொஸீசர் கோட்டைத் திருத்த முடியுமா? முடியாது. அந்த சட்டத்திற்கு உட்பட்டுத்தான் குற்றச் சாட்டை சாட்டுகிறவரும், குற்றம் சாட்டப்படுகிறவரும்,

7th August 1963] [திரு. சா. கணேசன்]

வாதமோ, எதிர்வாதமோ செய்து, விடுதலையோ, அல்லது தண்டனையையோ பெற வேண்டும். ராஜ்யங்களோ மற்ற ஆட்சி பீடங்களோ அரசியல் அமைப்புச்சட்ட அடிப்படைக்கு உட்பட்டுத்தான் செயல்படவேண்டும். இவற்றை எல்லாம் யோசித்துத்தான் பல அறிஞர்களும் பல துறை நிபுணர்களும் கூடி சாஸ்வதமானதாக இருக்கத் தக்க வகையில் ஒரு அமைப்பை நிர்ணயித்து இருக்கிறார்கள். உலகத்திலே எதுவும் நிரந்தரமாக இருக்க முடியாது என்பதை நானும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். அதற்காக, ஆட்சிப் பீடத்தில் இருப்பவர்கள் இஷ்டப் பட்டதையெல்லாம் செய்யவேண்டும், செய்ய முடியவில்லை என்பதற்காக நினைத்தபொழுதெல்லாம், நினைத்தபடி அவர்களுக்கு மெஜாரிட்டி இருக்கின்ற காரணத்தினால், மாற்றிக் கொள்ளலாம் என்ற நிலைமை வந்து விடுமேயானால் இந்த அரசியல் சட்டமே ஒரு விளையாட்டுச் சாதனமாக ஆகி விடுமே என்று அஞ்சவேண்டியிருக்கிறது. குழந்தைகள் சுவாமி அலங்காரம் செய்து விளையாடுகின்றன. கிருஷ்ணன் அலங்காரம் செய்கின்றன. பின்னர் அதை மாற்றி ஏசு பெருமான் அலங்காரமும் செய்கின்றன. அதைப் பற்றி நான் ஒன்றும் தப்பு சொல்லவில்லை. ஆனால் சிவன் கோயில் என்று ஒன்றைக் கட்டிவிட்டு, மறுநாள் காலை அதிலே கிறிஸ்தவ பெருமானை நடுவது என்பது நியாயம் அல்ல. கிறிஸ்தவ பெருமானுக்கு தனிக் கோயில் கட்டட்டும். வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் ஒன்றை ஒரு விதமாக நிர்ணயித்து விட்ட பிறகு, அதை நினைத்தபடியெல்லாம் மாற்றிக்கொள்வது என்பது புனிதமானதாக இருக்காது. “கான்ஸ்டிடியூஷன்” என்பது தெய்வீகமானது, பவித்திரம் ஆனது என்று கூறி, அதற்குக் கட்டுப்படுகிறோம் என்ற பிரதிக்கூறு நாம் எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். நினைத்தபொழுதெல்லாம் நினைத்தபடி அதை மாற்றுகிறதென்றால் அதற்குள்ள புனிதத் தன்மை எங்கே இருக்கும்? சப்-எடிட்டர் உட்கார்ந்துகொண்டு நியூஸ் காலத்தை திருத்துகிறமாதிரி செய்தால் எப்படியிருக்கும்? இவ்வளவு புனிதமான ஒன்றை இவ்வளவு குறுகிய காலத்திற்குள் நாமே இங்கே 16 முறைகள் திருத்திவிட்டோம், அங்கே 17-வது திருத்த மசோதா வந்து விட்டது. இவ்வளவு குறுகிய காலத்திற்குள் உலகத்தில் எங்கே யாவது 17 முறைகள் அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட்டு இருக்கிறது என்று சான்று காட்டுங்களேன் என்று, கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக நான் ஆட்சியாளர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவ்வளவு அதிகமாக தாங்கள் நினைத்தபடி, விரைந்து கொடுக்கும்படி, சட்டங்களையும் விதிகளையும் ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்காக அரசியல் அமைப்பையே மாற்றிக் கொண்டு இருப்பது நியாயம் ஆகாது. நன்மை பயக்காது. இப்பொழுது காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆட்சியில் இருக்கிறார்கள் என்பதற்காக நான் இதைச் சொல்லவில்லை. இன்று காங்கிரஸ்காரர்கள் இருக்கலாம், நாளை வேறு யாராவது வரலாம். அதைப் பற்றி நான் பேசவில்லை. யார் வந்தாலும் சரி, ஆட்சிப் பீடத்தில் இருக்கிறவர்கள் நெறி பிறழ்ந்து விடாமல், முறை பிறழ்ந்து

[திரு. சா. கணேசன்] [7th August 1963]

விடாமல் இருக்கவேண்டும். யாருக்கும் பாதக சாதகமில்லாத நிலைமையிலே, எல்லோருக்கும் ஒருவிதமாக அமைந்திருக்கும் வகையில் அரசியல் சட்டத்தை வைத்திருப்பதுதான் நல்லது. இப்படி அடிக்கடி திருத்தங்கள் கொண்டு வருவதன் மூலம், தேசிய ஒருமைப்பாட்டின் அடிப்படைக்கே ஊறு விளைவிக்கிற, குழி தோண்டுகிற நிலைமைதான் ஏற்படும் என்பதை இதய பூர்வமாக நான் உணர்கிறேன். தேசிய ஒருமைப்பாட்டு விஷயத்தில் நாங்கள் பிறருக்கு கொஞ்சம்கூட பின் தங்கியவர்கள் அல்ல. ஆனால் இப்படி திருத்தங்கள் கொண்டு வருவதை நாங்கள் பலமாக எதிர்க்கிறோம். ஏன்? அபிப்பிராய சுதந்திரம், பேச்சு சுதந்திரம் கூட இதனால் பறிக்கப்பட்டுவிடக் கூடியதாக இருக்கிறது. இவற்றை யெல்லாம் நாம் மனதில் கொள்ளவேண்டும். இப்படிப்பட்ட திருத்தங்கள் வருவது ஏன்? அனாவசியமாக தரையில் கிடைக்கிற பந்தை தட்டி எழுப்புவது போல்தான் ஆகும். இந்த முயற்சி பந்தைத் தட்டினால் அது குதிக்கத்தான் செய்யும். நாட்டிற்கு எது தீமை பயக்கும் என்று நினைக்கிறோமோ, அவற்றை எல்லாம் நாட்டு மக்களுக்கு நன்றாக எடுத்துச் சொல்லி, அதன் மூலமாக எந்த விதமான விபரீதங்களும் ஏற்படாத ஒரு நிலையை உண்டாக்கி, செம்மைப்படுத்த வேண்டும். சட்டம் எவ்வளவு தூரம் பலமாக இருந்தாலும், அதற்கெல்லாம் மேற்பட்டது மனித சக்தி, அதற்கும் மேற்பட்டது தெய்வ சக்தி என்பதைச் சொல்வதற்கு இங்கே வேலை இல்லை. இந்த உண்மைப்பாட்டை நாம் உணர்ந்து கொண்டால், இந்த திருத்தம் தேவை இல்லாதது என்பது புலனாகும். இப்படி திருத்துவதை அனுமதித்துக் கொண்டே போனால், ஒன்று, பத்து, நூறு என்று திருத்தங்கள் ஏற்பட்டு, ஏற்படுத்திய கான்ஸ்டிடியூஷனே வேறு விதமாக உருமாறிப் போய்விடும். இருபது அல்லது முப்பது வருஷங்களுக்குப் பிறகு நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தைப் பார்த்தால், முன்னதற்கும் அதற்கும் சம்பந்தமே இல்லாத ஒன்று ஆகிவிடும். அது வேறு, இது வேறு, என்ற நிலைமை ஏற்பட்டு விடும். இந்த நிலைமை ஏற்படாமல் இருக்க, உண்மையிலேயே தேசிய ஒருமைப்பாடு, தேசத்தின் வளமை குன்றாமல் இருக்க, கட்சி பேதம் இன்றி இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, நான் அமர்கிறேன்.

* திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மதிப்புமிக்க அவைத்தலைவர் அவர்களே, இந்திய பாராளுமன்றத்திலே நிறைவேற்றப் பட்டு, இம்மன்றத்தினுடைய ஒப்புதலுக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிற பதினொருவது அரசியல் சட்ட திருத்த மசோதாமிது, இந்த மன்றத்தைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். இந்தப் பதினொருவது திருத்தச் சட்டத்தின் அடிப்படை நோக்கம் என்ன? வழங்கப்பட்டிருக்கிற அடிப்படை உரிமைகளைப் பறிப்பதே ஆகும். விளைவு என்ன? இந்த சட்டத்தின் மூலம் விளையும் விளைவு, 1905-ம் ஆண்டிலிருந்து அளிக்கப்பட்டு, அனுபவிக்கப்பட்டு வந்திருக்கும் அடிப்படை உரிமைகள், இந்த சட்டத்தின் மூலம் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன, பறிக்கப்படுகின்றன.

7th August 1963] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அப்படி அந்த அடிப்படை உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டக்கூடாது எடுக்கப்படக் கூடாது, அப்படிச் செய்யவேண்டாம் என்ற வகையில் எதிர்க்கட்சியான திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் முழு மூச்சோடு இந்த மசோதாவை எதிர்க்கிறார்கள். திராவிடநாடு வேண்டுமா, வேண்டாமா? திராவிட நாடு கிடைக்குமா கிடைக்காதா? திராவிட நாடு கிடைத்தால், அது வாழமா, வாழாதா? என்பதைப் பற்றியெல்லாம் ஆராயப் புகுந்த மசோதா அல்ல இந்த மசோதா. இந்த மசோதாவின் மூலம் அடிப்படை உரிமைகள் எடுக்கப்படுகின்றனவே, பறிக்கப்படுகின்றனவே, அது ஏன்? என்பதற்கு, இந்திய பாராளுமன்றத்திலே சட்ட அமைச்சர் கூறிய காரணங்களையும், இந்த அவையில் கனம் நிதி அமைச்சர் கூறிய காரணங்களையும் வைத்துப் பார்க்கும் போது, நாட்டுப் பிரிவினை கேட்கும் கருத்து, ஆகாத கருத்து; அப்படிப்பட்ட எண்ணத்திற்கும், எழுத்திற்கும், பேச்சிற்கும், அப்படி எண்ணம், எழுத்து, பேச்சு வைத்திருக்கிற அமைப்புக்கும் இடம் அளிக்கக்கூடாது என்பதுதான் என்று தெரிய வருகிறது. அவைகளுக்கு இடம் அளிக்கும் வகையில் இப்போது அடிப்படை உரிமைகள் அமைந்து இருக்கின்றன. அவை அகற்றப்படவேண்டும் இந்த மசோதாவினால் என்பதுதான், மத்திய அரசு அமைச்சர் தெரிவித்ததும், இங்கேயுள்ள நிதி அமைச்சர் தெரிவித்ததும் ஆகும். மசோதாவினுடைய அத்தகைய நோக்கத்தைப் பற்றித் தான், அத்தகைய நிலையைத்தான், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் முழு மூச்சோடு எதிர்க்கிறது. இந்த மசோதா அடிப்படை உரிமைகளைப் பறிக்கின்ற ஒன்று; ஜனநாயகத்தைப் பாழ்படுத்தும் ஒன்றாக அமைந்திருக்கிறது. பதின்மூன்று ஆண்டுகளாக அளிக்கப்பட்டு, அனுபவிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிற அடிப்படை உரிமைகள் நீடிக்கப்படவேண்டும். அவற்றைப் பறிப்பதன் மூலம் ஏற்படும் விளைவுகள் என்ன என்பதைப் பற்றியெல்லாம், எனக்கு முன்பேயி கழகத்தைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் கழகத்தின் கருத்துக்களைத் தெளிவாக எடுத்துக் கூறி இருக்கிறார்கள்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அரசியல் சட்டத்தின் ஒழுங்குக்கு உட்பட்டு நடக்கும் ஒரு இயக்கம். அது தோன்றிய காலத்திலிருந்து அது சட்ட ஒழுங்குக்கு உட்பட்டு நடந்து வருகிறது என்பதைக் கழகப் பொதுச்செயலாளர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அறிவுறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். சட்ட ஒழுங்குக்கு உட்பட்டுச் சமுதாயத்திற்கு கருத்துக்களைக் காட்டி, அதற்கும் மேற்பட்டு ஜனநாயக முறையில் மக்கள் ஆதரவைத் தேடி, அந்த ஆதரவின் மூலம், கருத்துக்களை நிறைவேற்றவேண்டும் என்று கொள்கைகளை வகுத்துப் பணிபுரியும் தன்மையையே கழகம் வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறது. அந்த முறையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னுடைய கருத்துக்களை நாட்டு மக்களிடம் வைத்திருக்கிறது. அந்தக் கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்ள சொல்லி, மக்களிடம் ஆதரவு கேட்கிறது. அந்தக் கருத்துக்களை மறுத்து, மக்களைத் தங்கள் பக்கம் ஈர்க்கும் ஒரு வலிவும், வசதியும் வாய்ப்பும் ஆளும் கட்சிக்கும், மற்ற எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் இருக்கின்றன. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் அரசியல் சட்டத்தின்

[திரு. இ. ரா. நெடுஞ்செழியன்] [7th August 1963]

ஒழுங்குக்குப் புறம்பாக நடந்ததில்லை; அப்படி நடந்திருந்தால் கழகத் தோழர்கள் மீதும், அமைப்பின்மீதும், தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் பல்வேறு சட்டங்கள் முன்னரே இருக்கின்றன. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் வரம்பு மீறி நடந்து கொண்டால், தண்டிக்க என்ன என்னவோ சட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றைக் கடைபிடிக்க வழிவகைகள் ஆளும் கட்சிக்கு இருக்கின்றன. அரசியல் சட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் பேச்சுரிமையின் காரணமாகத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னுடைய கருத்துக்களை மக்களிடம் வைத்து, இந்தக் கருத்து உங்களுக்கு ஏற்றதாக இருக்கிறதா இல்லையா? என்று கேட்டு, ஜனநாயகமுறையில் ஆதரவு கேட்டுக்கொண்டு வந்திருக்கிறது. மற்ற கட்சிகளும் தங்கள் கருத்துக்களை மக்கள் மன்றத்திலே வைத்து, மக்கள் ஆதரிக்கும் கருத்துக்களைக் கொள்கையாகக் கொள்வதே விவேகமாக இருக்க முடியும். சென்ற 13 ஆண்டுகளாக அனுபவித்து வந்திருக்கிற உரிமைகள் தாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வற்புறுத்தும் உரிமைகள். கழகம் பிரசாரம் செய்யும் கருத்துக்களை மறுத்து, மாற்றுக்கருத்துக்களை மக்களிடம் வைத்து மக்களைத் தங்கள் பக்கம் ஈர்க்கும் ஆற்றல் மற்றவர்களுக்கு, மற்ற கட்சிகளுக்கு அறவே அற்றுப்போய்விட்டனவா? இல்லையே! ஆகவே, அந்த வகையில் கழகம் தன்னுடைய கருத்துக்களை மக்களிடத்தில் வைத்து, மக்கள் ஆதரவு இருப்பதால் கழகம் அந்தக் கருத்துக்களில் நம்பிக்கை கொண்டு அந்த நம்பிக்கை அடிப்படையில் காரண காரிய விளக்கங்களை வைத்துவருகிறது. மற்றக் கட்சிகள் கழகத்தின் குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்லி அவற்றை யெல்லாம் விளம்பரப் படுத்துகிறார்கள். அதுவும் ஜனநாயக முறையிலேயே நடக்க வேண்டும் என்பதுதான் கழகத்தின் கூற்று. சட்டத்தை மீறி, சட்டத்திற்குப் புறம்பாக நடந்து, வேறு வகையில் பணி செய்யவில்லை. அந்த அடிப்படையில் கழகம் பணிபுரியும் போது, கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் உரிமைகள் பறிக்கப்படுவதால் அதை முழு மூச்சோடு எதிர்க்கும் கட்டத்திற்கு நாங்கள் வந்திருக்கிறோம். கட்சிகள் தங்கள் கருத்துக்களுக்கு ஜனநாயக முறையில் ஆதரவு திரட்டும் அடிப்படை உரிமைகள் நிச்சயம் வேண்டும். மற்ற பல உரிமைகள் வழங்கப் பட்டிருக்கின்றன. பதின்மூன்று ஆண்டுகளாகக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த உரிமை காரணமாக வளர்ந்து வந்திருக்கிற ஒரு கருத்துக்கு தடை செய்தாலொழிய, 'அந்தக் கருத்தைத் தடுத்து நிறுத்தினால் ஒழிய, ஆளும் கட்சி வாழ இயலாது என்று கருதுவது ஜனநாயகத்திற்கு உகந்ததல்ல. கொள்கை அளவில் கழகக் கருத்துக்கு ஆதரவு இல்லை என்றால், அந்த அளவுக்குக் காரண காரிய விளக்கங்களை மக்கள் முன் எடுத்து வைத்து, மக்களைத் தங்கள் கருத்துப் பக்கம் ஈர்க்கின்ற ஜனநாயக முறையை ஆளும் கட்சியினர் கடைபிடிக்கலாம். அதை விடுத்துக் கருத்துக்களையே தடை செய்வது என்பது சரியாகாது. அந்தக் கருத்துக்களைக் கொண்ட ஏடுகளை, அமைப்புக்களை, பேச்சுக்களை எதிர்க்கும் வாய்ப்புகள் மற்ற கட்சிகளுக்கு இருக்கின்றன. அந்தக் கருத்துக்கள் பலகாலமாக மேடைகளில், மற்றைய இடங்களில் தாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் கொள்கையின் காரண காரிய விளக்கங்களை

7th August 1963] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மக்கள் மன்றத்திலே வைத்திருக்கிறார்கள். கழகம் மக்கள் மன்றத் திலும், சட்ட மன்றத்திலும், கருத்துக்களை வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறது.

“எப்பொருள் யார்யார் வாய்க்கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு.

எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.”

அந்த வகையில், ஆதரவு தேடும் முறையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பணி ஆற்றி வந்திருக்கிறது. அந்த முறையில் மக்களும் ஆதரவு தருகிறார்கள். இரண்டு முரண்பட்ட கருத்துக்களை ஆளுங்கட்சியினர் கூறுகின்றனர். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கேட்கும் நாட்டுப் பிரிவினை கருத்துக்கு ஆதரவு இல்லை என்றும், கழகத்திற்குக் கிடைக்கும் ஆதரவெல்லாம், வேறு வகைகளுக்குக் கொடுக்கும் ஆதரவே தவிர, நாட்டுப் பிரிவினைக்கு அல்ல என்றும், நாட்டைப் பிரித்தாக வேண்டும் என்ற கருத்துக்கு யாரும் ஆதரவு தரவில்லை என்றும், அதை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்றும் ஒரு பக்கத்தில் சொல்கிறார்கள். மற்றொரு பக்கத்தில் “இது விரைவில் வெற்றி பெற்றால், நாடு துண்டாடப் படுமானால், நாட்டின் ஒற்றுமைக்கு ஆபத்து ஏற்படும்; ஒரு பிரிவினையால் ஏற்பட்ட சங்கடங்களைப் பார்த்திருக்கிறோம். வேறொரு பிரிவினை வந்து விடக்கூடாது. எனவே, அந்தக் கருத்தைத் தடை செய்யவேண்டும். இன்றையோ, நாளையோ, மறுநாளோ அது விரைவில் ஏற்படாமல் காத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆகவே, இன்றைக்கு 13 ஆண்டுகளாக அளிக்கப்பட்டு அனுபவிக்கப்பட்டு வரும் உரிமைகளை சட்டத்தின் மூலம் தடுத்து, எண்ணும் உரிமை, எழுதும் உரிமை, பேசும் உரிமை, அமைப்பு வைத்திருக்கும் உரிமை ஆகியவற்றைப் பறிக்கவேண்டும்” என்று சொல்லுகின்றனர். ஆகவே இரண்டு கருத்துக்களும் ஒன்றிற்கு ஒன்று முரண்படுகின்றன. உள்ளபடியே இந்தியா ஒன்றாகத்தான் இருக்க வேண்டும், அதிலிருந்து திராவிடம் தனியாகக் கூடாது என்று நாட்டில் இருக்கிற மக்கள் ஒருமித்த கருத்தாக இருக்கிறார்கள் என்றால் இந்தச் சட்டம் வரவேண்டிய அவசியம் இல்லை. பிரிவினை கருத்துக்கு என்றும் ஆதரவு இருக்காது, யாரும் ஏற்றுக்கொள்ளவே மாட்டார்கள், திரு. அண்ணாத்துரையை யாரோ 6-7 பேர்கள் தான் ஆதரிக்கிறார்கள் அவர்களைத் தவிர மற்றவர்களின் ஆதரவு கிடைக்கவே கிடைக்காது, ஒரு நாளும் மக்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள் என்பது உண்மையானால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் மக்களிடம் ஆதரவுபெற மாட்டார்கள் என்றால், இத்தகைய தடை மசோதா வர வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இப்பொழுது பிரிவினைக் கருத்தைத் தடை செய்து, இந்திய அரசைக் காப்பாற்ற வேண்டும், ஒரே அரசுத் தன்மையைக் காக்க வேண்டும் என்று ஒருமைப்பாடுச் சட்டத்தின் மூலமாக, துப்பாக்கி முனை மூலமாக, சிறைச்சாலை மூலமாகக் காப்பாற்றித் தீரவேண்டிய கட்டத்திற்கு அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால், அந்தக் கருத்துக்கு ஆதரவு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று பொருள் ஏற்படும். மேற்கண்ட இரண்டு விதமான கருத்துக்களையும் ஆளும்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [7th August 1963]

கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு பக்கத்தில் ஆதரவு இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். மற்றொரு பக்கத்தில் வளர்ச்சியைத் தடுக்கத்தான் தடைச்சட்டம் என்கிறார்கள். ஜனநாயகமற்ற போக்கில் போக முயன்றுகொண்டிருக்கும் தன்மையைப் பார்க்கிறோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் தான் சிறந்த பேச்சாளர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பது அல்ல. சிறந்த பேச்சாளர்கள் எல்லாக் கட்சிகளிலும் இருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் எடுத்து வைக்கிற கருத்துக்களையும் மக்கள் கேட்கிறார்கள்; திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எடுத்து வைக்கிற கருத்துக்களையும் நாட்டு மக்கள் கேட்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எடுத்து வைக்கிற கருத்துக்களை நாட்டு மக்கள் ஏற்கிறார்கள் என்றால், அவர்களிடத்தில் அழகான சொல்வளம் இருக்கிறது என்பது மாத்திரமல்ல, அறிவும் பொதிந்திருக்கிற காரணத்தினால் தான், பொருளும் செரிந்திருக்கிற காரணத்தினால்தான் நாட்டு மக்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பக்கம் வந்திருக்கிறார்கள். இந்த நாடு ஒற்றுமையாக இருக்கவேண்டும், ஒரே நாடாக இருக்கவேண்டும் என்று கூறக்கூடியவர்கள் அதற்கான காரண காரியங்களை எடுத்துச் சொல்லலாம். ஆனால் அடிப்படையான உரிமையைப் பறிப்பதாக இருக்கிறது இந்த மசோதா. இதன் மூலம் 13 ஆண்டு காலமாக வழங்கப்பட்ட வந்திருக்கிற உரிமை பறிக்கப்படுகிறது. மக்களிடத்திலே காரண காரியங்களை விளக்கிச் சொல்லி, மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மெஜாரிட்டி வாயிலாக ஆட்சி நடத்தப்படுகிற காரணத்தினால், ஜனநாயகத்தில் எடுத்துச் சொல்லப்படுகிற முறையில் உரிமை அளிக்காமல், பறிக்கிற முறை இருக்கக் கூடாது என்று வாதாடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இந்த நாட்டுப் பிரிவினை தவிர வேறு பல பிரச்சனைகள் இந்த மன்றத்தில் எடுத்து வைக்கப்படுகின்றன. காரணகாரிய விளக்கங்களை மக்கள் மன்றத்தில், சட்ட மன்றத்தில், பாராளுமன்றத்தில் கழகம் எடுத்து வைக்கிறது. கழகம் ஒரு கருத்தை என்னுகிறது. இந்த நாட்டு அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் ஜனநாயக அடிப்படையில் மக்களால், மக்களுக்காக, மக்களின் நன்மைக்காக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அரசு எந்த ஒரு தனிப்பட்ட கட்சியினுடையதோ, எந்த தனிப்பட்ட ஆளும் கட்சி அமைப்பைப் பொருத்தோ அல்ல. இங்கு மக்கள் ஆளுகிறார்கள் என்பது பொருள். இது குடியாட்சி. பெரும்பான்மையோரால் நடத்தப்படுகிற ஜனநாயக அரசே நடைபெறவேண்டும். பெரும்பான்மையோர் சிறுபான்மையோராக மாறலாம்; அதே போல் சிறுபான்மையோர் பெரும்பான்மையோராக மாறலாம். ஆளும் கட்சி ஜனநாயக அடிப்படையில் எதிர் கட்சியாக மாறவும், எதிர் கட்சி ஆளும் கட்சியாக மாறவும், கருத்துக்களை வழங்கவும், ஒரு காலத்தில் சிறுபான்மையோரினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற கருத்து பெரும்பான்மையோரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவும், அதே போல் பெரும்பான்மையோரினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற கருத்து சிறுபான்மையோரினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவும் செய்யலாம். இதனை உலக ஜனநாயக நாடுகளில் சாண்கிறோம். இந்த நிலைமையில் கழகத்திற்கு மக்கள் மன்றத்தில் இன்றைக்கு ஆதரவு இல்லாமல் இருக்கலாம்; தமிழகத்தில் கிடைக்க வேண்டிய அளவு

7th August 1963] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வுக்கு, கழகம் விரும்புகிற அளவுக்கு இன்றைக்கு ஆதரவு இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் மக்களுடைய ஆதரவில் எங்களுக்கு தம்பிக்கை உண்டு. இன்றைய தினம் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களால் கேலி செய்யப்படுகிற தன்மை இருக்கலாம்; கிண்டல் செய்யப்படுகிற தன்மையில் இருக்கலாம். ஆனால் எங்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. அந்த நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் மக்களிடத்தில் கொள்கையை எடுத்துச் சொல்கிறோம். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கிடைக்காது என்று எண்ணினால், கூடாது என்று எண்ணினால், ஜனநாயகத்தில் வாதத்திற்கு வாதம், எழுத்திற்கு எழுத்து, கருத்துக்கு கருத்து மக்களிடத்தில் வைப்பதற்கு இடம் இருக்கிறது. கழகம் ஒரு கருத்தை மக்களிடத்தில் எடுத்து வைக்கிறது என்றால், அதற்கான காரண காரிய விளக்கங்களைக் கூறி எடுத்து வைக்கும்போது, மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளும் வகையில் இருப்பதால்தான் கழகம் வளர்ந்துகொண்டு வருகிறது. இந்தக் கருத்திற்கு அரசியல் பொருளாதார சமூகக் காரணங்கள் இருக்கிற காரணத்தினால் மற்றவைகளை மீறி, பல எதிர்ப்புகளையும் மீறி, அரசாங்க வசதி, ஆதிக்கம், அதிகாரம், அரசினர் படைபலம் ஆகியவைகளையெல்லாம் மீறி கழகம் வளருகிறது என்றால் அந்தக் கருத்துக்கு ஆதரவு இருக்கிறது. 1963-ம் ஆண்டில் பெற வேண்டிய ஆதரவை நாட்டில் பெறாமல் போகலாம். வரும் காலத்தில் பெற வேண்டிய ஆதரவைப் பெறுவோம் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது. ஜனநாயக அடிப்படையில் சிறுபான்மைக் கட்சியாக இருப்பது திடீரென்று மாறாமல் இருக்கலாம். ஆனால் ஒரு காலத்தில் மாறும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. நாங்கள் எடுத்து வைக்கிற கருத்துக்களை மறுத்து இந்தியா ஒரே நாடு தான், என்னென்றும் ஒன்றாக இருக்கிற நாடுதான் என்று சொல்லி எப்படி பிரிய முடியும்? என்று கேட்கலாம். இந்தியாவை ஐரோப்பாக் கண்டத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் உண்மை விளங்கும். ஐரோப்பா ஒரே மதத்தைக் கொண்டதுதான். ஒரே ஏசு நாதர்; உணவு வகைகளும் ஏறத்தாழ ஒன்றுதான். பழக்க வழக்கங்களும், நாகரீகப் பண்பாடுகளும் கிட்டத்தட்ட, சிறிய அளவு மாறினாலும், பொதுப்படையாக ஒன்றுதான். அப்படி இருந்தும் அது பல நாடுகளைக்கொண்ட ஒரு கண்டமாகத்தான் காட்சியளிக்கிறது. இந்தியாவை எடுத்துக்கொண்டால் தோற் பங்களில் வேற்றுமை, நாகரீகத்தில் வேற்றுமை, மொழியால் வேறுபாடு, பண்பாட்டில் வேறுபாடு, உணவுப் பழக்க வழக்கங்களில் வேறுபாடு என்ற முறையில் ஐரோப்பாக் கண்டத்தை விட அதிகமான அளவுக்கு வேற்றுமையை இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் காட்ட முடியும். இந்தியா ஒரே அரசின் கீழ் இருக்கிற நிலப்பகுதியெல்லாமல், இது ஒரு நாடு ஆகாது. இந்தியா என்றென்றும் ஒன்றாக இருந்தது என்று கூறுவதற்கில்லை. ஆங்கிலேயருக்கு முன்னால் முழுக்க முழுக்க வேறுபடுகிற பண்பாடு, நாகரீகங்கள் இருந்து, அரசினுடைய அகல நீளங்கள் மாறி வந்திருக்கின்றன. அசோகன் காலத்தில் இருந்த அரசுவேறு, அசோகன் போராடி வெற்றி கண்ட பிறகு இருந்த அரசுவேறு; கனிஷ்கன் காலத்தில் இருந்த அரசுவேறு; ஹர்ஷன் காலத்தில் இருந்த அரசுவேறு;

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [7th August 1963]

ராஜேந்திர சோழன் காலத்தில் இருந்த அரசுவேறு. மற்றும் போர்த்துகீசியர்கள், டச்சுக்காரர்கள், ஃப்ரெஞ்சுக்காரர்கள் காலத்தில் இருந்த அரசுகளின் எல்லைகள் வேறு வேறு. பிறகு பிரிட்டிஷ்காரர்கள் காலத்தில் அமைந்த இந்தியா வேறு. மேற்கொண்டு ஆகஸ்ட் 15-ல் இருந்து இந்தியா என்று கூறப்பட்ட ஒன்று தான் இந்தியா வேறு, பாகிஸ்தான் வேறு என்று இரண்டாகப் பிரிந்தது. எல்லைகள் அடிக்கடி மாறி வந்திருக்கின்றன. நாடு ஒன்று என்று குறிப்பிடுகிற ஒரே தன்மையில் இருந்தது என்று எடுத்துச் சொல்லுவதற்கில்லை. அது மாத்திரமல்லாமல், காசியும் ராமேஸ்வரமும் ஒரே நாட்டை உணர்த்துகின்றன என்று சொல்கிறார்கள். மக்கள் காசிக்குச் செல்கிறார்கள், கயா செல் செல்கிறார்கள், வேறுபல இடங்களுக்குச் செல்கிறார்கள் என்று எடுத்துக் கூறப்படுகிறது. ஐரோப்பாவிலுள்ளவர்கள் ஜெருசலத்திற்கு செல்கிறார்கள் என்பதற்காக இரண்டும் ஒன்றாகிவிட்டனில்லை. ஒரே ஒரு மதம், ஒரே பைபிள் என்ற நிலையில் இருந்தும், ரஷ்யா நீங்கிய இந்தியாவின் பரப்பளவுள்ள ஐரோப்பா 23 அல்லது 24 நாடுகளாகப் பிரிந்து வாழ்கின்றது. ஆகையால் சின்னஞ்சிறு நாடுகள் வாழாமல் போய்விட்டனவா? அவைகள் வாழும் போது திராவிடமும் வாழும். எங்கள் நோக்கம் முடிகிறதோ இல்லையோ, நிறைவேற முடியும் என்ற நிலைமை இன்றைக்கு இல்லாமல் இருக்கலாம்—கழகம், தான் கொண்டிருக்கிற கொள்கை அடிப்படையில் வெற்றிபெறும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அந்தக் கருத்தை கேலி செய்ய, கிண்டல் செய்ய ஆளும் கட்சிக்கு உரிமை உண்டு. கிடைக்காது, பகற் கனவு என்று சொல்லும் உரிமை மற்ற கட்சியினருக்கு இருக்கிறது. திராவிடநாடு நிச்சயம் கிடைக்கும் என்று நம்பிக்கை கொள்ள எங்களுக்கு உரிமை உண்டு. அந்த உரிமையைப் பறிக்காதீர்கள் என்று வாதாடும் முறையில் எங்கள் கருத்துக்களை இங்கே எடுத்து வைக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில் தான் கழகம் தன் கருத்துக்களை எடுத்து வைக்கிறது. இதை விடச் சின்னஞ்சிறு நாடுகள் வாழாமல் போய்விட்டனவா? என்றால் இல்லை! நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நாடுகள் வாழத்தான் செய்கின்றன. திராவிடத்தைவிட மக்கள் எண்ணிக்கையில் மிகுந்து வாழக் கூடிய நாடு 66 கோடி மக்களைக் கொண்ட சீன நாடு ஆகும். திராவிடம் அமைகிறது என்று வைத்துக்கொண்டால், வட நாடு இரண்டாவதாகவும், ரஷ்யா மூன்றாவதாகவும் இருக்கும், நான்காவதாக அமெரிக்கா இருக்கும். நாங்கள் கேட்கிற முறையில் அமையுமானால் திராவிடம் ஐந்து அல்லது ஆறாவது நாடாக இருக்கும். மக்கள் எண்ணிக்கையில் ஐப்பான் இதை விடச் சிறிய நாடு; கிரேட் பிரிட்டன் இதைவிடச் சிறிய நாடு. அதனால் வாழ முடிகிறது. இரண்டு கோடி மக்கள் தொகையைக் கொண்ட பர்மா வாழுகிறது; 1½ கோடி மக்கள் தொகையைக் கொண்ட மலேயா வாழ முடிகிறது; 90 அல்லது 95 லட்சம் மக்களைக் கொண்ட சிலோன் வாழ முடிகிறது. 45 லட்சம், 50 லட்சம் மக்களைக் கொண்ட சுவிட்சர்லந்து நாடு இருக்கிறது. 12 லட்சம் மக்களைக் கொண்ட லெபனான் நாடு இருக்கிறது. இன்னும் மூன்று லட்சம் மக்களைக் கொண்ட லக்சம்பர்க் நாடும் இருக்கிறது. இவையெல்லாம் கூட அகில உலக சபையில் இடம் பெற்றிருக்கின்றன.

7th August 1963]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அப்படிச் சின்னஞ் சிறு நாடுகள், சில லட்சம் ஜனத்தொகையைக் கொண்ட நாடுகளெல்லாம் தனியாக வாழக்கூடும் என்று கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுடைய பேச்சில் குறுக்கிடுவதற்காக வருந்துகிறேன், மன்னிப்புக் கோருகிறேன். ஒரே ஒரு விளக்கம் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படி இருக்கிற போது, எதற்காக 'திராவிட நாடு' என்று சொல்லி, வேண்டாத கோளா, கர்நாடகம், ஆந்திரம் ஆகியவைகளையும் கேட்கவேண்டும்? 'தமிழ்நாடு' என்றோ, 'சோழநாடு' என்றோ, 'பாண்டிய நாடு' என்றோ கேட்கலாமே.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : சின்னஞ் சிறு நாடுகளெல்லாம் வாழ்கின்றன என்பதற்குக் காரணம் சொன்னேன். தமிழகம் ஆந்திரம், கேரளம், கருநாடகம் ஆகிய நான்கும் மொழிவழியாக இணைந்து, பிரிந்துபோகும் உரிமையோடு, கூட்டாட்சி அமைய வேண்டும். மொழியால், பண்பாட்டால், நாகரிகத்தால், வரலாற்றால், வேறு பல வகைகளால், தமிழ்நாடு, ஆந்திரம், கேரளம், கருநாடகம் ஆகிய நான்கு பகுதிகளும் ஓரினத்தைச் சார்ந்தவைகளாகின்றன. அந்த அடிப்படையில்தான், தங்கள் தங்கள் மொழி உரிமையைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் அளவுக்கு, குறைந்த பட்சத் திட்டமாக, கூட்டாட்சி அமையவேண்டும் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். தமிழ்நாடு, கேரளம், ஆந்திரம், கருநாடகம் ஆகிய நான்கும் ஓர் இனநாடுகள்; தமிழ், மலையாளம், தெலுங்கு, கன்னடம் ஆகிய நான்கும் ஓர் இன மொழிகள். ஒரே திராவிட மொழி வகையைச் சேர்ந்தவை தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் ஆகிய நான்கும். அதனைப்பற்றியெல்லாம் நீண்ட விளக்கங்கள் எடுத்துச் சொல்வதற்கு நேரம் கிடைக்காது. தமிழில் 'தலை' என்றால், அதையே தெலுங்கில் 'தலா' என்கிறார்கள்; கன்னடத்தில் 'தலே' என்கிறார்கள்; அதையே மலையாளத்தில் 'தலை' என்கிறார்கள். இது எதைக் காட்டுகிறது? நான்கு மொழிகளும் ஒரு இனத்தின் வழி வந்தவை என்பதைக் காட்டுகிறது. ஆங்கிலத்தில் 'ஹெட்' என்றும், வட நாட்டு மொழியாகிய இந்தியில் 'லிர்' என்றும் இது வழங்கப்படுகிறது. இதிலே வேறுபாடு தெரிகிறது. இவையனைத்தும் ஓர் இனம் இல்லாதவை என்பது நன்கு புலப்படுகிறது. ஆற்றுத் தொடர்பு, வரலாற்றுத் தொடர்பு, இனத் தொடர்பு, மொழித் தொடர்பு, மற்றும் உணவுத் தொடர்பு கூட தமிழ்நாடு, கேரளம், ஆந்திரம், கருநாடகம் ஆகிய மாநிலங்களுக்கு இடையே இருக்கின்றன. இந் நான்கு மாநில மக்கள் அரிசிச் சோறு சாப்பிடுகிறார்கள். ஆனால், வட நாட்டவர் கோதுமை உணவு சாப்பிடுகிறார்கள். தென் மாநிலங்களாகிய நான்கு மாநிலங்களுக்கும் இசையிலேகூட ஒற்றுமை உண்டு. ஆனால், வட நாட்டு இசை வேறு. சிற்பக் கலையிலும் வட நாட்டுச் சிற்பக்கலை வேறு, தென்னாட்டுச் சிற்பக் கலை வேறு. ஆகவே, தென் மாநிலங்கள் நான்கும் உறவு கொள்வதற்கு அடிப்படைக் காரணங்கள் பல இருக்கின்றன. இந்நான்கு மாநிலங்களும் ஒன்றாக ஆகும் நிலை கூட, பிரிந்து போகும் உரிமையோடு, கூட்டாட்சி அமையவேண்டும் என்பதுதான் குறைந்தபட்சத் திட்டம். ஒவ்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]/[7th August 1963]

வொரு மாநிலமும் தன் தன் உரிமைகளைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் கேட்கிறோமே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை. 'பிரிந்தால் எப்படி வாழும்?' என்று கேட்டதற்கு, 'வாழ முடியும்' என்று காட்டுவதற்காகத்தான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர், ஸார், நான்கு மாநிலங்களிலும் உணவு ஒரே மாதிரி இருக்கிறது என்று கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படியானால், வங்காளிக்கும் நமக்கும், மராட்டியருக்கும் நமக்கும் கூட உணவுத் தொடர்பு இருக்கிறதே. அவர்களையும் சேர்த்துக் கொள்வார்களா?

கனம் சபாநாயகர் : இது 'பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர்' இல்லை.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, அந்த முறையில் அல்ல நான் குறிப்பிடுவது. நான்கு கால்கள் உடையது மாடு என்று சொன்னால், மாட்டுக்கு வேறு பல இலக்கணங்களும் இருக்கின்றன. நான்கு கால்கள் உடையதெல்லாம் மாடு ஆகாது. (சிரிப்பு).

அந்த வகையிலே இந்த நான்கு மாநிலங்களுக்கும் உணவு வகையில் மட்டுமல்ல ஒற்றுமை. உணவு, உடை, பண்பு, பழக்க வழக்கங்கள், நாகரிகம், மொழி ஆகிய இத்தனையையும் சேர்ந்த காரணத்தால் ஓர் உறவு வருகிறது என்று சொன்னேன் தவிர, உணவு ஒன்றை மட்டும் வைத்து நான் சொல்லவில்லை. அந்த அடிப்படையிலே, இதைவிடச் சின்னஞ்சிறு நாடுகள் வாழ முடிகின்றன. "வாழ முடியுமா?" என்று கேட்டதற்கு அந்தக் கருத்தை நான் எடுத்து வைக்கிறேன்.

இந்தியா ஒன்றாக இருக்கிறதா? என்ற நிலைமையை எடுத்துச் சொல்கிறபோது, கருநாடகப் பல்கலைக் கழகத்தின் பட்டமளிப்பு விழாவில், சென்ற ஆண்டு கலந்துகொண்டு சர்தார் பணிக்கர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையில்—

"பன்மை நிலை கொண்ட ஒரு சமூகத்தில், ஒருவரை ஒருவர் தன்மைகொள்ளல் போன்ற நிலைமைகள்தாம் தேவையே தன்மை கொள்ளல் போன்ற நிலைமைகள்தாம் தேவையே அன்றி, ஒருமைப்பாடல்ல. ஒருமைப்பாட்டைப்பற்றி ஒரு பன்மையான சமூகத்தில் பேசுவதே பொருளுற்றதும் பொருந்தாததுமானதாகும்.

வட்டார நபர்களின் செல்வாக்கைப் பொறுத்ததே ஒரு கூட்டரசு என்பதை நான் சொல்லத் தேவையில்லை. இந்தியாவைப் போன்ற, பல வட்டாரங்களைக் கொண்ட ஒரு பெரிய நிலப் பகுதியில், நாட்டின் ஒற்றுமை, வட்டார விருப்பங்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிப்பதையே பொறுத்திருக்கிறது. ஆகையால், வட்டாரப் பற்று குடியரசாட்சியுள்ள மாநிலங்களின் முக்கியமானதும் அவசியமானதும் ஆன ஒன்றாகும்."

என்று அவர் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். அதை ஆங்கிலத்தில் சொல்லும்போது,

7th August 1963] [திரு. இ. ரா. நெடுஞ்செழியன்]

“ The essential point which I would emphasise is that in a plural society what is required is understanding, appreciation and tolerance and not integration. To talk of integration in a plural society is absurd and meaningless.

As for regionalism, I need not say anything beyond that the system of federation itself is based on the validity of regional personality. No one in his senses would deny that in a territory as large as India with its regions larger than many great States, with its local histories buried deep in tradition, national unity can only be based on the recognition of regional interests. Regionalism, to my mind, is an essential and necessary feature of democratic States ”.

என்று பணிக்கர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

‘தேசிய ஒருமைப்பாடு’ என்பதைப்பற்றி டி.டி. கார்வே என்பவர் ‘டைம்ஸ் ஆஃப் இந்தியா’ என்னும் பத்திரிகையில் 1961-ம் வருஷம் ஜூன் மாதம் 9-ம் தேதி அன்றைய இதழில் எழுதியிருப்பதாவது—

“ பிரிட்டிஷார் வருவதற்குமுன், ‘இந்தியா’ என்று ஒரு அரசியல் அமைப்பு கிடையாது இந்தியா முழுவதும் ஒரே ஒரு ஆதிக்கத்தின்கீழ் வந்தது வர லாற்றில் ஒரு எதிர்பாராத சம்பவம்தான். வட இந்தியா ஒரு ஐரோப்பிய ஆதிக்கத்தின்கீழ் வந்திருந்து, தென்னிந்தியா வேறொரு ஆதிக்கத்தின்கீழ் வந்திருந்தால், இரண்டு பகுதிகளிலும் தனிப்பட்ட இரு ‘தேசிய’ உணர்வுகள் உருவாகியிருக்கும். எல்லா மக்களுக்கும் பொதுவான ஒரு கலாசார பரம்பரைத் தொடர்பு என்பது இன்றைய இந்தியாவில் மிகப் பல வீனமான நிலையில்தான் இருந்து வந்திருக்கிறது. இன்றும் அப்படியேதான் தொடர்ந்து இருக்கிறது. ஒரு வலுவான ‘அகில இந்திய’ தொடர்புக்கான அடிப்படை உண்டாகவில்லை.

இந்தியாவை வென்று ஆட்சிக்குட்படுத்தி பிரிட்டிஷார் ஒன்றுபடுத்தியிருக்காவிட்டால், ஐரோப்பாவில் இருப் பதைப் போன்று பல மொழிகள் பேசும் வெவ்வேறு தனிப்பட்ட நாடுகள் உருவாகியிருக்கும்.”

இப்படி கார்வே என்பவர் மிகத் தெளிவுபட இந்தியாவைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

வங்காளத்தைச் சேர்ந்த மிகச் சிறப்பு வாய்ந்த வரலாற்று ஆசிரியரான டாக்டர் ஆர். சி. மஜும்தார் என்பவர் ‘இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தின் மூன்று பகுதிகள்’ என்ற தலைப்பில் பம்பாய் பாரதிய வித்யா பவனில் 1960-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் 12-ம் தேதி பேசும்போது தெரிவித்த கருத்தாவது—

“ யாராவது ஒருவர் உங்களைப் பார்த்து, ‘இந்தியா என்றால் என்ன?’ என்று கேட்டால் உங்களுக்கு அது ஆச்சரியமாகப் படலாம். இந்தியா என்ற பெயர் பூகோளப்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [7th August 1963]

பாடப்படி ஒரு தேசிய அல்லது அரசியல் அமைப்பாக இந்த நாடு—அல்லது இந்த உப கண்டம்—நமக்கு இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில் பழக்கப்பட்டுவிட்டது. அந்த முறையில் இந்தியா என்றால் குறிப்பிட்ட அர்த்தம் நமக்குத் தெரிகிறது. நூற்றைம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் இருந்த நமது முன்னோர்களுக்கு, இந்தியா என்பதற்கு ஒரு பொருளோ, நடைமுறையில் இருக்கின்ற ஒரு அமைப்பாகவோ இல்லை. சீக்கியர்கள், இராஜபுத்திரர்கள், மராத்தியர்கள், இந்துஸ்தானியர்கள், வங்காளிகள், ஒரியர்கள், தமிழர்கள் என ஒவ்வொருவரைப் பற்றிப் பேசினார்களோ தவிர, 'இந்தியன்' என்று ஒருவனைப்பற்றி அவர்களுக்குத் தெளிவாக எதுவும் தெரியாது."

என்று கூறியிருக்கிறார். இதுபோன்று வரலாற்றுச் சான்றுகளும் வேறு பல சான்றுகளும் அடுக்கக்கூடக் காட்டலாம். 'இந்தியா ஒரே நாடாகத்தான் இருந்தது, இருந்து தீரவேண்டும்' என்று கூறுவதற்கில்லை. 'இந்தியா ஒரே நாடாகத்தான் இருந்து தீரவேண்டும்' என்று வாதாடுவதற்கு உரிமை ஆளும் கட்சியினருக்கு இருக்கிறது என்றால், நாங்கள் விரும்புகிற—தமிழ் நாடு, ஆந்திரம், கேரளம், கருநாடகம் ஆகிய நான்கும் ஒரு கூட்டாட்சியில்—பிரிந்து போகும் உரிமையோடு—இருக்கவேண்டும் என்று விரும்பும் உரிமை எங்களுக்கு இருக்கிறது. அதை அமைதியாக எடுத்துச் சொல்லும் உரிமை எங்களுக்கு வேண்டும். ஆபுதம் தாங்காமல், பலாத்காரத்திற்கு இடமில்லாமல், வன்முறைகளுக்கு ஆளாகாமல், கருத்துக்களை, ஜனநாயக முறையில் எடுத்துவைத்து, மக்களுடைய ஆதரவைப் பெற்று, மக்களால் ஆளப்படுகிற ஆட்சி அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலைமை ஏற்படும் என்கிற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில்தான் கழகம் இந்தக் கருத்தை எடுத்துச் சொல்கிறது.

நாடு தனியாக இருந்தால் என்ன பலன் ஏற்படும்? என்று கேட்டவர்களுக்கு இதை நான் சொல்கிறேன். இதிலே மொழிச் சிக்கல் வர நியாயம் இல்லை. தாய் மொழி தமிழ் இருக்குமானால், அந்த மொழியினர் தங்களுடைய ஆட்சியை நிர்ணயிப்பதற்கு வசதிகள் ஏற்பட முடியும். இங்கிருந்து டில்லிக்குப் போகிற வரிப் பணங்கள் இங்கேயே தங்குமானால், இங்கிருக்கும் அறிவும் ஆற்றலும் இங்கே பயன்படுத்தப்படுமானால், டில்லியின் கீழே இருந்துகொண்டு இந்த நாடு பெறும் நன்மையைவிட, அதிக நன்மையைப் பெற முடியும். நாம் கொடுத்த வரிப் பணம் திரும்ப இந்த நாட்டுக்குப் பயன்படுகிற அளவைவிட, தனித்திருந்தால், நமக்கு அதிகமாகப் பயன்படும். இந்த நாட்டின் வரிப் பணம் வேறு பல பகுதிகளுக்குப் பயன்படுத்தப்படுவது அதிகம் என்ற காரணத்தால், இந்த நாடு தனியாக அமைந்து, இந்த நாட்டின் வரிப் பணம் இங்கேயே தங்குமானால், இந்த நாட்டின் அறிவும் ஆற்றலும் இங்கே பயன்படுத்தப்படுமானால், அதிக நன்மை உண்டாகும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இதைவிட வளம்

7th August 1963] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

குறைந்த நாடுகள் உலகத்திலே பெயரும் புகழும் பெற்று, அகில உலக அரங்கிலே இடம்பெற வாய்ப்புப் பெற்றிருக்கும்போது, ஏன் இந்த நாடு அந்த நிலையைப் பெற முடியாது என்ற கருத்தை மக்கள் மத்தியிலே நாங்கள் வைக்கிறோம். மக்கள் மன்றத்திலே எடுத்து வைக்கிறோம். திராவிட நாடு வேண்டுமா? வேண்டாமா? என்பது பிரச்சனை அல்ல. இந்தக் கருத்துக்களை மக்களிடத்தில் எடுத்துச் சொல்வதற்கான அடிப்படை உரிமைகள் பறிக்கப்படுகின்றன. அவை பறிக்கப்படக் கூடாது. அந்த உரிமையின் அடிப்படையில் கருத்துக்களை எடுத்துரைக்கும் தன்மை அளிக்கப்பட வேண்டுமென்றுதான் கழகம் வற்புறுத்தி எடுத்துச் சொல்கிறது.

“யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்ற கொள்கையைத் தமிழன் கொண்டிருந்தான்” என்று ஒரு கனம் உறுப்பினர் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அகில உலகம் ஒன்றாகி, அகில உலகுக்கும் ஒரே அரசு அமையும்போது, உலகத்திலிருக்கும் 150, 160 நாடுகளும் தங்கள் தங்களுக்குள்ள எல்லையை அழித்துவிட்டு, தங்கள் தங்களுக்குள்ள உரிமையை அழித்துவிட்டு, ஒன்றாக ஆகும் போது, திராவிடமும் தன்னுடைய எல்லையை அழித்துக்கொண்டு, தானும் ஒன்றாக ஆவதற்குத் தயாராக இருக்கும். ‘யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்’ என்ற கொள்கை கனம் உறுப்பினர் சொல்கிற வகையில் கடைப்பிடிக்கப்படவேண்டுமானால், இந்திய யூனியனுக்கும் ஒரு நிலை இருக்கிறதே, ஆசியா முழுவதும்கூட ஒன்றாக வில்லையே. இலங்கை, பர்மா முதலிய நாடுகள் எல்லாம் கூடிய ஒரு ஆசிய நாடு ஆகும் நிலை இல்லையே.

மற்றொரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். இன்றைக்கு இது தனி நாடாக ஆனால் பக்கத்தில் உள்ள கேரளத்தின் தண்ணீரைப் பெறுவதற்கு வழி உண்டா என்று கேட்டார்கள். இன்றைக்கு அகில இந்திய தேசியம் செய்ய முடியாத நிலையில் கட்டுப்பட்டிருப்பதைக் காட்டி திராவிட நாடு இதன் காரணமாகப் பிரியக் கூடாது என்று சொல்வது சரியாகாது. அகில இந்தியாவும் ஒன்றாகச் சேர்ந்திருப்பதனால் பயன் இல்லை என்பதைத்தான் இது காட்டுகிறது. நாங்கள் சொல்கிறபடி திராவிட நாடு தனியாக பிரிந்திருக்குமாயின் பக்கத்தில் உள்ள கேரள அரசாங்கத்தோடு தனி ஒப்பந்தத்தின் மூலமாக, ஒன்றைக் கொடுத்து ஒன்றை பெறும் உடன் படிக்கையின் மூலமாக இதை எளிதாகப் பெற்றிருக்க முடியும். ஆகவேதான் நாங்கள் உறுதியாக நம்புகிறோம். திராவிட நாடு தனி அரசாக இயங்குவதுதான் இந்த நாட்டுக்கு நன்மை என்று நம்புகிறோம். இந்தக் கருத்தை மக்களுக்கு முன் எடுத்து வைக்கும் உரிமை பறிக்கப்படக்கூடாது என்றே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மற்றும் தனி நாடாகப் பிரியவேண்டுமென்ற உணர்வு மேலும் மேலும் பல பகுதிகளில் ஏற்பட்டு வருவதைப் பார்க்கிறோம். அதை எத்தகைய சட்டத்தின் மூலமாகவும் தடுத்து நிறுத்திவிட முடியாது என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உதாரணமாக இந்திய அரசாங்க ஆதரவுடனும், காங்கிரஸ் கட்சி ஆதரவுடனும் இயங்கி வருகிற “ஹரிஜன சேவக் சங்கம்” அமைப்பி

[திரு. இ. ரா. நெடுஞ்செழியன்] [7th August 1963]

லிருந்து வெளியிடப்படுகிற “ஹரிஜன சேவா” என்ற மாத இதழில் 1961-ம் வருஷம் ஜூன் ஏட்டில் பக்கம் 14-இல் கீழ்க்கண்ட குறிப்பு இருக்கிறது :—

“பாபு ஜகஜீவன்ராம் அவர்கள் ஒருமுறை பேசும்பொழுது, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் நியாயமான உரிமைகளை அகிம்சா முறையில் பெற முடியாது போனால், பலாத் கார முறையிலாவது அவற்றைப் பெறவேண்டி நேரிடும். ஆனால் அவர் கூறுவது நடைமுறையில் வராது. ஏனென் றால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அனைவரும் ஒரே இடத்தில் சேர்ந்திருந்தால் முஸ்லீம்களுக்குப் பாகிஸ்தான் கிடைப் பதற்குப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக அநேகமாக 1932-ம் ஆண்டிலேயே தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குத் தனியாக ஒரு ஸ்தானம் கிடைத்திருக்கும்”

என்று உணர்த்தியிருக்கிறார்.

ஆக இந்தியா எப்போதும் ஓர் அரசின் கீழ் இருந்ததில்லை. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் விளைவாகத்தான் இந்தச் சூழ்நிலை வந்தது.

“இந்தியாவிற்குள் பிரிட்டிஷார் வந்ததும், அதனுடன் போக்கு வரத்துச் செய்தித் தொடர்பு, தொழில்நுறை ஆகிய வற்றிலும் வளர்ச்சி வந்தது. ஆக அரசியல் அமைப்பில் ஒரு ஒற்றுமையை உண்டாக்குவதில் கடைசியாக பிரிட் டிஷ் ஆட்சி வெற்றி பெற்றது எனலாம்.”

என்று பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு இந்தியாவின் ஒற்றுமை என்ற தூவிலேயே குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்தியா மொழி அடிப் படையிலோ, பண்பாட்டின் அடிப்படையிலோ, ஒன்றாக அமைந்து விடவில்லை. சட்டத்தின் துணையினாலே இந்த உணர்ச்சியை ஏற் படுத்த முடியாது. “‘ஜெய் ஹிந்த்’ என்று குரலை ஐந்தாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் எவ்வளவு உரக்க மக்கள் சொல்லக் கேட்டேனோ அதுபோல இப்போது கேட்கவில்லை” என்று ஸ்ரீ தேவர் அவர்களே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அகில இந்திய தேசிய உணர்ச்சியை எப்படி ஏற்படுத்தினாலும்கூட இயற்கையிலேயே வர வில்லை. அது ஆதிக்கத்தின் கார்பில் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிறதே தவிர மக்கள் உணர்ச்சியில் இல்லை. அப்படி இருக்க இன்றைய தினம் மக்களுடைய உயிராக வைத்துக் காப்பாற்ற வேண்டிய அரசியல் அமைப்பின் 19-வது விதியை திருத்தி, அதிலே கொடுக்கப் பட்டிருக்கிற உரிமையைப் பறிப்பதை வன்மையாக எதிர்க்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். திராவிட நாடு பற்றிய பிரச்சனை இப்போது விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. இப் போது கேட்பதெல்லாம் எங்கள் கருத்துக்களை மக்களுக்கு முன்னால் எடுத்து வைக்க உரிமை அளிக்கப்படவேண்டும் என்பது தான்.

பாடுபட்டுத் தேடியிருக்கும் சுதந்திரத்தை இழக்கவேண்டு மென்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஒருபோதும் சொல்ல வில்லை. இந்நாட்டை மாற்றானுக்கு அடிமைப்படுத்தும் காரியத்தில் அது என்றைக்கும் ஈடுபடவில்லை. இந்தியத் துணைக் கண்டத்திற்கு

7th August 1963] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ஆபத்து என்று ஏற்பட்டபோது அது எந்த மூலையில் ஏற்பட்டது, அதனால் நமக்கென்ன என்று எண்ணி சும்மா இருக்கவில்லை. நாட்டுக்கு ஏற்பட்ட ஆபத்தைச் சமாளிப்பதற்குக் கழகத்தின் கொள்கைகள்—கிளர்ச்சிகளை எல்லாம் ஒத்தி வைத்துவிட்டுக் கழகம் தன்னுடைய உதவிகளை எல்லாம் இந்திய அரசாங்கத்துக்கு அளித்திருக்கிறது. இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆகவே இந்தியா பெற்றிருக்கும் சுதந்திரத்தைப் பேணிக் காப்பாற்றுவதில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு அக்கறை இல்லை யென்று யாரும் சொல்ல முடியாது. எங்கோ ஒரு மூலையில் ஏற்பட்ட ஆக்கிரமிப்புத்தானே என்று அதை விட்டுவிடவில்லை, காரணம் ஒரே அரசியல் அமைப்பின்கீழ் இருக்கிற காரணத்தினால் அத்தனையையும் சேர்த்து பாதிக்கும் வகையில் இந்த ஆக்கிரமிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை உணர்ந்துதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன் முழு ஆதரவையும் தருவது என்று முடிவு செய்திருக்கிறது. ஆனால் சிலோன் ஒரு சிறிய நாடாக இருந்தாலும், 90 லட்சம் மக்கள் ஜனத்தொகை கொண்ட நாடுதான் என்றாலும் இந்திய அரசியல் அமைப்பின்கீழ் வராத காரணத்தினால், இன்று நடுநிலைமையில் இருந்து யோசனை சொல்கிற அளவுக்கு அதனால் செயல்பட முடிகிறது. ஆனால் இந்திய அரசியல் அமைப்பின்கீழ் இருக்கிற நமக்கு அத்தகைய ஒரு சுதந்திரம் இன்றைக்கு இல்லையென்றாலும் கொஞ்சநஞ்சம் இருக்கிற பேச்சு சுதந்திரம் பறிக்கப்படக்கூடாது, தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல எல்லோருக்கும் உரிமை இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் நாங்கள் வற்புறுத்துவது.

திராவிட நாட்டுப் பிரிவினை என்பது என்னமோ இன்றைக்கு ஏற்பட்ட விஷயமாக யாரும் நினைக்கவேண்டாம். நாட்டுப் பிரிவினையைப் பற்றிப் பேசுவதனால்தான் ஜனநாயகத்திற்கு ஆபத்து ஏற்படுகிறது என்றும் கருத இடம் இல்லை. இன்றைக்கு இந்தியா ஒரு ஜனநாயக நாடு என்பதால் இந்தியாவுக்கு ஏற்பட்ட ஆபத்தைச் சமாளிக்க உலகத்து ஜனநாயக நாடுகள் எல்லாம் தாங்களாகவே முன்வந்து உதவி செய்வதைப் பார்க்கிறோம். காரணம் உலகத்தில் ஜனநாயகம் நிலைநாட்டப்படுவதற்கு இந்தியாவில் ஜனநாயகப் வேரூன்றவேண்டும் என்பதை ஜனநாயக நாடுகள் அனைத்தும் உணர்ந்திருக்கின்றன. ஆகவேதான் இன்றைக்கு நாங்கள் கோருகிற திராவிட நாட்டைப் பெறவேண்டுமானாலும் சீனாவின் ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து தப்ப இந்தியாவில் ஜனநாயகம் வேரூன்ற வேண்டும். இந்தியா சுதந்திர நாடாக விளங்க வேண்டும் என்பதையே நாங்கள் விரும்புகிறோம். நாங்கள் என்றைக்கும் சுதந்திரத்திற்கு விரோதிகளாக இருந்ததில்லை. என்னைப்போன்றவர்கள் மாணவர்களாக இருந்த காலத்திலிருந்தே இந்திய சுதந்திரத்தைப் பெறவேண்டும் என்ற கருத்திலே ஆர்வமும் திராவிட நாடு தனி நாடாக அமையவேண்டுமென்ற கருத்திலே தீவிரமும் உடையவர்களாக இருந்திருக்கிறோம். 1952-லேகூட இல்லை. 1944-லேயே வெள்ளைக்காரர்களால் பட்டம் வழங்கப்பட்டவர்கள் கட்சிப் பதவியில் இருந்து விலகவேண்டுமென்ற தீர்மானத்தைச் சேலம் மகாநாட்டில் கொண்டு வந்தோம். திராவிடம் விடுதலை

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [7th August 1963]

பெற்று டொமினியன் அந்தஸ்து பெறவேண்டும் என்ற கருத்தை வற்புறுத்தியே அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆலோசனையின் பேரில் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டது. மேலும் இந்திய விடுதலையைக் குறைத்து யாரும் மதிப்பிடவில்லை. 1947-ஆம் ஆண்டு இந்தியா விடுதலை பெற்ற தினத்தை துக்க நாளாகக் கொண்டாட வேண்டுமென்று திரு. பெரியார் இராமசாமி அவர்கள் அறிக்கைவிட்ட போது “இது துக்க நாள அல்ல. மகிழ்ச்சிக்குரிய நாள்தான். நாம் எல்லோரும் போற்றுவதற்குரிய நாள்தான். விடுதலைக்காக தியாகம் செய்தவர்கள் நமது வீர வணக்கத்திற்குரியவர்கள்” என்று அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அறிக்கைவிட்டார்கள். ஆகவே இந்திய சுதந்திரத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு அக்கறை இல்லையென்று யாரும் நினைக்கவேண்டாம். இந்தியா சுதந்திர நாடாக விளங்குவது போல திராவிட நாடு சுதந்திர திராவிடமாக இருக்கவேண்டுமென்பது எங்களுடைய கருத்து. எங்கள் கருத்தை எடுத்துச் சொல்ல எங்களுக்கு உரிமை இருக்க வேண்டும். அதுபோல நீங்கள் ‘திராவிட நாடு தனித்தியங்க முடியாது, அகில இந்தியாவும் ஒன்றாகத்தான் இருக்கவேண்டுமென்று கருதினீர்கள்’ என்றால் உங்கள் கருத்தை எடுத்து மக்களிடத்தில் வைக்க உங்களுக்கு உரிமை உண்டு. ஆனால் எங்கள் கருத்தை எடுத்துச் சொல்லாமல் இருப்பதற்கு பேச்சு சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதற்குச் சட்டம் கொண்டு வருவது என்பது வன்மையாகக் கண்டிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். சட்டத்தினால் மக்களது உணர்ச்சியை அழித்துவிட முடியாது. உலகத்தில் சர்வாதிகாரத்தையே கொண்டுள்ள நாடுகளில்கூட சட்டத்தினால் மக்களுடைய உரிமைகளை இறுதிவரை பறிக்க முடிந்ததில்லை. அதுவும் உலகில் ஒரு பெரிய ஜனநாயக நாடாக விளங்குகின்ற இந்தியாவில் இத்தகைய சட்டம் கொண்டுவரப் படக் கூடாது. ஜனநாயகத்தின் பெயரால் அடிப்படை உரிமைமை பறிக்கக்கூடாது என்கிற கருத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் வற்புறுத்தி, கடைசியில் எட்மண்ட் பர்க் கூறிய கருத்தை எடுத்துச் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

“The history of persecution is a history of endeavours to cheat Nature to make water run uphill, to twist a rope of sand. It makes no difference whether the actors be many or one a tyrant or a mob.”

“கருத்துக்களை அழிக்க நினைக்கும் அடக்குமுறைகளின் வரலாறு, இயற்கையை ஏமாற்ற நினைக்கும்—இயற்கைக்கு விரோதமாகப் பள்ளத்திலிருந்து மேட்டுக்குத் தண்ணீரைப் போகும் படியும்—மணலைக் கயிருகத் திரியச் செய்யவும் நினைக்கும் வீண் முயற்சிகளின் கதையாகத்தான் இருக்கும்.

அந்த முயற்சியைச் செய்பவர்கள் ஒருவரா, பலரா அல்லது ஒரு கொடுங்கோலனா, அல்லது ஒரு கும்பலா எப்படியிருந்தாலும், முடிவு வேறு விதமாக அமையாது” என்று எட்மண்ட் பர்க் கூறியிருக்கிறார். எனவே, அடிப்படை உரிமைகளைப் பறிக்கும் இந்தத் திருத்தத்தைக் கைவிட வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக இந்த மன்றத்தில்

7th August 1963] [திரு. இ. ரா. நெடுஞ்செழியன்]

கனம் கருணாநிதி அவர்களும், கனம் மதியழகன் அவர்களும் தெரிவித்ததுபோல் இந்தக் கருத்துக்களைத் தடுத்து நிறுத்தினாலும், கழகத்தில் இருப்பவர்களை அடக்குமுறைக்கு ஆளாக்கினாலும், எங்களை உருவாக்குவதற்கான சூழ்நிலைகள் அப்படியேதான் இருக்கின்றன. அந்தச் சூழ்நிலையில் இந்தக் கருத்துக்கள் வளர்ந்து தான் தீரும். அந்த அளவுக்குச் சூழ்நிலைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, இந்தச் சூழ்நிலை, அவ்வப்போது வாய்ப்புகள் ஏற்படும் போதெல்லாம் எங்களைப் போன்றவர்களை உருவாக்கிக்கொண்டே தான் இருக்கும். தடுத்து நிறுத்தப்பட்டாலும், பேச்சுரிமை பறிக் கப்பட்டாலும் இந்தக் கருத்து வளர்ந்து கொண்டதான் இருக்கும். ஆகவே, ஜனநாயகப் பண்பை வளர்க்க, ஜனநாயகத்தின் பெயரால் உள்ள இந்த ஆட்சி முயலவேண்டுமென்று கூறி, திருத்த மசோதாவை வன்மையாக எதிர்க்கிறேன் என்று சொல்லி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : I hope the house has no objection to sit till the Hon. Minister finishes his reply and the Resolution is disposed of.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I shall try to finish my speech by 2 O'clock.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, முதன் முதலாக இந்த விவாதத் திலே இரண்டு நாட்களாகக் கலந்து கொண்ட கனம் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களை நான் பாராட்ட விரும்புகிறேன். நான் பாராட்டுவது முக்கியமாக அவர்களது வாதத் திறனைத்தான்; வாதத்திலே தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்துக்களை அல்ல. எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் சிறந்த முறையிலே வாதித்தார்கள். எதிர்க்கட்சி மூன்று பிரிவுகளாக அமையப் பெற்றிருக்கிறது என்பது கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். முதலில் இந்த விவாதத்தைத் துவக்கி வைத்த கனம் கம்பூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், அவர்களுடைய கோட்பாட்டுக்கு இணங்கி, அவர்கள் சுதந்திரப் போராட்டத்திலே தொன்றுதொட்டு உரிய பங்கெடுத்துக்கொண்டதற்கு இணங்க, சுதந்திரத்தின் அருமையை உணர்ந்து இந்தத் தீர்மானத்தை மனப்பூர்வமாக ஆதரித்து வரவேற்றார்கள் ஆனால், அதே சமயத்தில் ரொம்ப ஜாக்கிரதையாக, இந்த அரசாங்கத் தீர்மானத்தை மனப்பூர்வமாக ஆதரித்துப் பேசுகின்ற காரணத்தால், அரசாங்கத்தை முற்றிலும் ஆதரிப்பதாக யாரும் தவறுதலாக எண்ணக்கூடாது என்ற கவலையோடு அவர்கள் அதைப் பற்றியும் விளக்கினார்கள். அவ்வாறு விளக்கியதோடு மட்டுமல்லாமல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் நல்ல ஆலோசனைகளை—நல்ல ஆலோசனை என்று நான் நினைக்கிறேன்—கூறினார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் அவற்றை நல்ல ஆலோசனைகளாகக் கருதுவதாகத் தெரியவில்லை. எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் பிறருடைய யோசனைகளைக் கேட்க வேண்டியவர்கள்தான். காங்கிரஸ் கட்சியும் ஆலோசனைகளைக் கேட்கத் தயாராக இருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் சிறந்த ஒரு அரசியல் கட்சியாக இயங்க விரும்புகிறார்கள், அமைந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் பிறருடைய யோசனைகளைக்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [7th August 1963]

கோருகிறார்கள், ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள். சில சமயங்களில் பிறருடைய ஆலோசனைகளை ஏற்றுக் கொள்வது தவறுதலாகப் போவதையும் காண்கிறோம். எதிர்க்கட்சிகளிடத்தில் யோசனை கேட்பதைத் தவறு என்று நான் சொல்லவில்லை. அவ்வாறு யோசனை கேட்கும்போது கீழ்த்தரமான வகையிலே அவர்களைப் பயன்படுத்துகிறவர்களுடைய ஆலோசனையைக் கேட்காமல் இருக்கவேண்டும். நான் எந்தக் கட்சியையும் வெறுப்பவன் அல்ல. அப்படிப்பட்ட கட்சிகளுடைய யோசனைகளைக் கேட்டால் அது அவர்களைப் பேராபத்தில் கொண்டு போய் விட்டு விடும். நான் ஒருகாலும் யோசனை கூற மாட்டேன். இப்போது நான் இங்கே சொல்வதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டாலும் சரி, விட்டு விட்டாலும் சரி. அவர்களுக்கு, கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தொடர்பு, சுதந்திரக் கட்சித் தொடர்பு அப்போதைக்கப்போது இருக்கிறது. அப்போதைக்கப்போது யோசனைகளைக் கேட்கிறார்கள். அவர்கள் சிறந்த ஒரு அரசியல் கட்சியாக இயங்கவேண்டுமானால் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் யோசனைகளைக் கேட்பதுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு நலம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சுதந்திரக் கட்சியின் போக்கு நமக்கெல்லாம் நன்றாகத் தெரியும். அதற்குச் சிறந்த சின்னமாகச் சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் விளங்குகிறார்கள். இப்போது அவர்கள் பேசிறார்கள். அவர்கள் பேச்சு கம்பியில் நடப்பது போல் இருந்தது. அவர்கள் பேசிய திலிருந்து அவர்கள் என்ன வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள் என்றே தெரியவில்லை. அவர்கள் பேசியது கம்பியில் நடப்பது போல் இருந்தது. “ஒருமைப்பாடு அவசியந்தான், வேண்டாமென்று கூற மாட்டேன், ஆனால் எதற்காக அடிக்கடி அரசியல் சட்டத்திற்குத் திருத்தம் கொண்டுவர வேண்டும்? ஆகவே, இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்த்து முறியடிக்கவேண்டும்” என்று பேசி முடித்தார்கள். இதிலிருந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சிறிது சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதுதான் சுதந்திரக் கட்சியினரின் போக்கு என்றால் அவர்களுடைய யோசனைக்குப் பலன் உண்டா? அதனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பலமடைய முடியுமா? சீரிய வகையில் அரசியல் கட்சியாக இயங்கமுடியுமா? எங்களுக்கு யாரும் சொல்ல வேண்டாம். எங்களுக்குத் தெரியும் என்று சொன்னால் நான் ஒன்றும் வற்புறுத்தவில்லை. சுதந்திரக் கட்சி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இந்த இரண்டு தரப்பாருடைய போக்கையும் அவர்கள் இருவரும் இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்டபோது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் மிகக் கூர்மையாகக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினருக்குக் கூறுவது அவர்கள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய யோசனையைப் பற்றிச் சிந்திப்பது நலம் என்பதுதான்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் செயலாளர் அவர்களுடைய உணர்ச்சி வேகம் எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். ஓராண்டுக்கு மேலாக நாங்கள் எல்லாம் நன்றாக அனுபவித்து வருகிறோம். அவர்கள் எப்போது பேசினாலும் உணர்ச்சியோடு பேசுகிறார்கள்.

7th August 1963]

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

அவர்கள் உலக சரித்திரத்தை நன்றாக படித்திருக்கிறார்கள். பல பெரியார்களுடைய வாசகங்களையெல்லாம் நன்றாகப் படித்திருக்கிறார்கள். நான் அவ்வளவு படித்ததில்லை. அந்தப் பெயர்களைத் திருப்பிச் சொல்லக்கூட எனக்கு நினைவில்லை. ஒன்றிரண்டு பெயர்கள்தான் தெரியும். இதை நான் அகம்பாவமாகக் கொள்ளவில்லை. மற்றவர்களும் அவ்வாறு கொள்ளக்கூடாது. நமக்கு அறிவு இருக்கிறது. நம்முடைய நாட்டு நிலை நமக்குத் தெரிகிறது. அவர்கள் ஏதேனோ சரித்திரங்களையெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் அந்தச் சரித்திரங்களுக்கெல்லாம் இன்று ஒவ்வொருவரும் பல வியாக்கியானங்களைக் கொடுக்கிறார்கள். நான் அவைசியமாகப் படிப்பதில்லை. எதைப் படிக்க வேண்டுமோ அதைத்தான் படிக்கிறேன். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் செயலாளர் அவர்கள் அப்படியில்லை. நன்றாகப் படித்திருக்கிறார்கள். அவற்றைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறதே என்பதற்காக நான் என்னுடைய மிகுந்த மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்தச் சந்தர்ப்பம் இந்த மன்றத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கிறதே என்பதிலே மிகுந்த மகிழ்ச்சிதான். அதற்காக அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன். ஜபர்சன் சொன்னார், அவர் சொன்னார் என்றெல்லாம் கூறினார்கள். ஜபர்சன் என்ன சொன்னார்? அடிப்படையான உரிமை, மாற்றுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது என்று சொன்னார். எதை மாற்றியமைத்துக் கொள்வது என்று சொன்னார்? ஜபர்சன் அரசாங்கத்தை மாற்ற வேண்டுமென்று சொன்னாரா, அல்லது நாட்டை மறுபடியும் அழித்து விடலாம், நாட்டை மறுபடியும் துண்டு போடலாம் என்று சொன்னாரா? அரசாங்கம் வேறு, நாடு வேறு. அரசாங்கத்தை மாற்றியமைப்பதற்கோ, திருத்துவதற்கோ உரிமையுண்டு. அவ்வாறு மாற்றியமைத்திருக்கிறார்கள். நாடு ஒன்று, அரசாங்கம் ஒன்று. நாட்டைத் துண்டு போடலாம், நாட்டை இன்னொரு அந்நியனுக்கு விட்டு விடலாம் என்று எந்த அரசியல் ஞானியும், எந்தச் சுதந்திர வீரனும் தெரிவிக்கவில்லை என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

அதை மறுபடியும் படித்துப் பார்க்கட்டும் என்றுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் செயலாளர் அவர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் வாதத் திறன் நிறைந்தவர். அதை நாம் அடிக்கடி அனுபவித்து வருகிறோம். அவர்களும் அவர்களது வாதத் திறனை பரிபூர்ணமாக இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்ப்பதில் பயன் படுத்தினார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் அவர் கட்சிக் கோட்பாட்டை விளக்கி வற்புறுத்தி பல மேற்கோள்களைக் காட்டிக் கடைசியில் எட்மண்ட் பர்க் பேச்சு எல்லாவற்றையும் எடுத்துச் சொல்லிப் பேசினார்கள். நம் நாட்டில் உள்ளவர்கள் மேற்கோள்களையும் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நேருஜி என்ன பேசினார், மற்றவர்கள் என்ன பேசியிருக்கிறார்கள் என்றும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் செயலாளர் கூறியதில் இருந்து இத்தீர்மானம் வந்ததிலிருந்து, பிரிவினை

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [7th August 1963]

பற்றி பேசக்கூடாது என்ற வகையில் அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட்டதிலிருந்து இது வேண்டாதது, இது பிற்போக் கான நிலைக்கு அழைத்துச் செல்லக் கூடியது என்று சொன்னார்கள். காட்டுமிராண்டித்தனத்திற்கு அழைத்துச் செல்கிறது என்றார்கள். காட்டுமிராண்டித்தனத்துக்கு அழைத்துச் செல்கிறது என்று அவர்களே சொன்னார்கள், அதை அவர்கள் வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளவில்லை, ஆகவே அதையே நானும் திருப்பிச் சொல்கிறேன். நாட்டை பிரிக்கக் கூடாது என்று சொல்வது காட்டுமிராண்டித் தனத்திற்கு அழைத்துச் செல்வதா? நாடு ஒன்றாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்வது காட்டுமிராண்டித்தனத்திற்கு அழைத்துச் செல்வதா? நாட்டைப் பிரிக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறவர்களுக்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்வது காட்டுமிராண்டித்தனத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு போவதா? எங்களுக்குப் புரியவில்லை. ஆனால் ஒன்று புரிகிறது. அப்படி வாதாடுகிறவர்களின் மனப்பான்மை புரிகிறது. அது மிகவும் பிற்போக்கான மனப்பான்மை. அந்த மனப்பான்மையை அவர்கள் விட்டுவிட வேண்டும். அதைத்தான் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தலைவர் அவர்கள் கூறினார்கள். (குறுக்கீடு.) நான் சொன்னால் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள். நாலு பேர்களாக இருந்தவர்கள் இப்போது இரண்டு பேர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள் என்று குறிப் பிட்டார்கள். அதை அவர்கள் மறுக்கிறார்களா என்ன? ஐம்பத்தோரு பேர்களோடு சேர்ந்து ஒரு நல்ல எதிர்க்கட்சியாக இயங்கவேண்டுமென்பதுதான் என் விருப்பமும். ஜனநாயகத்திற்கு சமாதி கட்டுவது என்றெல்லாம் பேசினார்கள். வாதத்தில் அலங் காரமாக பேசவேண்டுமென்ற வகையில் பேசுகிறார்கள். பழி வாங்குவது என்றார்கள். யார் யாரை பழி வாங்குவது? நான் ஒன்று வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். இம்மசோதாவைப் பொறுத்தமட்டில், இந்தத் திருத்தத்தைப் பொறுத்தமட்டில், இந்த நாட்டு பிரிவினைப் பிரச்சனையைப் பொறுத்தமட்டில் இதை வைத்து தி.மு.க.விற்கு ஒரு பாதகம் ஏற்படுத்த வேண்டும், தி.மு.க. இயங்காமல் செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணம் எங்களுக்கு கொஞ்சம்கூட இல்லை. பலமான ஒரு எதிர்க்கட்சி இயங்கவேண்டு மென்பதுதான் எங்கள் ஆவல். அதனால்தான் பொதுத் தேர்தல் ஆன பிறகு அன்று முதல் சொல்லி வருகிறேன். கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் அதைத்தான் சொல்லி வருகிறார்கள். இந்தச் சட்டம் தி.மு.க.விற்கு மட்டுமல்ல, தமிழ் நாட்டிற்கு மட்டுமல்ல, வேறு மாநிலங்களிலும் பிரிவு சக்திகள் இருக் கின்றன. வேறு மாநிலங்களிலும் பிரிவு சக்திகள் தலை தூக்கப் பார்க்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் தவிர்க்கவேண்டும். இதற்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது. அப்படி இடம் கொடுத்தால் நம் நாடு பலஹீனம் அடைந்து விடும், ஆகவே அதற்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்பதற்காக இந்த சட்டமே தவிர தி.மு.க. விற்காக மட்டுமல்ல. இந்த சட்டம் இல்லாமலேயே தி.மு.க. வை சமாளிக்க எங்களுக்குத் தெரியும். அதைப்பற்றி எங்களுக்கு

7th August 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கவலையில்லை. தி.மு.க. விற்காக சட்டம் என்று நினைக்கவேண்டாம். பிரிவினை பற்றி பேசுவது, நாட்டின் ஆதிபத்தியத்திற்கு குந்தகம் விளைவிக்கும் வகையில், ஒருமைப்பாட்டுக்கு குந்தகம் விளைவிக்கும் வகையில் பேசுவது தவறு, அப்படி பேசக் கூடாது, அத்தகைய உரிமை இல்லை என்றுதான் இச்சட்டம் கூறுகிறது. பேச்சு உரிமை பாதிக்கப்படுகிறது என்றார்கள். என்ன பாதிக்கப்படுகிறது? பேச்சு உரிமை என்றால் எதை வேண்டுமானாலும் பேச உரிமை உண்டா? நம் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். இத் திருத்தம் இன்னும் அரசியல் அமைப்புச் சட்ட எட்டில் ஏறவில்லை. அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் 19-வது ஆர்டிகிளுக்குத்தான் திருத்தம். 19-வது ஆர்டிகிளின் இரண்டாவது பிரிவு என்ன?

‘Nothing in sub-clause (a) of clause (1) shall affect the operation of any existing law, or prevent the State from making any law, in so far as such law imposes reasonable restrictions on the exercise of the right conferred by the said sub-clause in the interests of the security of the State, friendly relations with foreign States, public order, decency or morality, or in relation to contempt of Court, defamation or incitement to an offence.’

அதுதான் அசல் பிரிவு. “செக்யூரிட்டி ஆப் தி ஸ்டேட்” என்றிருக்கிறது, “friendly relations with foreign States” என்றிருக்கிறது. வெளிநாடுகளைப்பற்றி பேச எனக்கு உரிமையிருக்கிறது என்று கூறி எதை வேண்டுமானாலும் பேசலாமா? ஒருவருக்கு அமெரிக்காவைப் பிடிக்கவில்லை, இன்னொருவருக்கு ரஷ்யாவைப் பிடிக்கவில்லை என்று எதை வேண்டுமானாலும் பேசலாமா? நல்லுறவு கொள்வதால் அப்படி பேச உரிமை இல்லையா என்று கேட்கலாம். அந்தப் பேச்சு உரிமை இதிலும் இல்லை. டிஸன்சி என்றிருக்கிறது. இன்டஸன்டாக நடக்க எனக்கு உரிமையிருக்கிறது என்று சொல்ல முடியுமா? ஒருவன் பைத்தியக்காரன் இல்லை, புத்தி இருக்கிறது. அப்படி இருந்தும் இன்டசன்டாக நடக்க உரிமை இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியுமா? பல ஆபாசங்கள் நடப்பதைப் பார்க்கிறோம், இங்கிலாந்தில்கூட எவ்வளவோ நடக்கிறது என்பதை பத்திரிகையில் பார்க்கிறோம். இன்று நமக்கு ஜீவாதாரமான உரிமைகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பேச்சுரிமை இருக்கிறது, எழுத்துரிமை இருக்கிறது, கருத்துக்கள் தெரிவிப்பதற்கும் உரிமை இருக்கிறது. உரிமைகள் போய் விடவில்லை. எப்படி வேண்டுமானாலும் எழுதலாம், எப்படி வேண்டுமானாலும் பேசலாம் என்பதற்கு இப்போதும் உரிமை இல்லை. இத்திருத்தம் இல்லாமலேயே இல்லை என்று எடுத்துக்காட்டத்தான் இதைக் குறிப்பிட்டேன். நேற்றே நான் குறிப்பிட்டேன். ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. ஒருமைப்பாடு பாதுகாக்கப்படவேண்டும். அதை பாதுகாக்க என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்வது என்பதுபற்றி ஆராய ஒரு

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [7th August 1963]

குழு அமைத்தார்கள். அக் குழு ஆராய்ந்து வரும்போது நெருக்கடி நிலை ஏற்பட்ட பிறகு மேலும் இக் குழு ஆராய வேண்டிய நிலை. ஆனால், இத் திருத்தம் மட்டும் செய்யலாம் என்று ஒரு சிபார்சு செய்தது. அதை ஏற்றுக்கொண்டு இது கொண்டுவரப்பட்டது என்று சொன்னேன். இக் குழு தலைவர் பற்றியெல்லாம் பேச்சு வந்தது. முன்னால் அப்படிச் சொன்னாரே என்று சொன்னார்கள். தம் அனுபவத்தை வைத்து நாட்டுப் பிரிவினைக்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்று அவர் சொல்கிறார். அவருக்காக நான் சொல்லவில்லை. குழுவின்காக பரிந்து பேசவில்லை. நான் பரிந்து பேச வேண்டிய அவசியமில்லை. மத்திய அரசாங்கம் ஆராய்ந்து பார்த்து பார்லிமெண்டுக்கு வந்து பல பேர்கள் ஆதரவைப் பெற்று பார்லிமென்ட் சபை ஏற்றுக் கொண்டது. அவர்கள் யார் யாரைக் கேட்டார்கள், யார் யாரைப் பார்த்தார்கள் என்பதில் நான் பதில் கூற முடியாது. தி.மு.க. வைச் சேர்ந்தவர்கள் பிரிவினைக்காக வாதாடுகிறவர்கள், அவர்களில் வெளியில் இருந்தவர்களைக் கேட்டு அவர்கள் அபிப்பிராயங்களை தெரிந்து கொண்டிருக்கக்கூடாதா என்பதற்கு பதில் அளிக்க எனக்கு இடமில்லை. எங்களைக் கேட்காமல் ஏன் சட்டம் கொண்டு வந்தீர்கள் என்று கேட்டால் நான் ஒன்று கூறுவேன், தவறாகக் கருதக்கூடாது. நான் ஏதாவது உபமானம் சொன்னால், அதைத் தவறாக எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். உபமானத்திற்காகத்தான் நான் சொல்லுகிறேன். அதைத் தவறாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. சட்டங்கள் இருக்கின்றன. மக்களையெல்லாம் கேட்டுத்தான், பாதிக்கப்பட்டவர்களையெல்லாம் கேட்டுத்தான் செய்யவேண்டும். என்று சொல்லுகிறார்கள். பாதிக்கப்பட்டவர்களுடைய பிரதிநிதிகள் இருக்கிறார்கள், அவர்களைக் கேட்டுத்தான் செய்கிறோம், அந்தச் சட்டத்தையும் அவர்களைக் கேட்டுத்தான் செய்கிறோம். சில சட்டங்கள் இருக்கின்றன. குற்றச் சட்டம் இருக்கிறது. சூதாடுவதை தடுக்கக்கூடிய சட்டம் இருக்கிறது. இப்பொழுது புதியதாக இல்லை. ஏற்கனவே அந்தச் சட்டம் இருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு ஒரு மசோதா கொண்டு வருவதாக இருந்தால், சூதாடுகிறவர்களின் விஸ்டை போலீஸ்காரர்களிடம் கேட்டு வாங்கி, அவர்களைக் கேட்டு, அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்று கேட்டுத்தான் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுவது நியாயமா? அது அவசியமா? மறுபடியும் கேட்டுக்கொள்கிறேன், தவறுதலாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. விபசாரத் தடுப்புச் சட்டம் இருக்கிறது. அந்தச் சட்டம் இப்பொழுது அமுலில் இருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தை திருத்துவதற்கு நான் ஒரு மசோதா கொண்டு வருகிறேன் என்று சொன்னால்—அந்தச் சட்டத்தை அடிக்கடி திருத்துகிறோம்—அதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்களை என் நீங்கள் கேட்கவில்லை, எப்படி கொண்டு வந்தீர்கள்? என்று சொன்னால் அது நியாயமாகுமா? யாரும் அதை நியாயம் என்று சொல்ல மாட்டார்கள். கேட்கத்தான் வேண்டும் என்று யாரும் கூறமாட்டார்கள் என்றுதான் நான் நம்புகிறேன்.

7th August 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரைப் பழி வாங்கக்கூடிய அளவுக்கு நாங்கள் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். நான் முன்னமேயே சொன்னேன். அதை திருப்பிச் சொல்லுகிறேன். 'திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் திற்கு நல்லது, நீங்கள் பிரிவினையை விட்டுவிடுவதுதான்' என்று ஓராண்டுக்கு மேலாக தாழ்மையுடன் வற்புறுத்திக்கொண்டு வருகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினருக்கு நல்லது செய்வதற்குத்தான் இந்தத் திருத்தச் சட்டமே தவிர அவர்களுக்கு கெடுதலுக்காக இல்லை. பழி வாங்கும் பிரச்சனை இதில் இல்லவே இல்லை.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்களும், மற்ற உறுப்பினர்களும் 'சென்ற பொதுத் தேர்தலிலே பிரிவினைப் பிரச்சனையை வைத்து, மக்களுடைய ஆதரவைப் பெற்று நாங்கள் வந்திருக்கிறோம்' என்று சொன்னால், அந்த விவாதத்தில் நான் இப்பொழுது புகத் தயாராக இல்லை. அவர்கள் எதை வேண்டுமானாலும் சொல்லிக்கொள்ளலாம். சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் இங்கு இல்லை. நாங்குநேரி தேர்தல் வந்தது, சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் இது ஒரு பிரச்சனை என்று அப்பொழுது சொன்னார். திருவண்ணாமலைத் தேர்தல் வந்தது, அப்பொழுது பிரச்சனை ஆகாதா? எப்படி, எப்படி வேண்டுமோ அப்படியெல்லாம் சொல்லிக்கொள்ளலாம். ஆனால், மக்களிடையே ஏதோ பிரிவினைக் கருத்து வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறது என்று அச்சப்பட்டு இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தை நாங்கள் கொண்டுவருகிறோம் என்று சொல்வதற்குக் கொஞ்சம்கூட இடம் இல்லை என்று நான் வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். "நீங்கள் தேர்தலில் இந்தப் பிரிவினைப் பிரச்சனையை மக்களிடையே வையுங்கள், தேர்தலை நடத்துங்கள் என்று நாங்கள் கேட்டோம். அதற்கு முதல் அமைச்சர் திரு. காமராஜர் அவர்கள் விடை அளிக்கவில்லை இன்னும், இன்னும் பதில் வரவில்லை" என்று குறிப்பிட்டார்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் துணைத் தலைவர் அவர்கள். இதில் அடிப்படைக் கருத்து ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அடிப்படை உரிமைகளைப்பற்றி பேசும்பொழுது அடிப்படையான கருத்து ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அடிப்படையான சில உரிமைகள் உண்டு. ஆனால், அடிப்படையான சில பிரச்சனைகளும் உண்டு. அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் 19-வது பிரிவில் அடிப்படை உரிமைகள் காணப்படுகின்றன. அதற்குக்கீழ் முதலாவது, இரண்டாவது, மூன்றாவது, நான்காவது என்று பல உப பிரிவுகள் இருக்கின்றன. அடிப்படையான சில கருத்துக்களும் உண்டு. அடிப்படையான உரிமைகளில் அடிப்படையான பிரச்சனைகளும் உண்டு. நாட்டைப்பற்றிய பிரச்சனை, நாட்டைப் பிரிப்பதா, பிரிக்காமல் இருப்பதா என்பதற்கு மக்களிடையே வோட்டுக் கேட்டு, தேர்தலில் அதைப் பிரச்சனையாக வைத்து வோட்டுக் கேட்டு வாருங்களேன் என்று சொல்லுவது என்றால் அது சரியல்ல. அதே மாதிரி தான் நாட்டை மறுபடியும் வேறு ஒரு அன்னியனுக்கு விட்டுவிடுவதா, இல்லையா என்பதும்,

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [7th August 1963]

அது அவரவர்களுடைய அபிப்பிராயமாக இருக்கலாம். ஏதாவது ஒரு நாட்டிற்கு உட்பட்டு இருந்தால் நல்லது என்ற எண்ணம் உண்மையாகவே ஒருவருக்கு இருக்குமானால், அதை தன்னுடைய அடிப்படையான உரிமையாகக் கொள்ளலாம், அடிப்படையான கருத்தாகக் கொள்ளலாம். அதற்கும் மக்களிடையே ஆதரவு பெறுவது, மக்களுடைய ஆதரவு பெறுவதற்குக் கேட்பது என்பது ஒப்புக்கொள்ளக்கூடியதா என்று நான் கேட்கிறேன். சில பேர்களுக்கு நாட்டைப் பிரிப்பது அடிப்படையான பிரச்சனையாக இருக்கலாம். ஆனால், அதை மக்கள்முன் வைப்பது என்பதை ஒப்புக்கொள்ளக் கூடாது என்று சொல்லும்பொழுது, சில பேர்களுக்கு அது புரியவில்லை. அதை அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. இன்னொரு திருஷ்டாந்தமும் கூறுவேன். நாட்டைப் பிரிப்பது என்பது ஒன்று. ஏதோ சுதந்திரம் வந்தது, அந்த அனுபவத்தில் தோன்றியது, வேறு அன்னியனை, இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா, ரஷ்யா போன்ற நாட்டினரை யாரையாவது கூப்பிட்டு, 'நீங்களே எடுத்துக்கொள்ளுங்கள், நீங்களே வைத்துக்கொள்ளுங்கள், நீங்கள் மேலே பார்த்துக்கொள்ளுங்கள், உங்கள் ஆதிபத்தியத்திற்கு உட்பட்டு நாங்கள் நடக்கிறோம்' என்று சொல்லுவது சில பேர்களுடைய அபிப்பிராயமாக வைத்துக்கொள்ளலாம். சரி, அதற்காக வோட்டு எடுத்துப்பாருங்கள், அதற்காக மக்களிடையே பிரசாரம் செய்யலாம் என்று சொன்னால், உலகத்திலே சுதந்திரத்திலே நம்பிக்கை கொண்ட எந்த நாடும் அதை ஒத்துக்கொள்ளாது. அதே மாதிரிதான் நாட்டுப் பிரிவினையும். நாட்டைச் சேர்ப்பது என்பது வேறு விஷயம். நமது பிரதமர் நேருஜி அவர்கள் பிரதம மந்திரி ஆவதற்கு முன்னால் காஷ்மீரில் பேசிய பேச்சை, 1945-ல் பேசிய பேச்சைப் பற்றி சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி கனம் உறுப்பினர் திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் நிலைமையை விளக்கினார்கள். காஷ்மீர் அப்பொழுது இந்திய யூனியனோடு சேர்வதா, இல்லையா என்பது தான் விஷயம். 'அக்ஸெஷன்' என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்லுவார்கள். சேருவதா, இல்லையா என்று சொல்லுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது. அந்த உரிமையெல்லாம் நன்றாக உணர்ந்து, சேருவதற்கு ஒப்புக்கொண்டு சேர்ந்து விட்டார்கள். சேர்ந்து விட்டவர்கள் பிரிகிறதா? நம்முடைய அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்ன? போக்கு என்ன? சேர்ந்துவிட்டபிறகு பிரிவது என்பது இல்லை. பிரிவதற்கு மக்களிடையே வோட்டு, 'ப்ளெபிசைட்' என்பது இல்லை, அதை ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. மனப்பூர்வமாகச் சேர்ந்துவிட்டார்கள். சேர்ந்துவிட்ட பிறகு, பிரிப்பது இல்லை என்பதுதான் கொள்கை. அந்தக் கொள்கையைத்தான் மத்திய அரசாங்கமும் அனுசரித்துக்கொண்டு வருகிறது, நாமும் அனுசரித்துக்கொண்டு வருகிறோம். உலகமே அதைப் பாராட்டுகிறது. நாம் சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு, அன்னிய ஆட்சி நீங்கிய பிறகு, அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் இயற்றும்பொழுது, சாதாரண மாநிலங்களோடு, 562 சமஸ்தானங்கள் இருந்துவந்தன. காலம் சென்ற ஒப்புயர்வற்ற தலைவர் பட்டேல் அவர்களின் பெரு முயற்சியினால், திறமையினால், ஆற்றலினால், 562 சமஸ்தானங்களும்

7th August 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

நமது இந்தியாவுடனும் சேர்ந்து, ஒருமைப்பட்ட நாடாக இந்தியா இன்று விளங்குகிறது. வெள்ளையர்கள் போகும்பொழுது, 'நீங்கள் உங்கள் இஷ்டப்படி ஏதாவது செய்து கொள்ளுங்கள்' என்று சொல்லிவிட்டுப் போய்விட்டார்கள். சமஸ்தானாதிபதிகள் ஒவ்வொருவரோடும் பேசி, ஒவ்வொருவரும் 'அக்ஸீடு' ஆவதற்கு இணங்கி, 562 சமஸ்தானங்களும் இந்தியாவோடு இன்று 'அக்ஸெஷன்' ஆகியிருக்கின்றன. அக்ஸெஷன் ஆவது ஒரு விஷயம். பிரிந்து இருப்பவர்கள் சேரலாம். ஒன்று சேர்ந்த பிறகு மறுபடியும் பிரிவதற்கு உரிமை உண்டா என்று கேட்டால், அது தான் இல்லை. அதை யாரும் அனுமதிக்க மாட்டார்கள். கம்யூனிஸ்ட் தலைவர் அவர்கள் நேற்று சொன்னதற்கு மறுப்பு இந்தப் பக்கத்திலிருந்து கூறினார்கள். இப்பொழுது கூட சோவியத் யூனியன் சட்டத்தில் எந்த மாநிலமும், எந்தக் குடியரசும் பிரிவதற்கு இடம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். பிரிய வேண்டும் என்று யாராவது பேசுகிறார்களா? பிரிய முடியுமா? நான் அந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தையெல்லாம் பார்க்கவில்லை. அதற்கு விடை அளிக்கக்கூடியவர் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவர்கள். பிரிவதைப் பற்றி யாராவது பேசுகிறார்களா, பிரியவேண்டும் என்ற எண்ணம் தோன்றுகிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். வேறு எத்தனையோ அபிப்பிராய பேதம் இருக்கலாம். கருத்துக்கள் இருக்கலாம். (குறுக்கீடு.) சிரமம் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். எத்தகைய சிரமம்?

இப்பொழுது இந்தியா ஒரு நாடு என்று அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது, பிடிக்கவில்லை, நாங்கள் பிரிந்து போகிறோம், சிறு சிறு நாடுகளாக இருக்கக்கூடாதா என்றெல்லாம் பேசி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மேற்கொள்கையெல்லாம் எடுத்துக்காட்டினார்கள். நான் ஒரு விளக்கம் கோரினேன். அதற்கு எனக்கு விளக்கம் கிடைக்கவில்லை. ஏன் கன்னடம், தெலுங்கு, மலையாளம், ஆந்திரம் ஆகிய பகுதிகளையும் சேர்த்துக்கொள்கிறீர்கள் என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள் விடை அளித்தார்கள்; வால்தவம். ஒற்றுமை இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு எங்கு பார்த்தாலும் அகில இந்தியாவிலும் எத்தனையோ ஒற்றுமை தொன்றுதொட்டு இருக்கிறது. வெள்ளையர் காலத்திலே, அதற்கு முன்பிருந்த ஒரு நிலையிலே, சிதறி இருந்த போதிலும், பல பல துண்டுகளாக, பல பிரிவுகளாக இருந்தபோதிலும், வெள்ளைக்காரன் அந்தப் பகுதிகளையெல்லாம் ஒன்று சேர்த்தான். அதற்கு முன்பே எத்தனையோ இலக்கியங்கள் இருந்திருக்கின்றன. எல்லோரும் நன்றாக தமிழ் படித்தவர்கள், புலவர்களும் இங்கு வீற்றிருக்கிறார்கள். சங்க கால இலக்கியத்தைப் படித்துப் பார்க்கலாம். சங்க இலக்கியத்தில் எத்தனையோ ஒருமைப்பாடு காணப்படுகிறது. காவேரியையும் கங்கையையும் வர்ணித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் தேம்லையோ, மிஸிலிபியையோ வர்ணிக்கவில்லை. திரைகடல் ஓடியும் திரவியம் தேடு என்று பெரியவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் தெரியாதவர்கள் அல்ல. உலகத்தை நன்றாக உணர்ந்துதான்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [7th August 1963]

பாடினார்கள். காவேரி, கங்கை இரண்டையும் சேர்த்துப் பாடியிருக்கிறார்கள். பாரத நாடு, பாரத வர்ஷம் என்ற பெரிய பெயர் இருக்கிறது. அது மாத்திரமல்ல. எத்தனையோ ஒற்றுமையெல்லாம் இருந்தது. இப்பொழுதும் எத்தனையோ ஒற்றுமை இருக்கிறது ஆனால் 'கல்சர்' என்பது ஒன்று. அதை வேறு வேறுகப் பிரிக்க முடியாது. கன்னடத்தையும், தெலுங்கையும், மலையாளத்தையும் சேர்த்துக்கொண்டால், அப்புறம் மொழிப் பிரச்சனை வேறு வருகிறது. ஜப்பான் மாதிரி இருக்க வேண்டும் என்றால், தமிழ் நாட்டைத் தனியாக வைத்துக் கொள்ளலாமே. இதுவரைக்கும் "தமிழ்நாடு" என்று சொல்வதற்கே தயக்கம் இருக்கிறதே. ஏன்? இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது? ரொம்பவும் சின்னதாகப் போய் விட்டால் கஷ்டமாக இருக்கும் என்ற உணர்ச்சி தி.மு.க. விற்கு இருக்கிறது என்பது தெரிகிறது.

மற்றொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மேற்கோள் காட்டும் பொழுது, கொஞ்சம் பார்த்துச் சொல்லவேண்டும். பாகிஸ்தானை மேற்கோளாகக் காட்டிச் சொன்னார்கள். சரித்திரம் ரொம்பப் படிக்க வேண்டும். நான் இப்பொழுதெல்லாம் மாணவ, மாணவிகளை, சரித்திரம் நன்கு படிக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி வருகிறேன். சரித்திரத்தைப் படித்து, நன்றாக உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். யாரோ ஒரு சிலர் பாகிஸ்தான் வேண்டுமென்று கோரிய போது அலட்சியமாகத்தான் கேட்டார்கள், பின்னால் பாகிஸ்தான் வரவில்லையா என்று சொன்னார்கள். இதிலிருந்து ஒரு "deduction" செய்கிறார்கள். அதாவது நாடு பிரிந்து விடும் என்று சொல்லுகிறார்கள். பாகிஸ்தான் எப்பொழுது வந்தது? நாம் சுதந்திரத்திற்காக பாடுபட்டுக்கொண்டிருந்த காலம் அது. எப்படியாவது அன்னியன் ஆட்சி நீங்க வேண்டும் என்ற கவலை அப்பொழுது நமக்கு இருந்தது. ஆகவேதான் காந்தி அடிகள் அதற்கு ஒப்புக் கொண்டார். அதன் விளைவு என்னவாயிற்று? இன்றைக்கு நமக்கு அந்த அனுபவம் இருக்கிறதே. பாகிஸ்தான் பிரிந்து போகட்டும் என்று சொன்னபொழுது நமக்கு அந்த அனுபவம் இல்லை. ஆனால் இன்றைக்கு அந்த அனுபவம் பரிபூரணமாக இருக்கிறது. அப்படிப் பிரிந்ததனால் எத்தனை உயிர்கள் சேதம் ஆயிற்று? இன்று அந்த நாட்டிலே மக்கள் ஜனநாயகத்தை ஸ்தாபிக்க முடிந்ததா? இதுவரையிலும் முடியவில்லை. இதுவரையிலும் ஒரு பொதுத் தேர்தலைக் கூட அவர்களால் நடத்த முடியவில்லை. நமக்கு அந்த அனுபவம் இருக்கிறது. நாம் நல்ல எண்ணத்தோடு "நீங்கள் வேண்டுமானால் பிரிந்து போகலாம், ஆனாலும் நாம் இருவரும் நல்ல உறவோடு இருப்போம்" என்று பாகுப் பிரிவினை செய்து கொண்டோம். இன்றைக்கும் நமக்கு பாகிஸ்தானைப் பொறுத்த வரையில் அந்த நல்ல எண்ணம் இருக்கிறது. ஆனால் அவர்களுடைய எண்ணம் எத்தகையது? அவர்களுடைய எண்ணம் நல்ல எண்ணமாக இல்லாததோடு கூட, இரண்டு நாட்டிற்கும் அது கெடுதலாகத்தான் இருக்கிறது. இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. நல்ல எண்ணம் ஒரு புறம் இல்லாத

7th August 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

தோடு கூட இப்படியும் அப்படியுமாகத் தாவுகிறார்கள். அமெரிக்கா வோடு ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு ஆயுதங்களைப் பெறுகிறார்கள். இப்பொழுது சீனாவோடு சேர்ந்து கொள்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் இந்தியாவின் கொள்கை என்ன என்று கேட்கலாம். நம்முடைய கொள்கை நடு நிலைக் கொள்கை தான். யாருடனும் நாம் ஒப்பந்தம் செய்து கொள்வதில்லை. நடு நிலைமைக் கொள் கையை நாம் அனுஷ்டிக்கிறோம். அதைப் பல நாடுகள் பாராட்டு கின்றன. அந்தக் கொள்கையை அனுசரித்து வருவதோடுகூட் சய மரியாதையோடு நாம் பிற நாடுகளின் உதவியை நாடுகிறோம். இரு சாராரும் நமக்கு உதவி அளிக்கிறார்கள். பிற நாடுகளிலிருந்து உதவியை நாடுவதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் பாகிஸ்தானின் நிலை எத்தகையது? இது எல்லாம் அரசியல் சூதாட்டம் தானே என்று சொல்லலாம். பாகிஸ்தானுக்கு அமெரிக்கா தளவாடங்கள் கொடுத்து உதவி செய்தார்கள். அதோடு அவர்கள் நின்றார்களா? இன்றைக்கு சீனாவோடு சேர்ந்து கொண்டு ஏதாவது செய்யலாமா என்று பார்க்கிறார்கள். அந்த அனுபவமும் நமக்கு இப்பொழுது இருக்கிறது. ஒருக்காலும் இந்த நாட்டை இனிமேல் துண்டாக்க முடியாது. அதற்கு மக்கள் கொஞ்சம் கூட இடம் கொடுக்க மாட்டார்கள். இதைப் பற்றி யாருக்கும் கவலை இல்லை. ஒருவேளை இந்தத் திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வராவிட்டால் நாடு துண்டாக் கப் பட்டுவிடும் என்ற அச்சத்தினால் இது கொண்டு வரப்படவில்லை. நாட்டை பலவினப் படுத்தக் கூடாது. அப்படி பலவினப்படுத்தக் கூடிய பிரிவினை சக்திகளையும், நாச சக்திகளையும் வளர விடுவதற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்ற சிரிய நோக்கத்துடன்தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் சொல்லுவதை எல்லாம் நான் முற்றிலும் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன். சட்டம் அவசியம் என்றால், இப்பொழுது இந்தக் கருத்து எங்கும் பரவி வருகிறது என்ற பீதியினால் அல்ல. குற்றத் தைத் தவிர்ப்பதற்குத்தான் சட்டங்கள் செய்கிறோம். சட்டத்தை திருத்துகிறோம். அதற்காக உலகமே குற்றமயமாக இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியுமா? ஒருவர், இருவர் குற்றம் செய்கிறார்கள், அதனால் என்ன குடி மூழ்கிப் போய்விட்டது என்று கேட்கலாம். குற்றத்தை வளரவிடக்கூடாது. நாம் சில கதை நூல்களைப் படித்திருக்கிறோம். ஒருவன் வறுமையில் இருந்தால் திருடுவது நியாயம் என்ற கருத்தைக் கொண்டு சில நூல்களை எழுதி இருக் கிறார்கள். சொத்து உள்ளவன் பத்து ரூபாய் திருடுவதாக வைத்துக் கொள்வோம். அதற்காக ஏன் போலீசுக்குப் போக வேண்டும், ஏன் வழக்குப்போட வேண்டும் என்று சொல்வது? ஒரு பெரிய குற்றம் செய்யப்பட்டது என்பதற்காக அல்ல. ஆனால் எந்தக் குற்றத்தையும் வளர விடக்கூடாது. ஏனென்றால் குற்றம் செய்தால் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்ற எண்ணம் நாட்டிலே வளர்ந்து விடும். எந்த விதத்திலும் நம் நாட்டிலே பலவினம் ஏற்படக்கூடாது. இதற்கு முன்பு, அதாவது சென்ற அக்டோபர் 21-ந் தேதிக்கு முன்பு, நாம் அவ்வளவு தூரம் நினைக்க வில்லை. அதற்கு நாலேந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பெல்லாம் சீன

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [7th August 1963]

நமது சிறந்த நண்பன் என்றுதான் நாம் நினைத்தோம். அவர் களும் அதை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். ஆனால் இப்பொழுது அக்கிரமமாக நமது நாட்டை ஆக்கிரமிக்க முற்பட்ட பிறகு நாம் எவ்வளவு ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும் என்பது புலப்பட்டு விட்டது. நாம் நல்ல ஒரு பாடத்தைக் கற்றுக் கொண்டு இருக்கிறோம். ஒரு பாடத்தை நாம் கற்றுக்கொண்டால் அதை மறக்கக் கூடாது. பரீட்சை எழுதியாய்விட்டது, பாஸ் ஆகி விட்டது, ஆகவே படித்த பாடங்களை மறந்து விடலாமே என்று சொல்லலாமா? நம் நாட்டை எந்தவிதத்திலும் பலவீனப்படுத்துவதற்கு நாம் இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்பதை சென்ற அக்டோபர் 21-ந்தேதி கற்றுக்கொண்டோம். “நெருக்கடி நிலையிலேகூட நீங்கள் இதைக்கொண்டு வந்து விட்டீர்களே” என்று கேட்கிறார்கள். ஆம், நெருக்கடி நிலைமையை ஒட்டி இது ரொம்பவும் அவசியமாக இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். சில சரித்திரங்களையும், வரலாறுகளையும் படித்துவிட்டு அவர்கள் தியாகம் செய்தார்கள், இவர்கள் தியாகம் செய்தார்கள் என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்? எதற்காக தியாகம் செய்தார்கள்? எதற்கும் தியாகம் செய்யலாம். கெடுதலுக்கும் தியாகம் செய்யலாம். எதற்காக உலகம் தியாகிகளை எல்லாம் பாராட்டுகிறது? நாட்டிற்காக பாடுபட்டவர்களை, நாட்டிற்காக உயிர் இழந்தவர்களை, நாட்டிற்காக பல இன்னல்களுக்கு உள்ளானவர்களை நாம் எல்லோரும் பாராட்டுகிறோம். நாட்டிற்கு விரோதமான சக்தி எதுவாக இருந்தாலும், கொடுங்கோல் மன்னன் ஆட்சியாக இருந்தாலும், பிற மக்கள் ஆட்சியாக இருந்தாலும், நாட்டை அந்த ஆபத்திலிருந்து விடுவிப்பதற்காக நாம் தியாகம் செய்கிறோம். ஆனால் நாட்டின் தீமைக்காக ஏதாவது செய்தால், அதற்கு பாராட்டுதல் ஒருக்காலும் இருக்காது. மக்களுடைய ஆதரவும் ஒருக்காலும் இருக்காது. நாட்டைப் பிரிப்பதற்காக அவர்கள் அதைச் செய்தார்கள், இவர்கள் இதைச் செய்தார்கள், நாங்களும் செய்கிறோம், எங்களை ஒடுக்க முடியாது, அசைக்க முடியாது என்று சொன்னால் அதற்கு என்ன அர்த்தம் என்று நான் தாழ்மையுடன் கேட்கிறேன். அதை எல்லாம் வைத்துக் கொண்டு, இந்தப் பிரச்சினையை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முடியாது. இது நாட்டின் அடிப்படையான விஷயம், நாட்டின் பாதுகாப்பு விஷயம். இப்பொழுது நாட்டைப் பிரித்தது பற்றி பேசக்கூடாது என்ற வகையிலே அதற்கு வேண்டிய சட்டத்தை மாநிலங்கள் செய்வதற்கு உரிமை அளிக்கும் வகையிலே இந்த அரசியல் அமைப்பு சட்டம் திருத்தப் பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது கனம் எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள்? “நீங்கள் இந்தச் சட்டத்தைச் செய்தீர்கள், இது ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமானது, பேச்சு உரிமையைக்கூடப் பறித்து விட்டீர்கள்” என்று சொன்னால் அதை எந்த நாட்டிலும் ஒப்புக்கொள்ளமுடியாது. இது நாட்டிற்கே அடிப்படையான விஷயம். திராவிட நாட்டைத்தான் நாங்கள் விரும்புகிறோம், அதற்காகப் பாடுபடுவோம் என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். அப்படி திராவிட நாட்டை பிரிப்பதற்குப்

7th August 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

பாடு பட்டால், நாட்டிற்கே பேராபத்து. விளைவிக்கக் கூடியதாக இருக்கும். அதற்கு நாம் இடம் கொடுக்கக்கூடாது, எந்தச் சட்டமும் இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்ற வகையிலேதான் இந்தத் திருத்தம் செய்யப்படுகிறது.

நாற்பது கோடி மக்களுடைய நம்பிக்கையை அவர்கள் இழந்து விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், பிரச்சினை என்ன? பிரிவினையை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஐம்பத்தி யொன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக பிரதிநிதிகளுக்கும் ஒட்டுப் போட்டவர்களெல்லாம் நாட்டுப் பிரிவினையை ஆதரித்து வோட்டுப் போட்டார்கள் என்று நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்கூட இதையெல்லாம் வைத்துத்தான் வோட்டுப் போட்டார்கள் என்று சொல்லவில்லை.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : திருச்செங்கோடு தேர்தல் விளக்கி இருக்கிறது

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஒரு தேர்தலில் வந்து விட்டால் போதுமா? ஒரு உப தேர்தலை வைத்துக்கொண்டு சொல்லிவிட முடியாது

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : ஒரு பாளை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சோறு, பதம் எல்லாம் வீட்டில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள்; அரசியலில் கலக்காதீர்கள். பொதுத் தேர்தலை வைத்துப் பேசுங்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் அவர்களேகூட “34 லட்சம் பேர்கள் எங்களுக்கு ஒட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால், அதில் 20 லட்சம் பேர்கள் எங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றாலும், பாக்கி நபர்கள் 14 லட்சம் பேர்கள்தான்” என்றார். திராவிட முன்னேற்றக் கழக கருத்துக்கு, நாட்டுப் பிரிவினைக்கு ஒட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பிரிவினையை உணர்ந்து கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திரு. ப. உ. ஷண்முகம் : பதினான்கு லட்சம் வோட்டுகள் பிரிவினைக்கு இல்லை என்று அமைச்சரவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். காங்கிரஸ் தரப்பில் ஒட்டுப் போட்டவர்கள், தேசத்திற்குப் பாடு படுகிறேன் என்று ஒத்துக்கொண்டுதான் ஒட்டுப் போட்டார்களா என்று விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : திரு. ஷண்முகம் சொல்வதைப் பற்றி முன்பே சொல்லிவிட்டேன். அவர்களுடைய தலைவரே சொன்னதைத்தான் நான் இப்பொழுது சொன்னேன்

திரு. மு. கருணாநிதி : எங்கள் தலைவர் அண்ணா சொன்னதாக அமைச்சர் சொல்வதை நான் மறுக்கிறேன். அவர்கள் அப்படிச் சொல்லவில்லை. பதினான்கு லட்சம் பேர்கள் இல்லை என்று வைத்துக் கொண்டாலும், 20 லட்சம் பேர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக பிரிவினைக் கருத்தை ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்களா என்றுதான் அண்ணா கேட்டார்கள்.

[7th August 1963]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இருபது லட்சம் என்பது இருக்கிறது. காங்கிரசுக்கு ஓட்டுப் போட்டவர்கள், நாட்டு ஒற்றுமைக்கு ஓட்டுப் போட்டார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. காங்கிரஸ் தான் நாட்டு சுதந்திரத்திற்காக பாடுபட்டது என்பதை உணர்ந்து இருக்கிறார்கள். எந்த குக்கிராமத்தில் போய்க் கேட்டாலும், குழந்தைகூடச் சொல்லும். காங்கிரசுக்குக் கொடுத்த ஓட்டு, நாட்டின் பாதுகாப்புக்கு, விடுதலைக்கு, சுதந்திரத்திற்கு ஓட்டுப் போட்டார்கள் என்பதில் எந்தவிதமான சந்தேகமும், கருத்து வேற்றுமையும் இருக்க இடம் இல்லை. அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை, தேசக் கொடியை, அவமதிப்பதற்காக சிலபேர் சிறைக்குப் போனார்கள். எந்த சட்டத்திலும் அப்படித்தான். கொலைக்கு ஒரு சட்டம் வைத்திருக்கிறோம். கொலை செய்தவனைத் தண்டிக்க. கொலைசெய்தவர்கள் தலையை வாங்க, தாக்கு மேடைக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். அப்படியும் கொலைகள் சில சந்தர்ப்பங்களில் நடைபெறத்தான் செய்கின்றன. அப்படிச் சூற்றம் செய்கிறார்கள். சட்டத்தின் நோக்கம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறதா என்றுதான் பார்க்க வேண்டும். இந்தமாதிரிக் சூற்றம் செய்யலாம் என்ற எண்ணம் பாவக்கூடாது. அதுதான் சட்டத்தின் நோக்கம். அரசியல் சட்டத்தின் எண்ணம், நாடு, கொடி இவைபற்றி இருக்கும் லட்சியம், பரிபூரணமாக நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது என்று தான் சொல்லுகிறேன்.

இப்பொழுது ஏதோ மக்களுடைய அபிப்பிராயம் வேறுவிதம் திரும்பி விடும், மக்கள் பிரிவினைக்கு ஆதரவு அளித்து விடுவார்கள் என்று அச்சப்பட்டு, இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். முன்பே குறிப்பிட்டேன். அத்தகைய அச்சம் அரசாங்கத்திற்கு இல்லை, காங்கிரசுக்கு இல்லை. பிரிவினைக் கொள்கையை மக்கள் ஏற்கலாம் என்ற அச்சம் இல்லை. கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் கூறியதுபோல, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு ஒரு சங்கடம் இருக்கலாம். நமக்கு என்று ஏதாவது தனிப்பட்டதாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று இருப்பார்கள். ஆனால், இந்தப் பிரிவினைக் கொள்கையை வைத்துக்கொண்டு அரசியலில் யாரும் வாழ முடியாது. மக்கள் ஆதரவும் கிட்டாது. ஆகையினால், நாங்கள் மீண்டும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம், அந்தக் கொள்கையை விட்டு விடுங்கள் என்று. இந்த தீர்மானத்தை இந்த மன்றம் ஏகமனதாக ஆதரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை மீண்டும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன், அவர்கள் இந்தப் பிரிவினைக் கொள்கையை அடியோடு விட்டுவிட வேண்டும். அதுவே அவர்களுக்கும் நலம். இல்லை யென்றால் தியாகம் செய்கிறோம், போராட்டம் செய்வோம் என்றால் தோல்வி அடைவார்கள்; மக்கள் இதற்கெல்லாம் இடம் கொடுக்க மாட்டார்கள். ஆகவே, இந்தப் பிரிவினைக் கருத்தை ஏதோ யுத்த நிலைகாரணமாக என்று இல்லாமல், விசேஷமாக, நிரந்தரமாக விட்டுவிடவேண்டும். இல்லையென்றால் அது அவர்களுக்கே நல்லதல்ல, நாட்டுக்கு நல்லதல்ல. ஆகவே அந்தக் கருத்தை விட்டு விடவேண்டும் என்று மறுபடியும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

7th August 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கேட்டுக்கொண்டு, இந்த தீர்மானத்தை இந்த மன்றம் ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்களை ஏன் அந்தக் குழு கலந்துக் கொள்ளவில்லை என்று கேட்டதற்கு, உதாரணம் கொடுக்க வந்த அமைச்சர். இந்த மன்றத்திலே இதுவரை கனிவோடு இருந்த அமைச்சர், சற்றுக் குறைவாக, சூதாடிகளைப்பற்றிய சட்டம் செய்யும் போது, சூதாடிகளைச் சந்திப்பார்களா, விபசாரிகளைத் தடைசெய்யச் சட்டம் செய்யும்போது, விபசாரிகளைச் சந்திப்பார்களா என்று உதாரணம் சொல்லவும், அதை ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்கள் குறும்பான எடுத்துக்காட்டாக எடுத்துக் கைதட்டி ஆமோதித்தார்கள், என்பதற்காக அவர்களை புனிதமானவர்கள் என்று நாங்கள் கருதிவிடவில்லை. ஏன், பஞ்சாபில் சீக்கியர் கலவரத்தின்போது, பெரிய கத்தி தாங்கி வந்த மால்டர் தாராசிங்கை அந்தக் குழு சந்திக்க வில்லையா? திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்களைச் சந்திக்க வேண்டியது அவசியம் இல்லை என்று சொல்வானேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சந்திப்பது அவசியம் இல்லை என்று ஒருக்காலும் கூறவில்லை. நாட்டைத் துண்டாடுவது, பிரிவினை செய்வது மிக்க பலமான ஆபத்து என்பதைச் சொல்ல உதாரணத்திற்காகச் சொன்னேன்.

திரு. ப. உ. ஷண்முகம் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன்.

MR. SPEAKER : No, no ; no point of information will be allowed now.

The question is—

“ That this House ratifies the amendments to the Constitution of India, proposed to be made by the Constitution (Sixteenth Amendment) Bill, 1963, as passed by the Houses of Parliament ”.

The resolution was put and declared carried.

A poll was demanded and the House divided thus :—

AYES.

Sri K. Parthasarathy	Sri M. Chelliah
„ R. Krishnaswamy Naidu	„ G. E. Chinnadurai
„ K. S. Abdul Azeez	The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam
„ M. Alagiriswamy	„ Sri P. Kakkan
„ C. M. Ambikapathi	„ Sri V. Ramaiah
„ L. Anandan	The Hon. Srimathi Jothi Vencata-
„ S. Angamuthu Naicker	chellum.
„ K. S. Ardhanareeswara Gounder	Sri P. Ramachandran
„ P. Appavoo	„ S. Chinnayyan
„ A. Appavoo Thevar	„ N. P. M. Chinniah Gounder
„ A. Arumugam	„ A. S. Dhakshinamoorthy Gounder
„ R. S. Arumugam	„ M. Dhandayuthapani Pillai
„ A. B. Balagan	„ A. Doraiswamy
„ A. M. P. S. Balagangadharan	„ V. Elamma Neidu
	„ Sri T. P. Elumalai

[7th August 1963]

AYES—*cont.*

Sri G. Gomathisankara Dikshidar	Sri P. Rajagopal
„ R. Govindarajulu Naidu	„ G. Rajaram
„ K. S. G. Haja Sheriff	„ A. Ramachandra Rayar
„ R. Jeevarathnam	„ N. R. Ramachandra Reddy
„ T. Kadambavana Sundaram	„ A. L. Ramakrishna Naidu
„ A. K. Kaliappa Gounder	„ N. S. Ramalingam
„ T. Karcha Gowder	„ S. Ramalingam
„ S. V. Natesa Mudaliar	„ A. R. Ramaswami
„ M. Kulandaiswami Gounder	„ S. Sadasivam
„ K. Marappa Gounder	„ B. Parameswaran
„ M. Maruthanayakam Pillai	„ R. V. Swaminathan
„ J. Matha Gowder	„ K. T. Kosalam
„ M. P. Muthukaruppannaswamy	„ B. Natarajan
„ Gounder.	„ C. Chiranjeevalu Naidu
„ P. K. Muthuvelappa Gounder	„ K. R. Sambandam
„ T. M. Nallaswamy	„ V. Sankaran
Hon. Sri Nalla Senapathi Sarkarai	„ M. S. Selvarajan
„ Manradar.	„ R. Sengaliappan
„ Sri G. Bhuvarahan	„ N. Shanmugasundaram
„ Sri S. M. A. Mojeed	„ SV. SM. Sivaraman Ambalam
Srimathi T. N. Anandanayaki	„ S. Sivasubramaniam
„ A. Suares	„ O. Srinivasa Reddjar
„ P. K. R. Lakshmikantham	„ C. Srinivasan
„ A. S. Ponnammal	„ Soundravel Servai
„ Krishnaveni	„ A. R. Subbiah Mudaliar
„ Lakshminarasamma	„ R. Subramaniam
„ Rajathi Kunchithapatham	„ K. S. Subramania Gounder
„ Parvathi Arjunan	„ N. Subramaniam Chettiar
„ N. K. Ranganayaki	„ K. B. Palani
Kumari. D. Sulochana	„ T. S. Swaminatha Odayar
Sri K. Narayanaswamy Pillai	„ B. Thangavelu
„ N. Duraipandi	„ M. D. Thiagaraja Pillai
„ K. P. Palanisamy	„ K. Thiruvengadam
„ K. N. Palaniswami Gounder	„ A. P. C. Veerabahu.
„ G. D. Perumal Raju	„ G. Venkataraman
„ K. Ponniah	„ M. William
„ S. Ponnuswamy	„ M. Kalyanasundaram
„ R. Rajagopalswamy Naicker	„ A. K. Subbiah
„ B. Rajagopal Naidu	

NOES.

Sri V. R. Nedunchezhiyan	Sri M. Shanmugam
„ M. Karunanidhi	„ N. Rajangam
„ K. A. Mathialagan	„ V. Arunachalam
„ A. P. Dharmalingam	„ K. S. Mani
„ S. S. Rajendran	„ S. Madhavan
„ Rama Arangannal	„ T. P. Alagamuthu
„ V. S. S. Mani	„ S. Mani
„ M. Rajangam	„ A. Thiagarajan
Kanchi Manimozhiar	„ P. Murugaian

7th August 1963]

NOES—cont.

Sri A. Duraiyarasan
 „ V. R. Periannan
 „ P. V. Sriramulu
 „ M. Kamalanathan
 „ C. G. Viswanathan
 „ S. Muthulingam
 Pulavar K. Govindan
 Sri C. Manickam
 „ T. Chinnasamy
 „ M. R. Krishnamurthy
 „ A. Thangavelu
 „ C. Venkidusamy Gounder
 „ Munu Adhi
 „ S. Murugaiyan
 „ P. U. Shanmugam

Sri M. S. Mani
 „ K. Thirupathy
 „ C. K. Chinnaraji
 „ M. P. Vadivelu
 „ R. Nallamuthu
 „ N. P. Sengottuvelu
 „ S. Arumugham
 „ M. V. Karivengadam
 „ A. G. Balakrishnan
 „ R. Narayanan
 „ S. Ramaswamy
 „ V. Krishnamurthy
 „ R. Abdul Khaleel
 „ S. J. Ramaswamy
 „ R. Sampangi

Srimathi Jagadambal Velayudham

NEUTRAL.

Sri Saw. Ganesan
 „ A. Raghava Reddi
 „ KR. RM. Kariamanickam Ambalam

Sri K. Cheemai Chamy
 „ N. Chinnamunisamy Chetty
 Srimathi Manonmani Ammal

AYES: 103

NOES: 49

NEUTRAL: 6

The Resolution was carried.

Mr. SPEAKER: The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

2-25
p.m.

IX.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

* 153. *The Madras General Sales Tax (Special Provisions) Ordinance, 1963 (Madras Ordinance No. 3 of 1963). [Laid on the Table of the House under Article 213 (2) (a) of the Constitution of India.]*

† 154. *Notification issued with Additional Development Commissioner's Roc. No. 6946/63, dated 22nd June 1963 directing that the name of "Duraimangalam Panchayat" in the Perambalur taluk of Tiruchirappalli district shall be changed as 'Kavulpakryam Panchayat'. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXAV of 1958).]*

† 155. *Notification issued with G.O. Ms. No. 2169, Revenue dated 29th June 1963 relaxing rule 27 of the rules framed under clauses (q), (r) and (s) of sub-section (2) of the section 100 of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951 for the purpose of gifting three Jain idols by the trustees of*